

નો લાલ

શાહીમાર્ગ પ્રેસ લાલન કોલેજ, બુઝ (કર્ણા)

ભૂતપોત્ર નવનિમિત્ત

ઉદ્યાટન સમારોહ

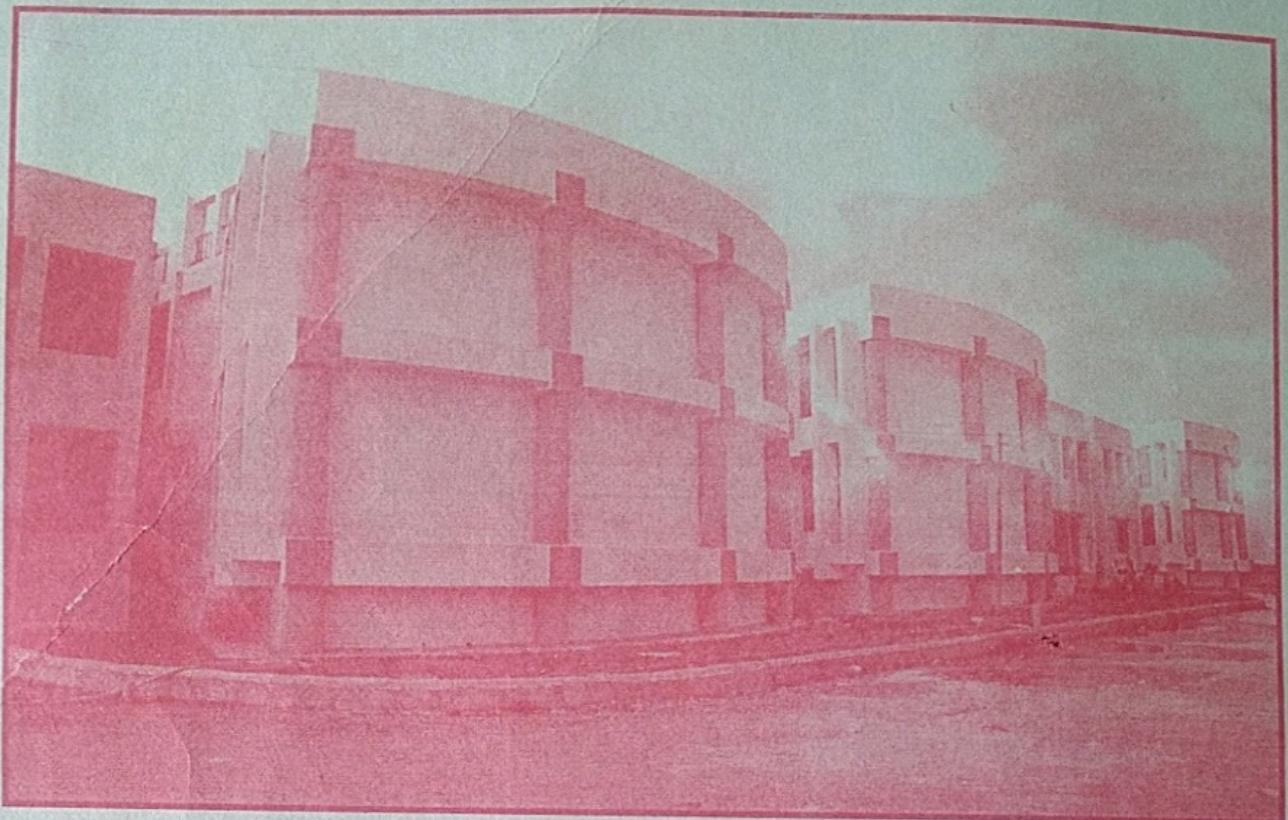
Department of Physics,
R. B. Lalaji College Bhuj-A.

આજાણ

(ચમરણિકા)

*There is no disaster that Can't become a blessing,
and no blessing that Can't become a disaster....*

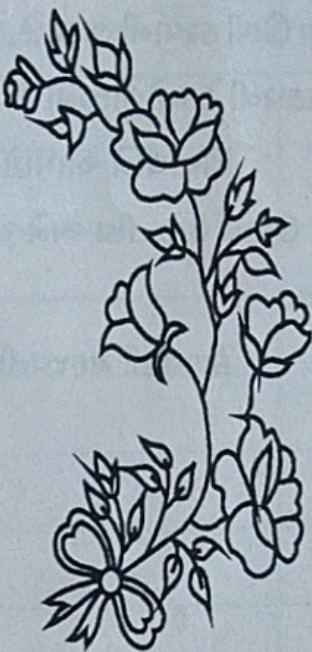
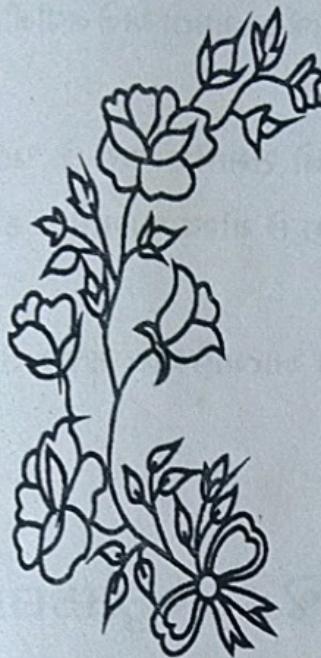
-Rechard Back

ભૂકમ્પોત્તર નવનિર્મિત સંકુલ

મુખ્ય દાતા
શાદગત રામજી રવજી લાલન

ઓજસ્ય

ઓજોડસિ ઓજો મયિ ધેહિ

શ્રી રામજી રવજી લાલન કોલેજ, બુજ

ભૂકુમ્પોચાર નવનિર્મિત ઈમારતના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે પ્રકાશિત સ્મરણિકા

સંપાદન : પ્રો. મેહુલ શાહ, પ્રો. અરવિંદ સરથેયા, પ્રો. મુકેશ જોધી

વ્યવસ્થા : ડૉ. નેમિષ ટેસાઈ, પ્રો. સંદીપ ધોળકિયા

પરામર્શન : ડૉ. ધીરેન્દ્ર મહેતા, ડૉ. દર્શના ધોળકિયા

વર્તમાનમાં કોઈ મહત્વની જરૂરીયાત હોય તો તે છે એવું શૈક્ષણિક મોડેલ જે વિધાર્થની રાષ્ટ્રની આર્થિક પ્રગતિમાં પ્રદાન કરવા વિકસાવે આપણે વિધાર્થીમાં ક્ષમતા - નિર્માણનાં બી વાવી શકીએ? શીખવાની પ્રક્રિયા દરમ્યાન સતત નવીનીકરણ થતું રહેશે. એને સાર્થક કરવા, વિધાર્થીઓનું પોષણ કરવા વિશિષ્ટ ક્ષમતા ઊભી કરી, શૈક્ષણિક વ્યવસ્થા ઊભી કરવાની જરૂર છે. જે ક્ષમતાઓ ઊભી કરવાની છે તે સંબોધન અને સંશાય, સર્જનાત્મકતા અને નવીનીકરણા, ઉચ્ચ પ્રકારની ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ, સાહસિકતા અને મેતિક નેતૃત્વથિની વિધાર્થીની આપણે મેતિક મૂલ્યો પણ શીખવવાં પડશે, જેમાં બે બાબતોનો સમાવેશ થાય છે. પહેલી છે માનવ- ઉજ્જ્વર માટે તીવ્ર અને અપનાવવાં જ પડે તેવાં સ્વભાવાની શક્તિ, ને બીજી છે યોગ્ય બાબતો જ કરવાની આવકાસ.

કેળવણી મહત્વની કોઈ બાબત હોય તો વિધાર્થીમાં ‘અમે કરી શકીએ’ નો આત્મવિશ્વાસ સર્જય તે.

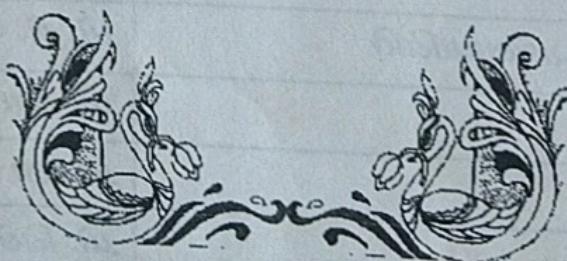
- ડૉ. એ. પી. જે. આફ્રુલકલામ

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	વિગત	લેખક	પૃષ્ઠ નં.
૧	આચાર્યની કલમે	પ્રો. એ. એન. પટેલ	૧
૨	કોલેજ ઉદ્ઘાટન સમિતિઓ	-	૪
૩	કોલેજ તવાસીખ	-	૫
૪	કોલેજના - આચાર્યશ્રીઓ	-	૬
૫	શિક્ષણપૂરક પ્રવૃત્તિ માટેની સમિતિઓ	-	૨૨
૬	વિદ્યાશખાળુસાર વિષયોની માહિતી	-	૨૪
૭	કોલેજના અધ્યાપકોની સિદ્ધિઓની જલક	-	૨૪
૮	વિભાગીય પ્રગતિ અને પ્રવૃત્તિઓનો અહેવાલ	-	૨૬
૯	તેજસ્વી કિરણો	-	૨૮
૧૦	એન. એસ. એસ. પ્રવૃત્તિઓનો અહેવાલ	પ્રો. પરેશ રાવલ	૨૯
૧૧	એન. સી. સી. પ્રવૃત્તિનો અહેવાલ	કેપ્ટન પ્રો. જી. એમ. બુદ્ધાએલી	૨૭
૧૨	જીમખાના પ્રવૃત્તિનો અહેવાલ	પ્રો. જી. એમ. બુદ્ધાએલી	૨૮
૧૩	સંસ્કૃત વિજ્ઞાનમૂ	પ્રો. મેહુલ બી. શાહ	૩૫
૧૪	'પંચાશ' લું વૃત્તપરિવર્તન	પ્રો. હિતાર્થી જી. અગ્રાવત	૩૬
૧૫	કવિ કુલગુરુ કાલિદાસના શિક્ષણ સંબંધી વિચારો	પ્રો. કે. એમ. પ્રિયેંદી	૪૭
૧૬	આર્વાદ : પ્રમાણની વેદનાળું કાબ્ય	પ્રો. દર્શના ધોળકિયા	૪૮
૧૭	અતીતની અટારીઓથી	પ્રો. પ્રવિદ્ધા રથવી	૪૨
૧૮	Critical Review of Premchand's "Nirmala"	Prof. Prmondsingh Chuhan	૪૩
૧૯	સંવૈદાનિક સ્થિતિ આંદો રાજભાષાનિતિ	પ્રો. એ. એન. સરવૈયા	૫૦
૨૦	મુખ્યા	પ્રો. દક્ષા નિમાવત	૫૨
૨૧	રક્તાર	પ્રો. દક્ષા નિમાવત	૫૩
૨૨	શિક્ષણ અને મનોવિજ્ઞાન	પ્રો. નિતેશકુમાર ગઢવી	૫૪
૨૩	યિતા અને મન	પ્રો. ભૂયીસિંગ એ. વરાવા	૫૫
૨૪	મન અને ધર્મ	પ્રો. ભારતી દાએલીધાર	૫૭

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	વિગત	લેખક	પૃષ્ઠ નં.
૨૫	ભારતીય સંસ્કારો	પ્રો. નીતા ઠાકર	૫૬
૨૬	શ્રી ગણેશ	પ્રો. બોમ. બોન. જોશી	૬૦
૨૭	આંકડાશાસ્પનો ઉદ્ભવ અને વિકારી	પ્રો. નૈમેધ આર. દેસાઈ	૭૨
૨૮	ધ્રુવાસંત વિવેકાનંદનો સંદેશ	આચાર્ય શ્રી બો. બોન. પટેલ	૭૪
૨૯	માનવ શરીરમાં ધૂપાયેલાં રસાયણો તથા તેમની પ્રક્રિયાઓ	પ્રો. પાર્વિંગ યૌધરી	૭૬
૩૦	Green House Effect	પ્રો. જયશ્રી કે. શાહ	૮૦
૩૧	ભૂસ્તરશાસ્પ અને રોજગારીની તબો	પ્રો. જ. બોમ. પટેલ	૮૧
૩૨	A Brief note on the research out come	Prof. M. G. Thakkar	૮૪
૩૩	કદણ : આસ્તિમ આલ્યાસ માટેનું સ્વર્ગ	પ્રો. હેમેન વી. મજેઠિયા	૮૮
૩૪	હમીરસાર - જીવન સરોવર	પ્રો. નવીન કે. ગુમે	૯૧
૩૫	વાયનનું મહત્વ	સંકલિત	૯૪
૩૬	લાલન કોલેજને (ભુક્ષપ પણી) જોઈનો	પ્રો. ધીરેન્દ્ર મહેતા	શ્રીજીવરપણ

૧૯૫૩માં સ્થપાયેલી કરુણ જિલ્લાની સોપ્રથમ આર્ટ્સ અને સાચન્સ કોલેજ એવી શ્રી રમજી રવજી લાલન કોલેજનું સંકુલ લગભગ પચીસ એકર જેટલી જગ્ગામાં પથરાયેલું હતું. મુખ્ય બિલ્ડીંગમાં ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર પર ૨૮ ઝૂમો અને તેટલા જ પ્રમાણમાં પ્રથમ માળે વર્ગિંડો આવેલ હતા.

૧૯૫૭માં રસાયણ બિલ્ડીંગ સ્થપાયું પણ કોલેજને તેનો હવાલો ૧૯૮૧માં સાંપડ્યો, જેમાં ૨૨ ઝૂમો આવેલ છે.

મુખ્ય બિલ્ડીંગ પાછળના ભાગમાં ૪૮ ઝંડોમાં બોયડ હોસ્પિટ અને ૧૯ ઝંડોમાં ગલ્ર્સ હોસ્પિટ પથરાયેલી હતી. સાથોસાથ પ્રિન્સીપાલ બંગલો, રેકર્ડ્સ બંગલો, રીક્રિએશન હોલ, કેન્ટિન, સ્ટોર ઝૂમ વગેરેનો સમાવેશ પણ થયેલો હતો.

વિજ્ઞાન વિભાગના બિલ્ડીંગમાં પ્રથમ માળે ત્રણ લેબોરેટરી, ૨ ડાર્ક ઝૂમ અમે તેનો ભોતિકશાસ્ત્ર વિભાગ, બે લેબોરેટરી, સ્ટાર ઝૂમ, ડીસ્ટીલેશન પ્લાંટ, ગેસ પ્લાંટ, ધરાવતો રસાયણ વિભાગ આવેલ હતો, પ્રથમ માળે જ હતી વિશાળ લાયદ્રેરી અને જીવવિજ્ઞાન લેબોરેટરી, સાયકોલોજી લેબોરેટરી, ભૂસ્તરશાસ્ત્ર વિભાગને અપ્રાપ્ય વસ્તુઓ ધરાવતું તેનું મ્યુઝ્લીયમ.

ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર પર આચાર્યશ્રીની ચેમ્બર, ઓફિસ વિભિન્ન વિધયોના વિભાગો, લેડીજ ઝૂમ, કોમ્પ્યુટર લેબોરેટરી, આવેલાં હતાં. આ બિલ્ડીંગ વિજ્ઞાન વિભાગની સાથે જોડાયેલું હતું અને ઈ. સ. ૧૯૮૮ થી ૧૯૯૨ સુધી આ કોલેજના વિજ્ઞાન વિભાગમાં સરકારી પોલીટેકનિક કાર્યરત હતી.

સમગ્ર ગુજરાત ને કરુણના હદ્દય સમી આ કોલેજને ૨૯ જાન્યુઆરી, ૨૦૦૧ના ભૂંક્પે કુદરતના કોપનું નિશાન બનાવી. મોટા ભાગના વર્ગિંડો, પ્રયોગશાળાઓ તથા ગ્રંથાલય સંપૂર્ણપણે દ્વંદ્વ થયાં વિધાર્થીઓમાં શિક્ષણાનાંચ સાતત્યનો મોટો પ્રશ્ન ઉલ્લો થયો પણ સરકારશ્રીનાં સમયસરનાં પગલાં દ્વારા શૈક્ષણિક કાર્ય ઝડપથી શરૂ કરી શકાયું.

ભૂંક્પમાં કોલેજને લગતી થયેલી જાનહાનિમાં ૧૫ વિધાર્થીઓ મૃત્યુ પામ્યા. તે કોલેજના જુનિયર કલાર્ક શ્રી સુરેશ ખાખરનો દિવાલ નીચે નગદબાતા પગ ગુમાવ્યા.

સદીના આરંભે જ થયેલા આ વિદ્યાસક ભૂંક્પથી હતાશ ન થતાં કચેરીને સારુ તત્કાળ કાર્યરત થયાં ઉર્ચય શિક્ષણ કમિશનરીને તાકીદ કોલેજના દ્વંદ્વની જાણ કરવામાં આવતાં એમની ઓફિસ તરફથી કોલેજના નુકશાનનો સર્વે હાથ ધરાયો. આ પ્રોજેક્ટ ઉર્ચય શિક્ષણ કમિશનરી કચેરી દ્વારા ચુ. જી. સી. ને મોકલતાં તરત જ ચુ. જી. સી. તરફથી એપ્રિલ ૨૦૦૧માં ઝા. ૧૩ કરોડ કોલેજના પુનઃવસન માટે મંજુર કરવામાં આવ્યા હતાં.

ભૂંક્પના પ્રારંભિક તબક્કે મકાન ગુમાવેલી આ સંસ્થાને પોતાની વાર્ષિક પરિક્ષાઓનું આચ્યોજન સ્થાનિકે આવેલી બિનસરકારી કોમર્સ કોલેજના જર્જરીત મકાનમાં કરવામાં આવ્યું.

પ્રિ-ફિબ્રિકેટ વર્ગિંડોના બાંધકામની પ્રક્રિયા આરંભાઈ ને ૨૯ વર્ગિંડો, ૧ કોમન ઝૂમ, ત્રણ કાર્યાલય ઝંડો તથા પ્રાથમિક જરૂરીયાતના ઝંડો, વ્યવસ્થા જુલાઈ ૨૦૦૧ના અંતભાગે થઈ શકી. ને જુલાઈમાં અંતે શૈક્ષણિક કાર્ય, પારાવાર મુશ્કેલીઓની વચ્ચે પણ સ્ટાફને વિધાર્થીઓના સહયોગથી સમયસર સંપત્ત થઈ શક્યું.

સરકારશ્રીના પ્રયત્નોથી તા. ૩-૧-૨૦૦૪ના રોજ શિક્ષણપ્રથાની શ્રીમતિ આનંદીબહેન પટેલના હસ્તે કોલેજના નવા સંકુલનું ખાતમુહુર્ત કરવામાં આવ્યું. જે પ્રસંગે સંયુક્ત શિક્ષણ નિયામકશ્રી એ સુમનભાઈ પટેલે જાતે ઉપસ્થિત રહીને અંગત રસ લીધો.

ગત વર્ષે કોલેજના વિજ્ઞાન શાખાના બે વર્ષિષ અદ્યાપકો શ્રીમતિ સરલાબેન ભણ (ગાણીતશાસ્ત્ર) અને

પ્રોફેસર એચ. જી. ડોકિયા (બાચોલોજી) એ લગભગ ચાર દાચકા જેટલા લાભાગાળા દરમ્યાન શૈક્ષણિક સેવાઓ આપીને વચ્ચે નિવૃત્તિને લઈને તેમની સેવાઓ પૂર્ણ કરી.

કોલેજ એ કોઈ દ્યારત નથી પરંતુ વર્ગખંડો મેદાન, પુસ્તકાલય, વિધાર્થીઓ, પ્રદ્યાપકો, પ્રયોગશાળા તેમજ તેના જેવી અનેક બાબતો એક સ્થળે મળે છે ત્યોરે તે કોલેજ બને છે. અને ભુક્ંપ બાદ નવનિર્ણાયા પામેલું લાલાની કોલેજ ની સંકુલ અગાઉ કરતા વધુ મજબુત, સજ્જ, અને આકર્ષક બન્યું છે.

દ્વારા થયેલા સંકુલના સ્થાને બનતા નવા સંકુલ માટે અંદાજે ઝા. ૭.૮૨ કરોડની તાંત્રિક મંજુરી અપાઈ હતી, જેમાથી કોલેની મુખ્ય દ્યારત ઉપરાંત પુસ્તકાલય અને કોમ્પ્યુટર વિભાગ રમત ગમત સંકુલ, એમ્પી. થીયટર, વિધાર્થી-વિધાર્થીનીઓ માટે અલગ અલગ હોસ્ટેલ, વર્ગ-૨, ૩, ૪, ના કર્મચારીઓના રહેણાંક કવાર્ટર્સ તથા કોલેજના આચાર્ય તેમજ હોસ્ટેલના રેકટર અને વોર્કનના આવાસો બનાવવાની જોગવાઈ કરાઈ હતી, પરંતુ ટેનકર મંજુર થયા ત્યારથી અત્યાર સુધીમાં સિમેન્ટ સ્ટીલના ભાવોમાં વધારો થવાથી તથા આ કામની જવાબદારી જેમને સોપાઈ હતી તેવા “સેપ્ટ” દ્વારા ચાલતા તમામ દ્યારતોના બાંધકામનો ખર્ચ બમણાથી પણ વધીને ઝા. ૧૯ કરોડ જેટલો થઇ ગયો છે. પણ શિક્ષણ ક્ષેત્રના વર્તુલો કહે છે કે એ વસુલ છે. કેમ કે રાજ્યની નમુનેદાર લેખાતી કોલેજોમાં સ્થાન પામે તેવું સંકુલ “આકાર પામ્યું છે.

આ કોલેજની મુખ્ય દ્યારતોમાં ૨૦ વર્ગખંડો સાથે ૫૮૧૧.૮૮ ચો.મી. ની બનાવાઈ છે. જેમાં એક સાથે ૧૨૦૦ વિધાર્થીઓ અભ્યાસ કરી શકે તેવી ક્ષમતા છે. ઉપરાંત અહીં નિર્માણાધીન પુસ્તકાલય તથા કોમ્પ્યુટર ઇમ કણક.૪૮ ચો. મી. માં બનશે. જેમાં બોય તળીએ પુસ્તકાલય - પાંચનાલય કાર્યરત થશે. તેમજ પ્રથમ માળમાં આધુનિક કોમ્પ્યુટર તાલીમ કક્ષ બનાવાશે.

ઉપરાંત કોલેજ પરીસરમાં ૭૫૨.૩૩ ચો.મી.માં રમત ગમત સંકુલનું તથા ૩૮૨.૫૨ ચો.મી.ના ક્ષેત્રફળ વાળા એમ્પી. થીયેટરનું નિર્માણ કાર્ય પુર જોશમાં ચાલુ રહ્યું છે. જે પેકી સ્પોર્ટ્સ કોમ્પ્લેક્શ માં ટેબલ-ટેનિસ, ટેનિસ, જીમનેશિયમ, તથા અન્ય સુવિધાઓ સાથે બનશે. જ્યારે તેની નાંક જ ૧૦૦૦ બેઠકની ક્ષમતા વાળું એમ્પી. થીયેટર પણ આકાર લઈ રહ્યું છે. સંભવિત રાજ્યની તમામ સરકારી કોલેજો માં એકમાત્ર આ કોલેજમાં જ આ પ્રકારનું ઓડીટોરીયમ બની રહ્યું છે.

ભુક્ંપ બાદ વિધાર્થીઓ માટેની હોસ્ટેલને રેટ્રો ફિટીંગ દ્વારા તરત જ મરમત કાર્ય પૂર્ણ કરાયું હતું જ્યારે છાત્રાઓ માટેની હોસ્ટેલનું ૧૨૨૩.૩૦ ચો.મી. માં સંકુલ બનાવાયું છે. ૨૪ ઓરડા તથા અન્ય સવલતો સાથેના આ નવા સંકુલમાં ભવિષ્યમાં અંદાજે ૫૦ છાત્રાઓ અભ્યાસાર્થી રહી શકશે.

આ સંકુલમાં રેકટર તેમજ વોર્કન માટે પણ ૧૧૮.૮૮ ચો. મી. ના અધતન બંગલા તથા કોલેજના પ્રિન્સીપાલ માટે ૧૫૫.૩૫ ચો.મી.નું વિશાળ મકાન બનાવાયું છે. ઉપરાંત હાલમાં વર્ગ ૨ના અધિકારીઓ માટેના ૧૨ કવાર્ટર તેમજ વર્ગ ૩ અને ૪ માટેના પાંચ પાંચ કવાર્ટરનું નિર્માણ કાર્ય પણ પુર જોશમાં ચાલુ છે. કુલ ૧૮૫૨.૦૮ ચો.મી.ના ઘેરાવામાં બનાતા આ સ્ટાફ કવાર્ટર આગામી ૩ થી ૪ માસમાં પૂર્ણ થઇ જશે.

સમગ્રે ભુજમાં પ્રથમ જ વખત અહીં “ટ્રિભિક્ષ રોડ” બન્યા છે. સામાન્યતઃ વિશેષ પ્રકારના ટ્રિભિક્ષ રોડ, રેલ્વે સ્ટેશન, બસ સ્ટેશન જેવા ભારે ચહલપહુલ વાળા વિસ્તારમાં બનતા હોય છે. જેની સપાઠી લગભગ સમતળ રહેતી હોય અને એ વિશેષ ધ્યાન રખાય છે જેથી વાહન સ્લીપ થવાનો ભય નથી રહેતો.

પથરાયેલું ચુનિવર્સિટી સંકુલ હાલ આકાર લઈ રહ્યું છે. કુલ વીસ કોલેજે ૩૨૦ ચુનિવર્સિટીને સલભ છે. અને સામાન્ય કુમ મુજબ આગામી પાંચ દાયક સુધી વિધાર્થીઓની સંખ્યામાં વધારે થશે તો પણ નવી ઈભારત ઉભી કરવાની જરૂર નહીં રહે ઉપરાંત જિદ્ધાની નવી નવી બનેલી કચ્છ ચુનિવર્સિટી માટે વિજ્ઞાન અને વિનિયન થવાનું સ્નાતક કક્ષાના નવા અભ્યાસ કમો શરૂ કરાય ઉપરાંત વનસ્પિતિ શાસ્ત્રની શાખા પણ અનુસ્નાતક કક્ષા સુધી લઈ જવાય અને મરીન એન્જીનીયરીંગ કોલેજ શરૂ કરાય તેવા પ્રચ્યતનો થઈ રહ્યા છે. ત્યારે ભવિષ્યમાં લાલન કોલેજની ઈભારત આ ચુનિવર્સિટીના હૃદય જેવું મહત્વનું સ્થાન મેળવશે.

કોલેજના નવા સંકુલની ઉદ્ઘાટન વેળાએ કોલેજને ગોરવ અપાવનાર વિવિધ ઉચ્ચ સ્થાનો શોભાવનાર નીચેના ભૂતપૂર્વ વિધાર્થીઓનું હાર્દિક સ્મરણ થાય છે.

૧. શ્રી સુરેશયંડ મહેતા	-	માઝ. મુખ્યમંત્રીશ્રી, ગુજરાત રાજ્ય
૨. શ્રી દોલત પરમાર	-	માઝ. માન અને માર્ગવ્યવહાર મંત્રી શ્રી,
૩. પુઠપદાન ગઢવી	-	સાંસદ, લોકસભા
૪. શ્રી અનંત દવે	-	ભૂતપૂર્વ સાંસદ, રાજ્યસભા
૫. શ્રી મોહન શાહ	-	માઝ ધારાસભ્ય
૬. શ્રી ભૂપત ઓજા	-	I.F.S.
૭. શ્રી પ્રીતમલાલ કવિ	-	જાણીતા સાહિત્યકાર અને ભૂતપૂર્વ માહિતી નિયામક
૮. શ્રી કિશોરયંડ બુદ્ધ	-	ભુજ નગરપાલિકાના માઝ પ્રમુખ અને જાણીતા એડવોકેટશ્રી
૯. શ્રી જગદીશ ઓજા	-	જાણીતા કવિ
૧૦. કુ. નલિની પી. શાહ	-	રાષ્ટ્રીય શ્રેષ્ઠ શિક્ષક એવોર્ડ વિજેતા, અને માતૃછાયા કન્યાવિધાલય, ભુજનાં ભૂતપૂર્વ આચાર્ય અને હાલ નિયામકશ્રી,
૧૧. શ્રી રમેશ દવે	-	રાષ્ટ્રીય શ્રેષ્ઠ શિક્ષક એવોર્ડ વિજેતા, ગઢશીશા હાઈસ્કૂલના ભૂતપૂર્વ આચાર્યશ્રી,
૧૨. શ્રી નિરંજન અંતાણી	-	પ્રસિદ્ધ સંગીતકાર જાણીતા એડવોકેટ શ્રી
૧૩. ડૉ. ધીરેન્દ્ર મહેતા	-	ગુજરાતના ખ્યાતનામ કવિ, નવલકથાકાર, વાતાકાર, વિવેચક, હાલ લાલનકોલેજમાં ગુજરાતી વિભાગ ને અનુસ્નાતક કેન્દ્રના અદ્યક્ષ.
૧૪. વીનોશ અંતાણી	-	સાહિત્યસર્જક, આકાશવાણીના ભૂતપૂર્વ નિયામક, સાહિત્યિક પત્રકાર.
૧૫. ડૉ. નવીન મહેતા	-	હાલ અમેરિકા સ્થિત વિખ્યાત સર્જન.
૧૬. શ્રી હરેશ ધોળકિયા	-	કેળવણીકાર, વી.ડી.હાઈસ્કૂલ, ભુજનાં ભૂતપૂર્વ આચાર્ય, વિભિન્ન ભાષાનાં શ્રેષ્ઠ પુસ્તકો ગુજરાતીમાં ઉતારનાર અનુવાદક, ચિંતક, કોલમિસ્ટ કર્ચી સાહિત્યકાર, કવિ, રાષ્ટ્રીય શ્રેષ્ઠ વિશિક એવોર્ડ વિજેતા
૧૭. શ્રી વ્રજ ગજંદ્ય	-	જાણીતા સાહિત્યકાર
૧૮. શ્રી રજેશ અંતાણી	-	વિખ્યાત વિદુધી અને વિવેચિકા, હાલ લાલન કોલેમાં ગુજરાતીનાં અદ્યાપક
૧૯. ડૉ. દર્શના ધોળકિયા	-	અર્થશાસ્ત્ર વિષયમાં ગોડડમેડલ પ્રાપ્ત કરનાર
૨૦. ભાવના ભટ્ટ	-	અંગ્રેજીમાં ચુનિવર્સિટી કક્ષાએ ગોડડ મેડલ મેળવનાર
૨૧. હર્વિધન ધોળકિયા	-	કોલેજના અદ્યાપકો જોડાયા છે. તે એમના વિષય અંગેનું જ્ઞાન બહુ વિકસીત કરતા રહ્યા છે.

પછીના તબક્કે ઝડપથી નવનિર્માણ પામેલું કોલેજ સંકુલ અનું રૂપ બદલીને જુની ભૂમિ પર ઉભુ થયું ત્યારે પાંચ વર્ષના લાંબાગાળા સુધી કોલેજ પરીવારે પાર વિનાની મુશ્કેલીઓ વિસરીને નવા સંકુલનું તથા પરીવેશનું સ્વાગત કરતા ભુક્ખપમાં વિદાય લઈ ગયેલા ચહેરાઓને આદરાંજલી આપીને ફ્રીથી સોને ઉભા થવાનું એલાન આપીને નવી રીતે કાર્યભાર સંભાળવાર સોને અનુમોદું છું.

આર. આર. લાલન કોલેજ, બુજી.

કોલેજ ઉદ્ઘાટન સમિતિઓ

(૧) મંડપ- છટેજ-સ્વાગત સમિતિ :

બેઠકવ્યવસ્થા, કાર્યક્રમ રૂપરેખા, ઉદ્ઘોષણા, સ્વાગત વગેરે કામગીરી કુ. ડૉ. ડી. સી. ઘોણકિયા,
શ્રીમાણી જે. કે. શાહ, ડૉ. એન. કે. ગુસે, ડૉ. એન. કે. ગુસે ડૉ. એમ. અ. છક્કર, શ્રી પી. કે. ચૌધરી,
શ્રી એન.જે. ગઢવી, શ્રી એસ. એસ. ખત્રી શ્રી કે. બી. ભાવસાર.

(૨) સોવેનિયર સમિતિ :

આમંત્રણ પત્રિકા, સોવેનિયરનું પ્રકાશન, પ્રચાર પ્રસાર વગેરે કામગીરી :
ડૉ. ધીરેન્દ્ર મહેતા, કુ. ડૉ.ડી.સી. ઘોણકિયા, શ્રી એમ.એન. જોશી ડૉ.કે. એમ. ત્રિવેદી, શ્રી એમ.બી.શાહ,
ડૉ. એન.આર. દેસાઈ, શ્રી આર. કે. સિંઘવડ, શ્રી ઓ.એન. સરયેચા, શ્રી એસ. વી. ઘોણકિયા

(૩) ટીક્ઝે ટામેન્ટ સમિતિ

શ્રી જી.એમ.બુટાણી, શ્રી આર. એચ.પરમાર, શ્રી એમ. એન. જોશી, શ્રી જે. સી. પટેલ, શ્રી આર. બી. પટેલ,
શ્રી જે. એમ. પરમાર, શ્રી સી.બી. ચાવડા, શ્રી એલ. વી. મહેશ્વરી.

(૪) હિંદુ સમિતિ :

શ્રી ડી. ડી. જોશી, શ્રીમતી ડૉ. એન. એ. ઠાકર, શ્રીકે. એમ. ત્રિવેદી, શ્રી પી.આર. ચૌહાણા, શ્રી જી.એમ.બુટાણી,
શ્રી આર. એમ.પરમાર, શ્રી એમ. એન. જોશી, શ્રી ડૉ. એન. કે. ગુસે, શ્રી એચ.વી. મજેઠીઆ,
શ્રી જે. આઈ. ગઢવી, શ્રી આર. એન. પાંડોર, શ્રી જે.જે. ચૌહાણા

(૫) રાંસુંત્રિક સમિતિ :

શ્રી કે. કે. બુધ્યભાઈ, કુ. ડૉ. એચ.જી. અગ્રાવત, કુ. બી. ડી. દાણીધાર, શ્રી પી.એન. રાવલ, શ્રી જી. એમ.
બુટાણી, શ્રી આર. એચ. પરમાર, શ્રી એમ. એન. જોશી, શ્રી ડૉ. એન. કે. ગુસે, શ્રી એચ.વી. મજેઠીઆ,
શ્રીમતી ડી.પી. નિમાવત, શ્રીમતી જે. કે. શાહ, શ્રી ડી.પી. ચૌહાણા

(૬) હિંસાબ સમિતિ :

શ્રી પી. જે. મટાણી શ્રી જે. એમ.પટેલ, શ્રી ડી.ડી. જોશી.
શ્રી જે. એમ. પરમાર, શ્રી બી.બી.ચૌહાણા.

કોલેજની તવારીખ

- ▶ કરણી પ્રથમ કોલેજ
- ▶ કરણ માંડવી પાસેના કોડાચ ગામના વતની શોઠ શ્રી રામજી રવજી લાલને ભુજમાં આઈસ તથા સાયંસ કોલેજ માટે ઈ.સ. ૧૯૫૨-૫૩માં માતબર રકમનું દાન આપતાં તેમનું નામ આ કોલેજ સાથે જોડવામાં આવ્યું.
- ▶ પ્રથમ પંચવર્ષીય યોજનામાં આ કોલેજની સ્થાપનાનો પ્રસ્તાવ સરકારશ્રી દ્વારા સ્વીકૃતિ પામ્યો.
- ▶ ૨૦ જુન, ૧૯૫૩ના રોજ કરણના તત્કાલીન કમિશનરશ્રી એસ. એ. ધાટગે દ્વારા કોલેજનું ઉદ્ઘાટન થયું.
- ▶ કરણના મહારાજા શ્રી મદનસિંહજીએ ભુજના પ્રાગમહેલમાં ખંડોને કોલેજ માટે વર્ષ એક ડિપિયાના ટોકનભાડાથી આપ્યા.
- ▶ પ્રારંભમાં ઈન્ટરમિડિયેટ કોલેજ ને વિનયનવિભાગના માત્ર બે જ વર્ગો.
૧૯૫૪માં બી.એ.ના વર્ગો શરૂ કરવામાં આવ્યા.
- ▶ પ્રારંભે ગુજરાતી અને અર્થશાસ્ત્ર મુખ્ય વિષય તરીકે અને અંગ્રેજી, સંસ્કૃત અને તર્કશાસ્ત્ર ગોણા વિષયો તરીકે અભ્યાસમાં સ્થાન પામ્યા.
- ▶ ૧૯૫૮માં વિજ્ઞાન વિભાગમાં ઈન્ટર મિડિયેટનો સાયંસનો એક વધારાનો વર્ગ ઉમેશાયો.
- ▶ ૧૯૬૦માં ગુજરાતી, અંગ્રેજી, અર્થશાસ્ત્ર, અનુસ્નાતક વર્ગો શરૂ થયા.
- ▶ બી.એસ.સી. કક્ષાએ રસાયણશાસ્ત્ર વિષયનો આરંભ થયો.
- ▶ ત્યારબાદ એમાં ભૌતિકશાસ્ત્રને ગણિતના વર્ગો શરૂ થયા.
- ▶ ૧૯૬૬ અને ૧૯૭૧માં M.A. ના અંગ્રેજી અને હિન્દીના વર્ગો શરૂ થયા.
- ▶ ૧૫ જાન્યુ, ૧૯૫૩ના રોજ તત્કાલીન રાષ્ટ્રપતિ ડૉ. સર્વપદી રાધાકૃષ્ણના વરદ્ધણે કોલેજનું ખાતમુહૂર્ત
- ▶ ૮ નવેમ્બર, ૧૯૫૮ના રોજ કોગ્રેસ પ્રમુખ શ્રીમતી દિનિંદ્રા ગાંધીના વરદ્ધણે કોલેજના નવા મકાનનું લોકાર્પણ.
- ▶ ૧૯૫૮માં મુંબઈમાં તત્કાલીન શિક્ષણમંત્રી શ્રી હિતેન્દ્રભાઈ દેસાઈના હસ્તે કોલેજ છાત્રાલયનું ખાતમુહૂર્ત.

કોલેજના આચાર્યશ્રીઓ

અનું.	નામ	સમયગાળો		
૧	શ્રી કે. વી. દેસાઈ	૧૯૫૩	થી	૧૯૫૫
૨	શ્રી એન. ઝેડ. પટેલ (ઇન્યાર્જ)	૧૯૫૫	થી	૧૯૫૯
૩	શ્રી વાય. ડી. ભાવે	૧૯૫૬	થી	૧૯૬૧
૪	શ્રી એસ. એમ. શાહ	૧૯૬૧	થી	૧૯૬૨
૫	શ્રી એન. બી. નાયક	૧૯૬૨	થી	૧૯૬૫
૬	શ્રી પી. વાય. દેશપાંડે	૧૯૬૫	થી	૧૯૬૭
૭	શ્રી આઈ. જે. ધૂવ	૧૯૬૭	થી	૧૯૭૦
૮	શ્રી ડૉ. એન. ઝેડ. પટેલ (ઇન્યાર્જ)	૧૯૭૦	થી	૧૯૭૦
૯	શ્રી ડૉ. ડી. એમ. દેસાઈ	૧૯૭૦	થી	૧૯૭૨
૧૦	શ્રી ડૉ. જે. એન. શુક્લ (ઇન્યાર્જ)	૧૯૭૨	થી	૧૯૭૩
૧૧	શ્રી ડૉ. બી. જે. ઝવેટી	૧૯૭૩	થી	૧૯૭૫
૧૨	શ્રી ડૉ. જે. એન. શુક્લ	૧૯૭૫	થી	૧૯૭૮
૧૩	શ્રી ડૉ. એમ. એ. જાની (ઇન્યાર્જ)	૧૯૭૮	થી	૧૯૭૯
૧૪	શ્રી ઈ. એમ. બલસારા	૧૯૭૮	થી	૧૯૮૦
૧૫	શ્રી ડૉ. ગુ. ડી. શર્મા	૧-૭-૮૦	થી	૫-૭-૮૩
૧૬	શ્રી એસ. ટી. રાજટેટ (ઇન્યાર્જ)	૫-૭-૮૩	થી	૨૨-૧૨-૮૩
૧૭	શ્રી એમ. એમ. પરમાર	૨૩-૧૨-૮૩	થી	૧૨-૧-૬૦
૧૮	શ્રી એચ. બી. પટેલ (ઇન્યાર્જ)	૧૩-૧-૬૦	થી	૨-૭-૬૩
૧૯	શ્રી ડૉ. એમ. આઈ. પટેલ	૩-૭-૬૩	થી	૧૫-૭-૬૯
૨૦	શ્રી સી. જે. વાળા (ઇન્યાર્જ)	૧૯-૭-૬૯	થી	૩૧-૧૦-૬૮
૨૧	શ્રી ગુ. એસ. રાવ (ઇન્યાર્જ)	૧-૧૧-૬૮	થી	૨૦૦૧
૨૨	શ્રી એ. એન. પટેલ (ઇન્યાર્જ)	૧૯-૭-૨૦૦૧	થી	-

PRINCIPAL : A. N. PATEL

TEACHING STAFF

☐ GUJARATI + Dr. shri Dhirendra Maheta (Head of P. G. Centre) + Dr. Kum. Darshana C.Dholakia + Shri P. P. Rathavi	☐ STATISTICS + Dr. Shri N. R. Desai (Head) + Shri R. K. Sindhwad
☐ HINDI + Shri A. N. Sarvaiya (Head) + Smt D. P. Nimavat	☐ POLITICAL SCIENCE + Shri G. M. Butani (Head)
☐ SANSKRIT + Shri Mehul B. Shah (Head) + Dr. kum H.G.Agravat + Dr. K. M. Trivedi	☐ PHYSICS + Shri P. J. Matani (Head) + Shri A. H. Gor (on Deputation to Kutch University) + Shri J. C. Patel + Shri D. D. Joshi + Shri S. V. Dholakia
☐ ENGLISH + Shri K. K. Buddhbhatti (Head & Prof. Inchage P.G. Center) + Shri P.R. Chauhan.	☐ CHEMISTRY + Shri P. K. Chaudhri (Head) + Smt. J. K. Shah
☐ PSYCHOLOGY + Shri N.J. Gadhavi (Head) + Shri S.A. Vasava + Kum. B.D. Danidhar	☐ MATHEMATICS + Smt. S. S. Bhatt (Head) + Shri B. L. Basia (On Deputation to Megharaj Education College) + Shri R. B. Patel
☐ HISTORY + Dr. smt N. A. Thakar (Head) + Shri M. N. Joshi	☐ GEOLOGY + Shri J. M. Patel (Head) + Dr. Shri M. G. Thacker + Shri H.V. Majethia
☐ ECONOMICS + Shri P. N. Raval (Head) + Shri R. H. Parmar	☐ BOTANY + Shri H. G. Dodia (Head) + Dr. Shri N. K. Gupte

OFFICE STAFF

- + श्री बी. वी. चोहाणा (सिनियर क्लार्क)
- + श्री के. वी. भावसार (सिनियर क्लार्क)
- + श्री जे. जे. चोहाणा (जुनियर क्लार्क)
- + श्री एल. वी. महेश्वरी (जुनियर क्लार्क)
- + श्री एस. डी. खाखर (जुनियर क्लार्क)
(व्यापार)
- + श्री वी. एस. भट्ट (जुनियर क्लार्क)
- + श्री सी. बी. चावडा (स्टोर कीपर)
- + श्री डी. पी. चोहाणा (भीडेनीक)
- + श्री एच. एस. खत्री (लेबोरेटरी आसि.)
- + श्री जे. एम. परमार (लेबोरेटरी आसि.)
- + श्री आर. एन. पांडोर (लेबोरेटरी आसि.)
- + श्री के. एच. भील (लेबोरेटरी आसि.)
- + श्री जे. आर्द्ध. गढवी (लेबोरेटरी आसि.)

पा. जे. ग. पटेल
NCC टैक्स-कैप्टन

ओवोर्क :

- (1) डायरेक्ट जनरल एन.सी. सी. मेडल अने
सन्मानपत्र वर्ष-२०००
- (2) रक्षासंचय मेडल अने सन्मानपत्र वर्ष २००१

PEONS & OTHERS

- श्री एल. पी. मांगलिया
- श्री सी. वी. मकवाणा
- श्री बी. एस. पठाणा
- श्री के. एन. तावियाड
- श्री ओ. एच. बालार
- श्री सी. झ. भट्ट
- श्री एस. ए. मेमणा
- श्री एस. एस. भाववाणी
- श्री एम. एस. भमर कोली
- श्री ए. आर्द्ध. भट्टी
- श्री ए. एच. पठाणा
- श्री वी. एस. गुंसाई
- श्री ए. जे. समा (माणी)
- श्री आर. जे. कोली (माणी)
- श्री कु. एस. एन. चाकी
- श्रीमति एल. सी. झाला
- श्री पी. झ. गुंसाई
- श्री के. आर. सिंघल
- श्री एस. आर. मनसुरी
- श्री एम. आर. लालक

पा. डॉ. एन. के. गुप्ते
लुक्कप राहत कामगीरी

- सिविल इंजीनियरमां जे - ते सभ्ये वायरलेस सिस्टम
रिस्टोर करी.
- कारगील युद्ध सभ्ये ईन्टरनल सिक्युरिटीमां विशिष्ट-
कामगीरी बदल राष्ट्रपतियंत्रक-२००५

આચાર્યશ્રી અને અધ્યાપકો (વિનયન)

ડાબેથી જમણે

બેઠા : એ. એન. સરઘેયા (હિન્દી), કે. કે. બુદ્ધભંડી (અંગ્રેજી), ડૉ. ધીરેંદ્ર મહેતા (ગુજરાતી),
અશ્વિન પટેલ (આચાર્યશ્રી), પરેશ રાવલ, (અર્થશાસ્ત્ર), નેમિષ દેસાઈ (અંકડા શાસ્ત્ર),
ધનશ્યામ બુટાણી (રાજ્ય શાસ્ત્ર), ડૉ. નીતા ઠાકર (ઇતિહાસ)

ઉલેલા : પી. આર. ચોહાણ (અંગ્રેજી), દક્ષા નિમાવત (હિન્દી) ડૉ. હિતાર્થી અગ્રાવત (સંસ્કૃત),
ડૉ. દર્શના ઘોળકિયા (ગુજરાતી), ભારતી દાણીધાર (મનોવિજ્ઞાન), પ્રવીણ રથવી (ગુજરાતી),
કે. કે. સિંઘવડ (અંકડાશાસ્ત્ર), ડૉ. કશ્યપ ત્રિવેદી (સંસ્કૃત), રમેશ પરમાર (અર્થશાસ્ત્ર),
મુકેશ જોધી (ઇતિહાસ), એસ. એ. વસાવા (મનોવિજ્ઞાન)

આચાર્યશ્રી અને અધ્યાપકો (વિજાન)

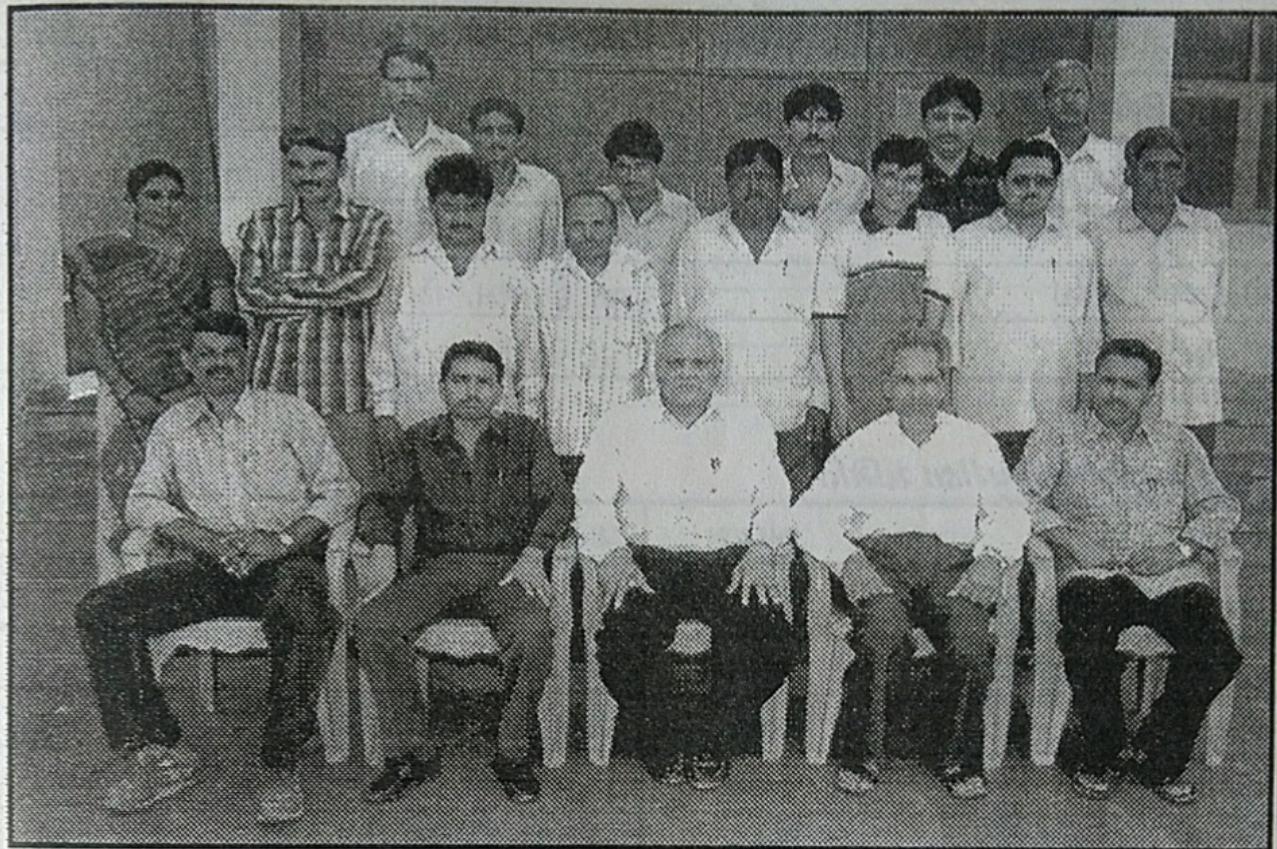
ડાબેથી જમણે

બેઠા : આર. બી. પટેલ (ગણિતશાસ્ત્ર), પી. કે. ચોઘરી (રસાયણ શાસ્ત્ર), પી. જે. મટાણી (ભૌતિકશાસ્ત્ર),
અંધિન પટેલ (આચાર્ય શ્રી), ડૉ. એન. કે. ગુમે (જીવશાસ્ત્ર), જે. એમ. પટેલ (ભૂસ્તર શાસ્ત્ર)

ઉલેલા : એચ. એમ. ખત્રી (લેબ. આસિસ્ટન્ટ - જીવશાસ્ત્ર), કે. એમ. ભીલ (લેબ. આસિ. ભૌતિકશાસ્ત્ર)
આર.એચ. પાંડોર. (લેબ. આસિસ્ટન્ટ - રસાયણશાસ્ત્ર), સી. બી. ચાવડા (સ્ટોર્કીપર-રસાયણ વિભાગ),
પ્રો. જે. સી. પટેલ (ભૌતિક શાસ્ત્ર), પ્રો. ડી. કી. જોશી (ભૌતિકશાસ્ત્ર), પ્રો. એસ. વી. ધોળકિયા
(ભૌતિકશાસ્ત્ર), ડૉ. એમ.જી. છક્કર (ભૂસ્તરશાસ્ત્ર), પ્રો. એચ. વી. મજેઠિયા (ભૂસ્તરશાસ્ત્ર)

આચાર્યશ્રી અને કાર્યાલય - કર્મચારીવર્ગ

ડાબેથી જમણો

બેઠેલા : એલ. વી. મહેશ્વરી (કલાર્ક), કે. વી. ભાવસાર (કારકુન) અશ્વિન પટેલ (આચાર્ય શ્રી),
જે. જે. ચોહાણ (કારકુન), વી. એસ. ભંડ (કારકુન)

બીલેલા : બી. એસ. પટાણા (પટાવાળા), સી. લુ. ભંડ (પટાવાળા), કે. આર. સિંઘલ (પટાવાળા),
પદેલી સી. બી. મકવાળા (પટાવાળા), કે. એમ. તાવિચાડ (પટાવાળા), આર. જે. ડોલી (પટાવાળા),
હરોળ એ. એચ. પટાણા, શ્રીમતી એલ. સી. જાલા (સ્વીપર)

બીજી બીલેલા : એલ. પી. માંગલિયા (પટાવાળા), એ. એચ. લાલોર (પટાવાળા), એમ. એસ. ભમરકોલી (પટાવાળા)
હરોળ એ. એચ. લાડક (ચોકીદાર), એસ. એસ. ભાબવાળી (પટાવાળા) એ. જે. સમા (માળી)

શિક્ષણ પૂર્વ પવૃત્તિ માટેની સમિતિઓ

૨૦૦૫ – ૨૦૦૬

૧. મેરીટ સ્કોરશીપ સમિતિ

પ્રા. ડૉ. શ્રીમતી એન. એ. ઠાકર	અધ્યક્ષ	પ્રા. આર. બી. પટેલ	સભ્ય
પ્રા. કે. એમ. ત્રિવેદી	સભ્ય		

૨. સમયપત્રક સમિતિ

વિનયન	વિજ્ઞાન
પ્રા. એન. આર. હેસાઈ	પ્રા. જે. એમ. પટેલ
પ્રા. કે. એમ. ત્રિવેદી	પ્રા. જે. સી. પટેલ

૩. આંતરિક મુલ્યાંકન પરીક્ષા સમિતિ

પ્રા. જે. એમ. પટેલ	અધ્યક્ષ	પ્રા. કે. કે. બુધ્યભાઈ	સભ્ય
--------------------	---------	------------------------	------

૪. માર્કસ ઓફર્સિંગ સમિતિ

એક વાય. બી. ઓ.	અધ્યક્ષ	ઓસ. વાય. બી. ઓ.	અધ્યક્ષ
પ્રા. એન. જે. ગઢવી	સભ્ય	પ્રા. કુ. ડી. સી. ઘોળકિયા	સભ્ય
પ્રા. એ. એન. સરવૈયા	સભ્ય	પ્રા. એમ. બી. શાહ	સભ્ય
પ્રા. બી. ડી. દાણીધાર	સભ્ય	પ્રા. પી. પી. રથવી	સભ્ય
પ્રા. ડી.પી. નિમાવત	સભ્ય	પ્રા. કુ. એચ. જી. અગ્રાવત	સભ્ય
પ્રા. એસ. એ. વસાવા	સભ્ય	પ્રા. કે. એમ. ત્રિવેદી	સભ્ય
ટી.વાય. બી. ઓ.		વિજ્ઞાન	
પ્રા. પી. એન. રાવલ	અધ્યક્ષ	પ્રા. ડી. ડી. જોશી	અધ્યક્ષ
પ્રા. આર. કે. સિંહવડ	સભ્ય	પ્રા. શ્રીમતી જે. કે. શાહ	સભ્ય
પ્રા. આર. એચ. પરમાર	સભ્ય	પ્રા. એસ. વી. ઘોળકિયા	સભ્ય
		પ્રા. આર. બી. પટેલ	સભ્ય

૫. ઓસ. ટી. પાસ અને ઓળખપત્રમાં સહી કરવાની સત્તા

પ્રા. કુ. દર્શનાબહેન ઘોળકિયા	વિનયન	પ્રા. ડી. ડી. જોશી	વિજ્ઞાન
------------------------------	-------	--------------------	---------

૬. સ્કોરશીપ અને નાણાકીય સહી કરવાની સત્તા

પ્રા. મેહુલ બી. શાહ	વિનયન	પ્રા. પી. જે. મટાણી	વિજ્ઞાન
---------------------	-------	---------------------	---------

હોસ્પિટલ સમિતિ

પ્રા. જી. એમ. બુટાણી	BOYS	પ્રા. ડૉ. શ્રીમતી એન. એ. ઠાકર	GIRLS
પ્રા. એમ. એન. જોશી	BOYS		

૮. જીમાના સમિતિ

પ્રા. જી. એમ. બુટાણી

પ્રા. આર. એચ. પરમાર

૯. શિસ્ત સમિતિ

વિનયન	વિજ્ઞાન
પ્રા. જી. એમ. બુટાણી	પ્રા. ડી. ડી. જોશી
પ્રા. પી. એન. રાવલ	પ્રા. એચ. વી. મજેઠીયા
પ્રા. આર. એચ. પરમાર	પ્રા. એન. કે. ગુમે
પ્રા. ડૉ. શ્રીમતી એન. એ. ઠાકર	પ્રા. એમ. જી. છક્કર
એન. સી. સી.	એન. એસ. એસ.
પ્રા. જી. એમ. બુટાણી	પ્રા. પી. એન. રાવલ

૧૦. સાહિત્ય અને ચર્ચા સમિતિ

પ્રા. ડી. પી. મહેતા	પ્રા. કુ. એચ. જી. અગ્રાવત
પ્રા. પી. આર. ચૌહાણા	પ્રા. એ. એન. સરથેયા

૧૧. વિજ્ઞાન સમિતિ

પ્રા. પી. જે. મટાણી	પ્રા. એસ. વી. ઘોળકિયા	પ્રા. પી. કે. ચોઘરી
પ્રા. એમ. જી. છક્કર	પ્રા. જે. સી. પટેલ	

૧૨. સાંસ્કૃતિક સમિતિ

પ્રા. કે. કે. બુધ્યભણી	પ્રા. શ્રીમતી જે. કે. શાહ	પ્રા. ડી.પી. નિમાવત
પ્રા. જી. એમ. બુટાણી	પ્રા. પી. એન. રાવલ	પ્રા. આર. એચ. પરમાર
પ્રા. એન. કે. ગુમે	પ્રા. એમ. એન. જોશી	

૧૩. કોલેજ પુનર્વસન સમિતિ

પ્રા. ડૉ. ડી. પી. મહેતા	પ્રા. જે. એમ. પટેલ	પ્રા. આર. એચ. પરમાર
પ્રા. પી. જે. મહેતા	પ્રા. ડી. ડી. જોશી	
પ્રા. જી. એમ. બુટાણી	પ્રા. એમ. એન. જોશી	

૧૪. કોમ્પ્યુટર સમિતિ

પ્રા. ડી. ડી. જોશી	પ્રા. જે. સી. પટેલ
પ્રા. એસ. વી. ઘોળકિયા	પ્રા. આર. બી. પટેલ

૧૫. કોમનડમ સોકેટીની પ્રા. પી. જે. મટાણી

વિધાશાખાનુસાર વિષયોની માહિતી

શ્રી આર. આર. લાલન કોલેજ, બુજમાં સ્નાતક તેમજ અનુસ્નાતક કક્ષાએ વિવિધ વિધાશાખાઓ અંતર્ગત
નીચે દર્શાવ્યા મુજબ વિષયોનું અદ્યાપન કાર્ય હાથ ધરવામાં આવે છે

વિધાશાખાનું નામ : વિનયન (સ્નાતક કક્ષા)

મુખ્ય વિષયો : ગુજરાતી, અંગ્રેજી, સંસ્કૃત, હિન્દી, અર્થશાસ્ત્ર, ઇતિહાસ, મનોવિજ્ઞાન.

ગોટા વિષયો : ઉપયુક્ત વિષયો ઉપરાંત રાજ્યશાસ્ત્ર, આંકડાશાસ્ત્ર, કોમ્પ્યુનિકેટિવ ઇંગ્લીશ.

વિધાશાખાનું નામ : વિજ્ઞાન (સ્નાતક કક્ષા)

મુખ્ય વિષયો : ભૌતિકશાસ્ત્ર, રસાયણશાસ્ત્ર, ગણિતશાસ્ત્ર, ભૂસ્તરશાસ્ત્ર

ગોટા વિષયો : ઉપયુક્ત વિષયો ઉપરાંત જીવવિજ્ઞાન, પ્રાણીશાસ્ત્ર, વનસ્પતિશાસ્ત્ર.

વિધાશાખાનું નામ : વિનયન (અનુસ્નાતક કક્ષા)

વિષયો : અંગ્રેજી (એન્ટાયર)

મુખ્ય વિષયો : ગુજરાતી, સંસ્કૃત

ગોટા વિષયો : હિન્દી, ગુજરાતી.

૨૦૦૫થી : ગુજરાતી (એન્ટાયર), સંસ્કૃત (એન્ટાયર).

કોલેજના આદ્યાપકોની સિદ્ધિઓની જલક

ગુજરાતી વિલાગ

ડૉ. ધીરેન્દ્ર મહેતા

આધ્યાર્થી બશવન્ત શુક્લ (અચ.કે.આર્ટ્સ્.કોલેજ, અમદાવાદ)ના માર્ગદર્શિના હેઠળ ઈ.સ. ૧૯૪૦ સુધીની ગુજરાતી નવલક્ષ્યામાં નિર્માયેલાં વિષયો (યિત્તા) અને સમજાલીન પરિભળો સાથે તેમનો સંબંધ મહાનિખંધ માટે પીઓચ.ડી. ની ઉપાધિ, જે નંદશંકર થી ઉમાશંકર : ગુજરાતી નવલક્ષ્યાનો ઉપેયલક્ષી રવાધ્યાય નામે પ્રકાશિત

- પંદર જેટલી નવલક્ષ્યાઓ, ત્રણ વાર્તા સંગ્રહો, બે કાવ્ય સંગ્રહો,
- ત્રણ સંપાદનો, ચાર જેટલા વિવેચન સંગ્રહો છે.
- ટૂંકી વાર્તા, કવિતા
- નવલક્ષ્યા ક્ષેત્રે ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમીનાં પાંચ પારિતોષિક- પ્રથમ ક્રમે....
- કિટિકસ એવોર્ડ : પરિષદ પ્રેરિત વિભિન્ન અન્ય પારિતોષકો....
- ર.વ.દેસાઈ એવોર્ડ
- મુનશી સુવર્ણ ચંદ્રક
- ધનજી કાનજી ગાંધી સુવર્ણચંદ્રક
- દર્શક ફાઉન્ડેશન પ્રેરિત દર્શક એવોર્ડ....
- મેધાએટી એવોર્ડ
- જયંત ખત્રી- બકુલેશ એવોર્ડ
- ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદની મધ્યસ્થ સમિતિનું પૂર્વ સભ્યપદ
- ગુજરાતી સાહિત્ય અકાદમી ના પૂર્વ કાર્યવાહક સભ્ય

ડૉ. દર્શના ધોળકિયા

- Ph.D.ની ઉપાધિ પ્રો. જયંત કોઠારીના નેજા હેઠળ ‘નરસિંહ મહેતાના આત્મચરિત્રાત્મક પદોનું સમીક્ષાત્મક અદ્યનનઃ નરસિંહ ચરિત્ર અને સંત ચરિત્રને પરંપરાના સંદર્ભમાં’ વિષે..
- આઠ પુસ્તકોનું પ્રકાશન -વિવેચન, સંશોધન, ચરિત્ર, શિક્ષણ વિષયક, સંપાદન
- નરસિંહ ચરિત્ર વિમર્શ (થીસીસ)ને ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમીનું ૧૯૯૨નું વિવેચન વિભાગનું પ્રથમ પારિતોષિક

- ‘ભગીની નિવેદિતા’
- ‘નરસિંહ મહેતા’ને ગુજરાતી સાહિત્ય પરીષદ પ્રેરિત ૧૯૯૪નું ‘ભગીની નિવેદિતા’ પારિતોષિક
 - ડૉ. પ્રમોદકુમાર પટેલ સ્મૃતિ સભા તરફથી ૧૯૯૮-૯૯ નો વિવેચન એવોડું
 - ‘ગુજરાતના સર્જકોનું પ્રાથમિક શિક્ષણ’ ને ગુજરાતી સાહિત્ય પરીષદ પ્રેરિત ૨૦૦૩નું શ્રી પ્ર. ત્રિવેદી (શિક્ષણ પરીષદ) પારિતોષિક.
 - ગુજરાતની સાહિત્ય પરીષદની મધ્યસ્થ સમિતિનું સભાસદ ૨૦૦૧ થી ૨૦૦૫ દરમ્યાન.
 - કેન્દ્રીય સાહિત્ય અકાદમી, દિલ્હીનું સલાહકાર સમિતિ (ગુજરાતી)નું સભ્યસદ ૨૦૦૩ થી ૨૦૦૫ દરમ્યાનનું

પો. પર્વીણ રથવી M. Phil.

વિષય : કિરીટ દુધાતની વાર્તા કલા

માર્ગદર્શક : ડૉ. કીર્તિદા જેધી

અંગ્રેજી વિલાગ

PRAMOD SINGH CHAUHAN

- M. Phil Subject : Communal Harmony and Literature : A Critical Study of Chaman Nahal's, Rohinton Mistry's Such a long Journey, Manzoor Ehtesham's Sookha Bargad and Rahi Masoom Raza's Adha Goan
- Year August - 2000
- Guide- Dr. A.K. Singh, Prof and Head, Dept. of English, Saurashtra University, Rajkot.

સંરક્ષણ વિલાગ

ડૉ. હિતાર્થી ગિરધરલાલ અગ્રાવત

- સમગ્ર સૌ. યુનિ. માં કઢો નંબર આવેલો. તથા વિષયમાં દ્વિત્યક્રમ આવેલો. T. Y. B. A. પછી ઉચ્ચ અભ્યાસ અર્થે રાજ્ય સરકાર દ્વારા National Award મળેલો. સૌ. યુનિ. તરફથી વિષયમાં દ્વિત્યક્રમે ઉત્તીર્ણ થતાં વાલ્મીકિભાઈ દેસાઈ તરફથી Prize મળેલ.

- નરસિંહ મહેતા'ને ગુજરાતી સાહિત્ય પરીષદ પ્રેરિત ૧૯૯૪નું 'ભગીની નિવેદિતા પારિતોષિક'
- ડૉ. પ્રમોદકુમાર પટેલ સ્મૃતિ સભા તરફથી ૧૯૯૮-૯૯ નો વિવેચન એવોડું
- 'ગુજરાતના સર્જકોનું પ્રાથમિક શિક્ષણ' ને ગુજરાતી સાહિત્ય પરીષદ પ્રેરિત ૨૦૦૩નું શ્રી પ્ર. ત્રિવેદી (શિક્ષણ પરીષદ) પારિતોષિક.
- ગુજરાતની સાહિત્ય પરીષદની મદ્યસ્થ સમિતિનું સભાસદ ૨૦૦૧ થી ૨૦૦૬ દરમ્યાન.
- કેન્દ્રીય સાહિત્ય અકાદમી, દિલ્હીનું સલાહકાર સમિતિ (ગુજરાતી)નું સભ્યસ ૨૦૦૩ થી ૨૦૦૫ દરમ્યાનનું

પ્રો. પ્રવીણ રથવી M. Phil.

વિષય : કિરીટ દુધાતની વાર્તા કલા

માર્ગદર્શક : ડૉ. કીર્તિંદ્ર જોધી

અંગ્રેજી વિલાગ

PRAMODSINGH CHAUHAN

- M. Phil Subject : Communal Harmony and Literature : A Critical Study of Chaman Nahal's, Rohinton Mistry's Such a long Journey, Manzoor Ehtesham's Sookha Bargad and Rahi Masoom Raza's Adha Goan
- Year August - 2000
- Guide- Dr. A.K. Singh, Prof and Head, Dept. of English, Saurashtra University, Rajkot.

સંસ્કૃત વિલાગ

ડૉ. હિતાર્થી ગિરધરલાલ આચાર્ય

- સમગ્ર સૌ. યુનિ. માં કઢો નંબર આવેલો. તથા વિષયમાં દ્વિત્યિકમ આવેલો. T. Y. E. પછી ઉર્ચય અલ્યાસ અર્થે રાજ્ય સરકાર દ્વારા National Award મળેલો. સૌ. તરફથી વિષયમાં દ્વિત્યિકમે ઉત્તીર્ણ થતાં વાલ્મીકિભાઈ દેસાઈ તરફથી Prize મળે

- M.A. (સંસ્કૃત) વર્ષ ૧૯૭૨, સમગ્ર સૌ. ચુનિમાં જ થો નેનર આવેલ.
- સંસ્કૃત ભવન - સૌ. ચુનિ.માં પ્રથમક્રમ આવેલ. Ph. D.(સંસ્કૃત) વર્ષ ૧૯૭૮
- Ph. D. વિષય : "સાગરનેટિપ્પણીત નાટકલક્ષણારણહોરાનું વિવેચનાત્મક અધ્યયન "
- ડીગ્રી મળ્યાનું વર્ષ : ૧૯૭૮
- માર્ગદર્શક : પ્રો. ડૉ. એમ. વી. જોખી સાહેબ, રીડર તથા અધ્યક્ષ, સંસ્કૃત ભવન, સૌ. ચુનિ. રાજકોટ.
- Research Papers : કુલ ૫ સંશોધનયાત્રો સંસ્કૃત અધ્યાપક પરિપદ, ગુજરાત, સૌરાષ્ટ્રમાં રજુ કરેલાં.....
- (અચ્છ સંબંધિત પ્રકારણ અને સાહિત્યદર્પણ છૂટો પરિચિતેદ) નું સંપાદન કર્યું.

હિન્દી લિલાગ

પ્રા. એ. એન. સરવૈયા

‘ગુપ્તજી કી નારી ભાવનાઃ સાંકેત ઔર યશોધરા કે સંદર્ભ મેં ’
 વિષય પર શોધ પ્રબંધ પ્રા. ઇપસિંહ સોલંઠીનાં માર્ગદર્શન હેઠળ પ્રસ્તુત કરેલ જેને સૌરાષ્ટ્ર
 ચુનિવર્સિટી ક્લારા એમ. ઇલ. ની પદવી એનાયત કરવામાં આવેલ છે.

DEPARTMENT OF STATISTICS

Dr. Naimesh R. Desai

Ph.D. under Guidance of Dr. D. K. Ghosh

Professor & Head

Department of Statistics

Saurashtra University

Rajkot- 360 005.

Ph. D. Title : " Study of PBIBD(2) and Robustness of a Class of CDC and PDC Plans "

PGDCAJ

PAPER PRESENTED : 02

- 1) " Uses of Ordered Quartet to Study the triangular type PBIB Design with three associate Classes " 9th conference of Gujarat Science congress on February 17-18, 1996 at Ahmedabad.
- 2) " An Alternative Method of Construction of triangular Design and its comparision with group divisible design in term of A-, D- And E Optimality Criterian " 49th Annual conference of the Indian Society of Agricultural Statisties on February 22-23, 1996 at Lucknow.

PAPER PUBLICATION : 03

- 1) "Robustness of Complete Diallel Crosses Plans to the Unavailability of one Block" Journal of Applied Statistics, Vol. 25, No. 6, 1998, 827-837.
- 2) "Robustness of Complete Diallel Crosses Plan with an Unequal Number of Crosses to the Unavailability of one Block" Journal of Applied Statistics, Vol. 26, No.5, 1999, 563-577.
- 3) "Robustness of a class of PDC Plan Obtained using RGD Design Against the Unavailability of One Block" in Book of "Recent Advances In Mating Designs." (2005), 21-2-20, Published by DHANPAT RAI & Co. (P) LTD., DELHI.

ઈતિહાસ લિલારા

પા. ડૉ. નીતા એંસ્ટ્રેચર

- ગુજરાતી યુનિવર્સિટી અમદાવાદ ખાતેથી વર્ષ ૨૦૦૦માં પી.એ.ડી. ની ડિગ્રી પ્રાપ્ત કરી.
શીર્ષક : જામનગર રાજ્યનાં વહીવટી અને સાંસ્કૃતિક પરિવર્તનનાં કેટલાંક પાસાં (૧૮૫૨-૧૯૪૭)
માર્ગદર્શિકા : પ્રો. ડૉ. આર. એલ. રાવલ (ગુજ. યુનિ. અમદાવાદ)
- ગુજરાત ઈતિહાસ પરીષદ દ્વારા નવેમ્બર - ૨૦૦૧માં “કરણી સંત પરંપરા” - નિબંધને સ્વ. તુલસીદાસ મૂળજીભાઇ શેઠ પારિતોષિક પ્રાપ્ત થયું.
- ગુજરાત ઈતિહાસ પરીષદ દ્વારા નવેમ્બર- ૨૦૦૩માં “ભારતના સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રામમાં શ્યામજી કૃષ્ણા વર્માનું પ્રદાન ” - નિબંધને તુલસીદાસ મૂળજીભાઇ શેઠ પારિતોષિક પ્રાપ્ત થયો.
- “કરણી પ્રાચીન સ્થાપત્યકલા ” પુસ્તક મે ૨૦૦૪ માં પ્રકાશિત કર્યું.
- ‘કરણ રચના ’ - મહિલા જાગૃતિ વિશેષાંક-દીપોત્સવી અંકનું સંપાદન કાર્ય વર્ષ ૨૦૦૪માં કર્યું.
- યુ.જી.સી. સ્પોન્સર નેશનલ સેમિનાર સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટી રાજકોટ ખાતે યોજાયેલ તેમાં “જામનગર રાજ્યમાં જેદૂતોની સ્થિતિ” (૧૯૩૩-૧૯૪૭)- વિષય અંતર્ગત સંશોધન પેપર રજુ થયેલ છે. (૨૫/૨૭ ફેબ્રુઆરી-૦૫)
- ગુજરાત રાજ્ય સામાજિક ન્યાય અને અધિકારીકતા વિભાગ દ્વારા ગ્રંથ લખવા માટે અનુદાન મળે છે. તે “મેધરટન ” ગ્રંથ તૈયાર થયેલ છે.
- ઈતિહાસ પરિષદોમાં શોધ નિબંધો રજુ કર્યા.
- તા. ૩૦ જાન્યુ. ૨૦૦૪ના જન્મદિવસ નિમિતે કોલેજ પ્રવેશદ્વાર પાસે વૃક્ષભૂત અભિયાનના સહયોગથી ૩૦૧ વૃક્ષોનું વાવેતર કરેલ છે.

પ્રા. એમ. એન. જોખી

- ગુજરાત રાજ્ય સામાજિક ન્યાય અને અધિકારીકતા વિભાગદ્વારા ગ્રંથ લખવા માટે અનુદાન મળે છે. તે “મેઘરટનો” ગ્રંથ તૈયાર થયેલ છે.
- ઇતિહાસ પરિષદોમાં શોધ નિબંધો રજુ કર્યા
- તા. ૩૦ જાન્યુ. ૨૦૦૪ના જનમાટિવસ નિમિતે કોલેજ પ્રવેશદ્વાર પાસે વૃક્ષમિત્ર અભિયાનના સહયોગથી ૩૦૧ વૃક્ષોનું વાવેતર કરેલ છે.

વિભાગીય પ્રગતિ અને પ્રવૃત્તિઓનો અહેવાલ

વર્ષ ૨૦૦૪-૨૦૦૫

સંસ્કૃત :

- અગાઉના વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ વિભાગ દ્વારા માર્ગશીર્ષ શુક્લ - ૧૧ના દિવસે “ગીતા જયંતી” ની ભવ્ય ઉજવણી કરવામાં આવી. આ દિવસે બિલેશ્વર મહાદેવ મંદિરના સભાગૃહમાં સાહિત્યક-સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ કરવામાં આવ્યો જેમાં નાટક, ગરબા, કીડા, નૃત્ય, લોકગાન, વગેરે સાથેનો સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ, સંચાલન સહિત, સંસ્કૃત ભાષામાં જ કરવામાં આવ્યો. મુખ્ય વક્તા તરીકે ઉપસ્થિત રહેલા ડૉ. વિનોદ દવે એ ‘શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા અને યુવાનો’ વિષે મનનીય વક્તવ્ય આપ્યું.
 - વર્ષમાં બે વખત સમ્પાદિત પુસ્તકોના વિમોચનના કાર્યક્રમો સંસ્થાના આચાર્યની ઉપસ્થિતમાં થયા.
 - વિભાગ દ્વારા ધિણોધર પર્વત પર શૈક્ષણિક પ્રવાસ અને ટ્રેક્ટીંગ નું આચોજન કરવામાં આવ્યું.
 - તૃતીય વર્ષ બી. એ. ના સંસ્કૃતના વિદ્યાર્થીઓના વિદાયમાનનો કાર્યક્રમ સંસ્કૃતના પ્રાદ્યાપકોની ઉપસ્થિતિમાં યોજાયો.
 - વિભાગના અધ્યક્ષ પ્રા. મેહુલ શાહ દ્વારા તૃતીય વર્ષ બી. એ. અને એમ. એ.ના સંસ્કૃત વિષયના વિદ્યાર્થીઓ માટે દસ દિવસનો ‘સંસ્કૃત સમ્ભાષણ વર્ગ’ ચલાવવામાં આવ્યો જેમાં જ્પ વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો.
 - છેદ્ધા બે વર્ષોમાં વિભાગના પ્રથત્નોથી રાષ્ટ્રીય સંસ્કૃત સંસ્થાન, દિલ્હી તરફથી આ કોલેજના વિદ્યાર્થીઓને કુલ રૂ. ૭૦,૦૦૦/- ની શિષ્યવૃત્તિ પ્રાપ્ત થઈ છે.
- વિભાગના અધ્યાપક ડૉ. કે. એમ. ત્રિવેદીએ
- બનારસમાં યોજાઈ ગયેલ ઓલઇનિડિયા આઇએન્ટલ કોન્ફરન્સ “ઉપનિષદોમાં ઓં કાર ઉપાસના” એ વિષય ઉપર શોધ પત્ર રજુ કર્યું.
 - ગુ.રા.યુનિ. અધ્યાપક મંડળ દ્વારા આયોજિત રાજ્ય કક્ષાના સેમિનારમાં જુનાગઢ મુકામે “શ્રીમદ્ ભાગવતમાં કર્મભીમાંરસા” “એવિષય ઉપર શોધ પત્ર રજુ કર્યું (ડીસે. ૨૦૦૪)

► ગુ.યુ.એ. "સામવેદનાં ઉપાનિષદોનું ભવતિલા અધ્યયન" એ વિષય પર મહા નિબંધને માન્ય રાખી Ph. D. ની પદ્ધતી આપી. (એપ્રિલ ૨૦૦૫)

માર્ગદર્શક : પ્રા. ડૉ. આર. પી. મહેતા

મહિં વેદ-વિજ્ઞાન, અકાદમી અમદાવાદ

► S.Y. B.A. માં અભ્યાસક્રમાં આવેલ "મહિમનાઃ સ્તોત્ર" નું સંપાદન કરી, પ્રકાશિત કર્યું.

ગુજરાતી :

- છેદાં બે વર્ષો દરમિયાન, ગુજરાતી મુખ્ય વિષયમાં અનુકૂળે પ્રથમ વર્ષમાં બે વિદ્યાર્થીઓએ અને તૃતીય વર્ષમાં એક વિદ્યાર્થીએ પ્રથમ વર્જ મેળવેલો.
- ગુજરાત વિધાપીઠ દ્વારા વર્ષ ૨૦૦૩-૦૪માં યોજાયેલ ઉમાશંકર જોશી કવીજ સ્પર્ધા અનુસનાતક કક્ષાના બે વિદ્યાર્થીઓ કુ. નીતા મોચી અને શ્રી હેમેન્ડ્રસિંહ જાડેજાએ ભાગ લઈને કોલેજનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું.
- દર્શક ફાઉન્ડેશન દ્વારા યોજાયેલ વાચન શાબિર અને પ્રેમાંનંદ વિષયક સેમિનાર અંતર્ગત ગાંધીનગર પાસે ગ્રામ ભારતીમાં યોજાયેલ કાર્યક્રમમાં કુ. નીતા મોચી અને શ્રી રમગાન કસણિયાએ અભ્યાસ પેપરનું વાચન કરીને ભાગ લીધેલો.

હિન્દી :

- શૈક્ષણિક વર્ષ ૨૦૦૪-૨૦૦૫ નો અહેવાલ હિન્દી વિભાગ દ્વારા તા. ૧૪-૦૮-૨૦૦૪નાં રોજ કોલેજનાં પ્રિન્સીપાલ શ્રીની અધ્યક્ષતા અને કોલેજનાં ભૂ. પુ. વિભાગ અધ્યક્ષ પ્રા. કમલ મહેતા સાહેબની ઉપસ્થિતિમાં વિભાગનાં અધ્યાપકે અને વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા હિન્દી દિવસની ઉજવણી કરવામાં આવેલ જેમાં કોલેજ નો જુદા-જુદા વિભાગનાં અધ્યક્ષ શ્રીએ અને અધ્યાપકો જોડાયેલ તા. ૮/૧/૨૦૦૫ને રવિવારનાં રોજ કુદરતી સૌનાર્યની ગોદમાં કાળા કુંગર મુકામે વિદ્યાર્થીએ નાં શૈક્ષણિક પ્રવાસનું આયોજન કરવામાં આવેલ તેમજ તા. ૨૪-૨-૨૦૦૫ના રોજ તૃતીય વર્ષ બી.એ. નાં વિદ્યાર્થીઓની વિદ્યા સમારંભનું આયોજન કરવામાં આવેલ જેમાં વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા પોતાના પ્રતિભાવો આપતા વાતાવરણ ભાગ વિભોર બની ગયેલ.
- અંતમાં, સમારંભ ના અધ્યક્ષ પ્રિન્સીપાલ શ્રી થયેલ સાહેબે વિદ્યાર્થીઓને આશીર્વાદ પાઠવેલ.

અર્થચાર્ચ :

આ વર્ષ દરમિયાન વિભાગ દ્વારા સહકારી તાલીમ વર્ગોનું આયોજન કરાયું હતું વિભાગના વિદ્યાર્થી કોલેજમાં આયોજન વૃક્ષારોપણાની પ્રવૃત્તિમાં અગ્રેસર રહ્યા હતા. વિભાગમાં અભ્યાસક્રમને અનુરૂપ વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા વ્યાખ્યાન અને વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા ડીઝેટ સ્પર્ધાનું આયોજન કરાયું હતું. ૨૦૦૪-૦૫ દરમિયાન ગુજરાત યુનિવર્સિટી દ્વારા કરવાના આવેલ અભ્યાસક્રમ પરિવર્તનમાં વધુમાં વધું ઐકલિપ્ક વિષયો વિદ્યાર્થીઓ રાખી શકે તેવું આયોજન કરાયું હતું.

- જુલાઈ ૨૦૦૫ માં ગાંધીજામના ઈમ્પોર્ટ - એક્સપોર્ટ મેનેજમેન્ટ સ્ટડી સેન્ટરના સંચાલક શ્રી આનંદભાઈ ઠક્કરનો “વિશ્વ વ્યાપાર અને યૈક્ષિકરણના સમયમાં ગ્રેજ્યુએટ વિધાર્થીઓને રહેતી તકો” વિષે વ્યાખ્યાન રાખવામાં આવેલું. મનોવિજ્ઞાન : વર્ષ ૨૦૦૪-૦૫ ગુજરાત યુનિવર્સિટી દ્વારા લેવાયેલ તૃતીય વર્ષ બી. એ.ની પરીક્ષા મા ચાર વિધાર્થીઓએ પ્રથમ વર્ગ મેળવ્યો.

ભૌતિકશાસ્ત્ર :

- શ્રી આર. આર. લાલન કોલેજમાં થઈ ઈયર બી.એસ.સીમાં ભૌતિક શાસ્ત્ર મુખ્ય વિષય ઈ.સ. ૧૯૯૮ થી ૭૦ ના રોક્ષણીક વર્ષથી શરૂ થયેલ ત્યાં સુધી આ વિષય ગોણા વિષય તરીકે શીખવવામાં આવતો હતો. તે સમયે ભૌતિકશાસ્ત્રના અધ્યથી પ્રો. શ્રી વી.બી. ભણુ હતા. ત્યારબાદ ભૌતિકશાસ્ત્ર વિષય સાથે સ્નાતક થનારા વિધાર્થીઓની સંખ્યાવધુને વધુ મળી રહેતી. પરંતુ છેક્ષા ચારેક વર્ષથી ગુજરાતના વિધાર્થીઓની વિજ્ઞાન પ્રવાહ તરફની રુચિ ઘટતાં આ વિષયમાં વિધાર્થીઓની સંખ્યા ખૂબ ઓછી રહે છે. વર્ષ ૨૦૦૩-૦૪માં આ વિષયમાં ૦૪ વિધાર્થી હતા જ્યારે ૨૦૦૪-૦૫ ના વર્ષમાં ૦૨ વિધાર્થી હતા. જેમાંથી એક પ્રથમ વર્ગમાં અને બીજા દ્વિતીય વર્ગમાં ઉતીર્ણમાં થયેલા. છેક્ષાં ઘણાં વર્ષોથી આ વિષયનું પરીણામ ૧૦૦% જેટલું રહ્યું છે.
- આ વિષય સાથે સ્નાતક / અનુસનાતક થયા બાદ ગુજરાતમાં ઘણાં અભ્યાસક્રમો છે. જેવા કે આ વિષયની જુદી જુદી શાખાઓ ઇલેક્ટ્રોનિક્સ, સોએટ સ્ટેટ ફિઝિક્સ, ન્યુક્લીયર ફિઝીક્સ, એપ્લાઇડ ફિઝિક્સ વગેરેમાં અનુસનાતક અભ્યાસક્રમો રાજ્યની મેડિકલ કોલેજ માં ચાલતો એક્સ રે ટેકનિશિયનનો અભ્યાસક્રમ અમદાવાદની ફિઝિક્સ રિસર્ચ લેબોરેટરી દ્વારા ચાલતો સ્પેસ સાયન્સનો અભ્યાસક્રમ વગેરે.
- આ વિષયમાં સ્નાતક તેમજ અનુસનાતક થયા બાદ ભારતની રાખ્રીય પ્રયોગશાળાઓ, અવકાશ સંશોધન કેન્દ્રો, અણુ ઉર્જાના મથકો, આકાશવાહી કેન્દ્રો, દૂરદર્શન કેન્દ્રો હવાઈદણ વગેરેમાં રોજગારીની વિશાળ તકો રહેતી છે.
- આ કોલેજમાંથી ભૌતિકશાસ્ત્રમાં સ્નાતક થયા બાદ શ્રી અરુણભાઈ ભીડી ૧૯૮૮માં ગુજ. યુનિ. માં એમ. એસ. સી માં યુનિફર્સ્ટ આવેલા. હાલ તેઓ આદિપુરની તોલાણી કોલેજ ખાતે વ્યાખ્યા તરીકે સેવા આપી રહ્યા છે. આ કોલેજમાંથી ફિઝિક્સમાં સ્નાતક થયા બાદ ઈ.સ. ૧૯૯૭માં સ્વ.હિતેન ઘનસુખલાલ ઘોળકિયા પણ એમ.એસ.સી.માં ગુજ. યુનિ. માં ફિઝિક્સ આવેલા.
- આ કોલેજમાં અત્યારે ભૌતિકશાસ્ત્રમાં ૦૫નો ટીચિંગ સ્ટાફ છે. શ્રી પી. જે. મટાણી (અધ્યથી) શ્રી એ. એચ. ગોર શ્રી જે. સી. પટેલ, શ્રી ડી.ડી. જોશી અને શ્રી એસ. વી. ઘોળકિયા, શ્રી ગોર હાલ કર્ચ-યુનિમાં આસી. રજુસ્ટ્રે તરીકે પોતાની સેવા આપી રહ્યા છે. શ્રી મયાણી અને શ્રી ઘોળકિયા આ કોલેજના ભૂતપૂર્વ વિધાર્થીઓ છે.
- કર્ચ યુનિ. થતાં આ વિષયની જુદી જુદી શાખામાં અનુસનાતક વર્ગો શરૂ થાય તેમજ આ વિષયને લગતા વ્યવસાયથી અભ્યાસક્રમ શરૂ થાય તેવા વિલાગ દ્વારા પ્રયત્નો ચાલુ છે.

રસાયણશાસ્ત્ર :

- આ કોલેજના સાયન્સ પ્રવાહમાં રસાયણ શાસ્ત્ર વિભાગ મહત્વમાં વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા ઘરાવતો વિભાગ છે, કોલેજના હુંચ સમાન છે.
- રસાયણ શાસ્ત્ર સમાજને ખુબ જ ઉપયોગી એવો ઐજાનિક વિષય છે, આ કોલેજના સાયન્સ વિભાગમાં સોથી વધુ સંખ્યા કેમેસ્ટ્રીમાં જોવા મળે છે.
- આ ઉપરાંત કચ્છ જિલ્લામાં વિકસતા ઓધોગિક ક્ષેત્રમાં કેમિસ્ટ્રી તરીકેની હંમેશા માંગ રહે છે. જેથી આ વિભાગ દ્વારા હંમેશા સારા કેમિસ્ટ્રી રસાયણિક ફેકટરીઓમાં મળી રહેતે દ્વારા પ્રચાસ થાય છે.
- નવી કોલેજ ના બિલ્ડિંગમાં રસાયણ વિભાગ નથી પરંતુ હાલ બુક્પાપ દ્વારા ખંડિત થયેલા બિલ્ડિંગમાં આ વિભાગ ચાલે છે. જે સરકાર દ્વારા નવું બનવાનું હોય તો જેમ બને તેમ જરૂરપથી બને તેનો પ્રચાસ તંત્ર દ્વારા કરવો જ રહ્યો.
- હાલ અનેક મુશ્કેલીઓ તથા ઓછા સ્ટાફ વચ્ચે પણ આ વિભાગ દ્વારા રોક્ષણિક કાર્ય ચાલે છે. અને કોલેજ માં સોથી સારું પરીણામ આવે છે. જે કોલેજની નોંધનિય અને ગર્વ લેવા જેવી બાબત છે. વર્ષ ૨૦૦૪-૨૦૦૫ દરમ્યાન T.Y. B.Sc. વિદ્યાર્થીઓની કુલ સંખ્યા ૧૪ હતી. જેઓએ ૧૦૦% પરીણામ મેળવેલ છે. જેમાંથી ૬ વિદ્યાર્થીઓએ ફસ્ટ કલાસ અને બાકીના ૮ વિદ્યાર્થીઓએ હાયર સેકન્ડ કલાસ મેળવી કોલેજનું ગર્વ વધારેલ છે. કુ. સંઘવી લોપા એ સમગ્ર કચ્છ જિલ્લામાં ૭૨% મેળવી પ્રથમ આવેલ હતી. આ વિભાગનું પરીણામ દર વર્ષે સરેરાશ ૮૦% જેટથું

Geology :

Geology is a basic science pertaining to the earth. It deals with the genesis of rocks, mineral and fossils and also their uses in context to the betterment of human being. The subject has number of sub-disciplines viz. Plate tectonics, volcanology, hydrology, seismology, paleoseismology, mineralogy, petroleum geology, geomorphology, Quaternary geology, geophysics, geochemistry, paleontology, palynology, petrology, crystallography etc.

Kachchh is considered as a paradise for any geologists, because of its vast repository of Jurassic, Cretaceous and Tertiary fossils and rocks that are well known in the world of geologist. The district is rich in various refractory and basic mineral deposits like lignite, china clay, bauxite and bentonite. In addition, Kachchh is geologically a very weak zone and is prone to earthquakes, so is grouped in zone-V of the seismic zoning category of India. Looking to its much geological importance the district owns a unique department where bachelor degree in geology is offered in this college since 1988.

The department of geology is constantly feeding various national and international mineral industries in Kachchh and outside. The alumni of the department are placed at ranking positions at various institutes and industries. Mr. Prakash Gor is a senior Mines manager in Ashapura International, Mr. Majethiya, a student of this department is working as a lecturer in the same

department. Mr. Purnendu Kagtada has been serving for a prime software company in California, USA, Ms. Bhanu Goyal is a Research Fellow in a DST project in the same department. Mr. Jayesh Lalka and many other are running their NGOs which are providing consultancy in various applied geological fields. The department wins academic credits, as the students acquire ranks almost every year in University exams. In the last academic year Ms. Karishma Bawa and Ms. Anjum Rehmani secured second and third ranks in S. Y. and T. Y. B. Sc. exams respectively. As a piece of encouragement, the department presents medals to the students who stood first in S. Y. and T. Y. B. Sc every year.

The department has been accredited as an active earthquake research center for intensive efforts by Dr. M. G. Thakkar who holds two major Department of Science and Technology projects and has worked as co investigator in many projects with leading scientists in India and USA. He also earns credits by holding authorships in several inter national research papers in the field of paleoseismology and Neotectonics. Mr. J. M. Patel holds gold medals at under graduate and post graduate levels and gained expertise in disaster management and legal matters. Mr. Majethiya is also actively working in the field of paleontology. The well qualified staff of the department holds membership of numbers of national research bodies and geological societies.

This department has also healthy relations with several mineral based industries in Kachchh. Most of the industries have been rated as prime mining industries in the world. The bright students get placements in these industries by a few months' training. We are planning to commence two weeks compulsory training in the mineral industries at bachelor level as a part of the curriculum. We have initiated to share our expertise and scientific knowledge to cater enthusiastic students from Kachchh by offering advanced and job oriented vocational courses on Disaster management, Basics of Earthquake Science and Mineral sciences in near future. We have already made a master plan in making our horizons wider by reframing the entire syllabus of earth science so as to cater non-science and technical students the knowledge of geology.

Apart from being advanced in academic matters, we have been equipped with all the latest gadgets and we serve the students with latest methods using audio visual instruments. We have five computers which are being offered free to the students for their academic purpose and to the staff for research purpose. In connection to our status of holding advanced instruments, we are highly grateful to " Patel Prabhudas Kishordas Public Trust, Ahmedabad" for granting us Rs. 8,20,000/- for geological instruments, laboratory equipments and computers under the earthquake relief grant. We are also obliged by Mr. Manish Thacker, our alumni who played key role in getting this huge amount from a private trust for the development of the laboratory in the department of geology.

તेजस्वी किरणो

Uni. First F.Y. B.A.

- Name : Namrata Jyantilal Patel
- Result : 76 %
- Subject : English / Functional Eng. Statistics.

8th Rank in Top Ten Achievers.

- Name : Saiya Charmi Hiralal
- F.Y. B. A. result : 470/700
- Class/Percentage obtained : First 67.14
- Subjects : English & Statistics.

- વર્ષ ૨૦૦૪-૦૫ ની કરું યુનિવર્સિટીની પ્રથમ વર્ષ બી.એ. ની વાર્ષિક પરીક્ષામાં મુખ્ય વિષય મનોવિજ્ઞાનની વિધાર્થીની પારેચા વસુધા રતિલાલ કરે. ૮૯% ગુણ સાથે કરું યુનિવર્સિટીમાં પાંચમા ક્રમે અને મનોવિજ્ઞાન વિષયમાં પ્રથમ ક્રમે ઉત્તીણા...
- વર્ષ ૨૦૦૪-૦૫ T.Y. B.Sc. માં ગણિતશાસ્ત્ર વિભાગમાં ખત્રી અબ્દુલ રાઝાક એન. ૮૫.૮૭% પ્રાપ્ત કરીને ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાં પ્રથમ ક્રમે રહ્યા હતા.

N.S.S. પ્રવૃત્તિઓના અછેવાલ

- વર્ષ ૨૦૦૪-૦૫ દરમિયાન વર્ષની શરૂઆતમાં કોલેજના નવા બિલ્ડિંગનું બાંધકામ શરૂ થતા કેટલાક વૃક્ષો કાપવામાં આવ્યા ત્યારે N.S.S. વિભાગે તાત્કાલિક જાગૃતિ બતાવીને ઝાડ કાપવાનું કામ અટકાવ્યું ભુજમાં પુનઃ નિર્માણની સંયોજક સંસ્થા કરું નવનિર્માણ અભિયાન સંસ્થાના શ્રી સંદીપભાઈ નો સંપર્ક કરીને બાંધકામમાં નકલર વૃક્ષોને ગોદરેજ ટેકનીકથી એક સ્થળથી બીજા સ્થળે ખસેડવામાં આવ્યું આમ કરવાથી ૨૦ ઝાડ કપાતા અટકાવી શકાયા, જો કે આમાંના માત્ર ૪ ઝાડ જ જીવિત રહેવા પામ્યા હતાં. કરુંમાં છેદા બે વર્ષથી એકપણાપોલીયાનો કેસ બનેલ નથી, ભુજના સધન પોલીયો નાબુદી કાર્યક્રમમાં કોઇ એક સંસ્થા તરફથી સોથી વધું સ્વયંસેવકો N.S.S. લાલન કોલેજ દ્વારા મોકલવામાં આવેલા.
- વર્ષ દરમિયાન નવી જનરલ હોસ્પિટલ શરૂ થતાં સત્રાવાળાઓએ યોજેલ “ આરોગ્ય મેળામાં વિધાર્થીઓએ સ્વયંસેવકોની કામગીરી બજાવેલી હતી.
- વર્ષ દરમિયાન R.T.O. દ્વારા “ ટ્રાફિક સુરક્ષા સમાહ ” માં વિધાર્થીઓએ સ્થયંમસેવા આપેલી અંદર્જન દિવસે વિધાર્થી ઓ દ્વારા 1000/- RS. થી વધારો ફાળો એકઠો કરાયેલો જે સુનામી રાહત માટે N.S.S. અને વિધાર્થીઓ દ્વારા સરકારના રાહત ફંડમાં જમા કરાવેલ હતા.
- વર્ષ દરમિયાન પ્રોગ્રામ ઓફિસરની કામગીરી પ્રો. પરેશ રાવલે બજાવેલી હતા.

રાષ્ટ્રીય સેવા યોજના દિવસ નિમિત્ત યોજાયેલી આંતર કોલેજ ના વિજેતા વિધાર્થીઓ

દર વર્ષ ૨૩ સપ્ટેમ્બરના રોજ N.S.S. Day રાજ્ય સરકાર દ્વારા ઉજવવામાં આવે છે. વર્ષ ૨૦૦૫-૦૬ માટે છ વિધાર્થીઓ અને ૨ વિધાર્થીનીઓએ અમદાવાદ મુક્તજીવન આર્ટસ કોલેજના ચચ્ચમાન પદ હેઠળ યોજાયેલ બે દિવસના કાર્યક્રમમાં લાલન કોલેજનું પ્રતિનિધિત્વ કરેલ.

(૧) સેજપાલ તુખાર બી.	(૫) ભંડ કર્ણિક એચ.
(૨) અંતાણી નદુષ એસ.	(૬) ત્રિપાઠી જિગર પી.
(૩) ભંડ કૃતાર્થ એસ.	(૭) ચોકસી ભૂમિ એસ.
(૪) ભાવસાર નિશિથ એન.	(૮) સોની અવનિ એન.

જેમાં યોજાયેલ નાટ્ય સ્પર્ધામાં વિધાર્થીઓના જુથે પોતાનું એકાંકી ચોકસી ભૂમિ શોલેન્ડ્રભાઈ એ રજુ કરેલ. એક પાત્રીય અભિનય દ્વારા કાશ્મીરની પ્રજાની વેદના રજુ કરાઈ અને સુંદર અભિનય બદલ દ્વિતીય સ્થાન પ્રાપ્ત કરેલ. સોની અવનિ નવિનભાઈ એ દેશભક્તિ ગીતમાં “ અચ્છા મેરે વતન કે લોગો ” ગીત સુંદર રજુઆત કરીને સમગ્ર ગુજરાતમાં દ્વિતીય સ્થાન પ્રાપ્ત કરેલ છે.

-: પહેલી હુરોળ (ડાબેથી) :-

ભૂમિ ચોકસી (એકપાત્રીય અભિનય - દ્વિતીય)

અવનિ સોની (દેશભક્તિ ગીત - દ્વિતીય)

-: બીજી હુરોળ (ડાબેથી) :-

શ્રી લાખાભાઈ મહેશ્વરી (NSS કલાકુ)

જસવંત ચોહાણ (ટીમ મેનેજર),

પ્રો. કે. કે. બુધ્યભાઈ (સાંસ્કૃતિક સમિતિના અધ્યક્ષ),

આચાર્ય શ્રી એ. એન. પટેલ,

પ્રો. પરેશ રાવલ (NSS પ્રોગ્રામ ઓફિસર)

એન. સી. પ્રવૃત્તિનો અહેવાલ

આ વર્ષ એન.સી.સી. ની પ્રવૃત્તિનો પ્રારંભ પ્રથમ સત્રથી ઉત્સાહપૂર્વક કરવામાં આવ્યો. કુલ ૭૫ વિદ્યાર્થીઓને એન.સી.સી.માં પ્રવેશ આપવામાં આવ્યો, જેમાં પ્રથમ વર્ષના ૩૭, બીજા વર્ષના - ૧૧ અને ત્રીજા વર્ષના ૧૭ વિદ્યાર્થી હતા. જેમાં ચાલુ વર્ષ ગર્લ્સ (૮) કેડેટને પણ પ્રવેશ આપવામાં આવેલ.

વર્ષ દરમ્યાન લાલન કોલેજ એન. સી. સી. કેડેટોએ નીચેની તાલીમ શિબિરોમાં ભાગ લીધેલ.

કેમ્પનું નામ	ભાગ લેનાર કેડેટની સંખ્યા
(૧) વાર્ષિક તાલીમ શિબિર - રાયધણપર	25
(૨) આર્મી એટેચેમેન્ટ કેમ્પ - જામનગર	6
(૩) થલ સેના કેમ્પ - સુરેણ્ણનગર	5
(૪) રાષ્ટ્રીય એક્તા કેમ્પ - રાજકોટ	6
(૫) રાષ્ટ્રીય એક્તા કેમ્પ - રાજ્યસ્થાન જોધપુર	3
(૬) રાષ્ટ્રીય એક્તા કેમ્પ - પશ્ચિમ બંગાળ	4
(૭) ઊનાળું વાર્ષિક તાલીમ કેમ્પ - જુનાગઢ	3
(૮) ઓલ ઇન્ડિયા ટ્રેક્સિંગ કેમ્પ - કેરાલા	3
(૯) રોકલાઇઝિંગ કેમ્પ - આળું	2
(૧૦) રી- પલીક ડે, કેમ્પ (RDC) દિલ્હી	1

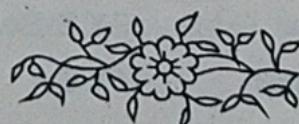
ઉપરાંત વર્ષના અંતે ચોજાયેલ B અને C સર્ટીફિકેટ પરીક્ષાનું પરિણામ નીચે પ્રમાણે આવેલ.

(૧) B સર્ટીફિકેટ ૧૧ વિદ્યાર્થીએ આપેલ જેમાં ૮ પાસ થયેલ.

(૨) C સર્ટીફિકેટમાં ૧૩ વિદ્યાર્થીઓ બેઠેલ જેમાં ૧૨ પાસ થયેલ.

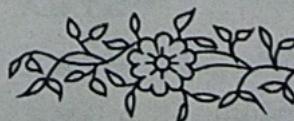
તેમજ ૧૫ ઓગસ્ટ, ૨૫મી જાન્યુઆરી જુલા કક્ષા પરેડમાં ઉત્સાહ પૂર્વક ભાગ લીધેલ અને વર્ષ દરમ્યાન ફાયર્સિંગ, નાગરિક સુરક્ષા, પ્રાથમિક સારવાર, લીડરશીપ, લશકરી તાલીમમાં નોંધપાત્ર સિલ્બ પ્રાપ્ત કરેલ.

- કેપ્ટન પ્રો. જી. એમ. જુટાણી

આતા પિતા પાસેથી આપણે પ્રેમ અને ઉલ્લાસ પામીએ છીએ,
એક પણી એક પગલું માંડવાં શીખીએ છીએ,
પણ પુષ્તક જોલીએ છીએ ત્યારે ખંબર પડે છે કે આપણને પાંખો કુટી છે.

- છેલન છેરીલ

જીમખાના પ્રવૃત્તિનો અહેવાલ

- પ્રા. જી. એમ. બુણાણી

કર્ચમાં નવી ચુનિ.ની શરૂઆત થતાની સાથે આપણી કોલેજમાંથી રમત ગમત પ્રેમી વિદ્યાર્થીઓના ઉત્સાહમાં વધારો થયો. ૨૦૦૧ના ભુક્ંપ બાદ આર્થિક, સામાજિક અને રાજકીય અસ્થિરતાઓ વર્ષે વર્ષ ૨૦૦૫. ૨૦૦૫ આપણી કોલેજની રમત-ગમત પ્રવૃત્તિ માટે ખૂબ જ આશાસ્પદ તથા સિદ્ધ્યપૂર્ણ રહ્યું જેમાં આપણા વિદ્યાર્થીઓની નીચે પ્રમાણે જુદી-જુદી સ્પર્ધામાં સ્થાન પ્રાપ્ત કરેલ છે,

વોલીબોલ : બહેનોની ટીમ ચુનિ. ચેમ્પિયન બની હતી અને જ્યારે ભાઈઓની ટીમ ત્રીજા નંબરે આવેલ. બહેનોની ટીમ કેરલ ખાતે આંતર ચુનિ. માટે રમવા ગઈ હતી. જેમાં નીચેના જેલાડીઓએ ભાગ લીધો હતો.

(૧) કુ. જેલમ શુક્રલ (કેપ્ટન)	T.Y.B.A.
(૨) કુ. નિરાલી ઠક્કર	S.Y.B.A.
(૩) કુ. ટિપ્પી લોહાર	T.Y.B.A.
(૪) કુ. મીનાજ પટાણા	S.Y.B.A.
(૫) કુ. સોનલ પણીયા	S.Y.B.A.
(૬) કુ. રવિરાજબા જાડેજા	S.Y.B.A.
(૭) કુ. ઝિયિ અંતાણી	F.Y.B.A.

ચુનિવર્સિટી ડશાએ ચેમ્પીયનશીપ :

લોન ટેનીસ : (૧) શ્રી ઘવલે પી. ચોહાણા - સીંગલ્સ / ડબલ્સ - ચેમ્પિયન T.Y.B.A.
(૨) શ્રી રવિ એચ. માણેક - ડબલ્સના ચેમ્પિયન F.Y.B.A.

જુડો : (૧) કુ. હેતલ ડી. પણીયા -- S.Y.B.A.
(૨) કુ. હેતલ પી. ઓઝા F.Y.B.Sc.
(૩) કુ. હેમલ પી. ઓઝા F.Y.B.Sc.
(૪) શ્રી અહેંજાડ એ. વિદ્યાણી F.Y.B.A.

કબડી : બહેનોની ટીમે ભાગ લીધેલ જે ચેમ્પિયન બનેલ

(૧) કુ. હેતલ પી. ઓઝા	F.Y.B.Sc.
(૨) કુ. હેમલ પી. ઓઝા	F.Y.B.Sc.
(૩) કુ. જેલમ એમ. શુક્રલ	T.Y.B.A.
(૪) કુ. સોનલ ડી. પણીયા	S.Y.B.A.
(૫) કુ. નિરાલી ડી. ઠક્કર	S.Y.B.A.
(૬) કુ. મીનાજ ડેટ. પટાણા	S.Y.B.A.
(૭) કુ. ભાધવી એસ. લોહાર	T.Y.B.A.
(૮) કુ. રશ્મિ એમ. સોલંકી	S.Y.B.A.
(૯) કુ. ઝિયિ એ. અંતાણી	F.Y.B.A.
(૧૦) કુ. ફાલ્યુની જે. ચોહાણા	F.Y.B.A.

બેઠમીન્ટન : ભાઈઓ : (૧) ચોહાણ ઘવલ પી. - ત્રીજા સ્થાને - T.Y. B.A.
 બહેનો : સીંગલ્સ : જાડેજા પદ્ધિની આર. - ચેમ્પિયન-S.Y. B.A.
 ડબલ્સ : ૧. જાડેજા પદ્ધિની આર. - ચેમ્પિયન-S.Y. B.A.
 ડબલ્સ : ૨. સોનલ ડી. પણીયા -૨૮૩- ચેમ્પિયન- S.Y. B.A.

ટેબલ ટેનીક્સ : ૧. જેલમ એમ. શુક્લ - બીજા સ્થાને
 ૨. રચિ એ. અંતાણી - ચોથા સ્થાને.

એથ્લેટીક્સ : જેમાં કોલેજના ૧૨ ખેલાડીઓએ ભાગ લીધેલ.

૧. કારીયા નવલ ઓસ.	- ૧૧૦ હર્ડલ્સ	- બીજા સ્થાને
૨. ઓબોટી મયુર	- ગોળા ફેંક	- ત્રીજો સ્થાને
૩. ગોસ્વામી હેતલ	- ચકફેંક	- પ્રથમ સ્થાને
૪. જેલમ શુક્લ	- બરછી ફેંક	- પ્રથમ સ્થાને
૫. હેતલ ઓડા	- ૧૦૦મી. ર-૧૦૦ પ્રથમ, બીજા સ્થાને.	
૬. હેમલ ઓડા	-૪૧૧૦૦	- બીજા સ્થાને
૭. રશ્મિ સોલંકી	-૪-૧૦૦-૪/૧૦૦	- બીજા સ્થાને
૮. દિપ્તિ લોહાર	- ૨૦૦ મી. ટોડ	- બીજા સ્થાને
૯. પટેલ રીકેશ	- હાઇ જંપ	- બીજા હર્ડલ્બ પ્રથમ.
૧૦. ગજજર મોહન	- ૪-૧૦૦	- ત્રીજા સ્થાને
૧૧. ગઢવી મોહન	- ૪-૧૦૦	- ત્રીજા સ્થાને
૧૨. નીસીર,	-૪-૧૦૦૦	- ત્રીજા સ્થાને.

આમ, કચ્છ ચુનિ. દ્વારા આચોળત પ્રથમ રમત-ગમત સ્પર્ધામાં લાલન કોલેજના વિદ્યાર્થીઓએ સુંદર દેખાવ કર્યો હતો, જેમાં, પ્રો. આર. એચ. પરમારપ્રો. બી. એલ. બસીયા તથા પ્રો. પી. એન. રાવલ વગેરે એ વિદ્યાર્થીઓને શુભખાના સમિતિ સલ્લ્યો તરીકે માર્ગદર્શન આપેલ અને આચાર્યશ્રી એ. એન. પટેલ સાહેબે વિદ્યાર્થીઓને સારા દેખાવ બંદલ અભિનંદન પાઠવેલ

* * * * *

બુલોનો ઓકરાર એ ઝડુ સમાન છે. તે કચરો તથા ગંઢકીવાળી નાખે છે,
 અને ભોંયતાળિયાને અગાઉના કરતાં વધારે સ્વચ્છ બનાવે છે.

* * * * *

- મહાત્મા ગાંધી

વોલીબોલ

કરદ યુનિવર્સિટી ચેમ્પિયન - ૨૦૦૪-૦૫

ડાબેથી જમણો

બેઠેલા : પ્રા. પરેશ રાવલ, આચાર્ય શ્રી એ. એન. પટેલ, કેપ્ટન કુ. જેલમ શુક્રલ,
પ્રા. જી. એમ. બુટાણી (જીમખાના ચેરમેન), પ્રા. આર. એચ. પરમાર.

ઉલેલા : કુ. રૂચિ અંતાણી, કુ. માધવી લોહાર, કુ. મીનાજ પટાણા, કુ. રવિરાજબા જાડેજા,
કુ. સોનલ પણીયા, કુ. નિરાલી ઠક્કર.

સજ્જનતા સુંદર પુષ્પ કે પાકેલાં ફળ જેવી હોય છે,
તેનો વિકાસ ધીમો હોય છે પણ તેના સ્ત્રા અંગત અણાગમાની ભાવના દૂર થાય છે.

- એન. સુલીવાન

કબડી

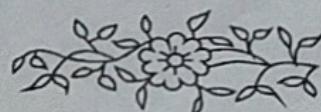
કરણ યુનિવર્સિટી ચેમ્પિયન - ૨૦૦૪-૦૫

ડાબેથી જમણો

બેઠા : પ્રા. પરેશ રાવલ, આચાર્યશ્રી એ. એન. પટેલ, કેપ્ટન કુ. હેતલ ઓઝા, પ્રા. જી. એમ. બુટાણી,
(જીમખાના ચેરમેન), પ્રા. આર. એચ. પરમાર.

ઉલેલા : કુ. રચિ અંતાણી, કુ. જેલમ શુક્રલ, કુ. મીનાજ પટાણા, કુ. હેમલ ઓઝા, કુ. રશ્મિ સોલંકી,
કુ. માધવી લોહાર, કુ. નિરાલી છક્કર.

આપણે એવા આદર્શમાંથી નળ ગેળવવું જોઈએ કે જે આપણને મિશ્યાલિમાની જનાર્થ્યા વિના
આપણી અભિલાષાઓ અને આપણાં સ્વર્ગનોને ઉચ્ચ કોટિમાં મૂકી શકે.

- માદામ કયૂરી

કાન્તિગુરુ શ્યામજી કૃષણ વર્મા

કરણ ચુનિવર્સિટી

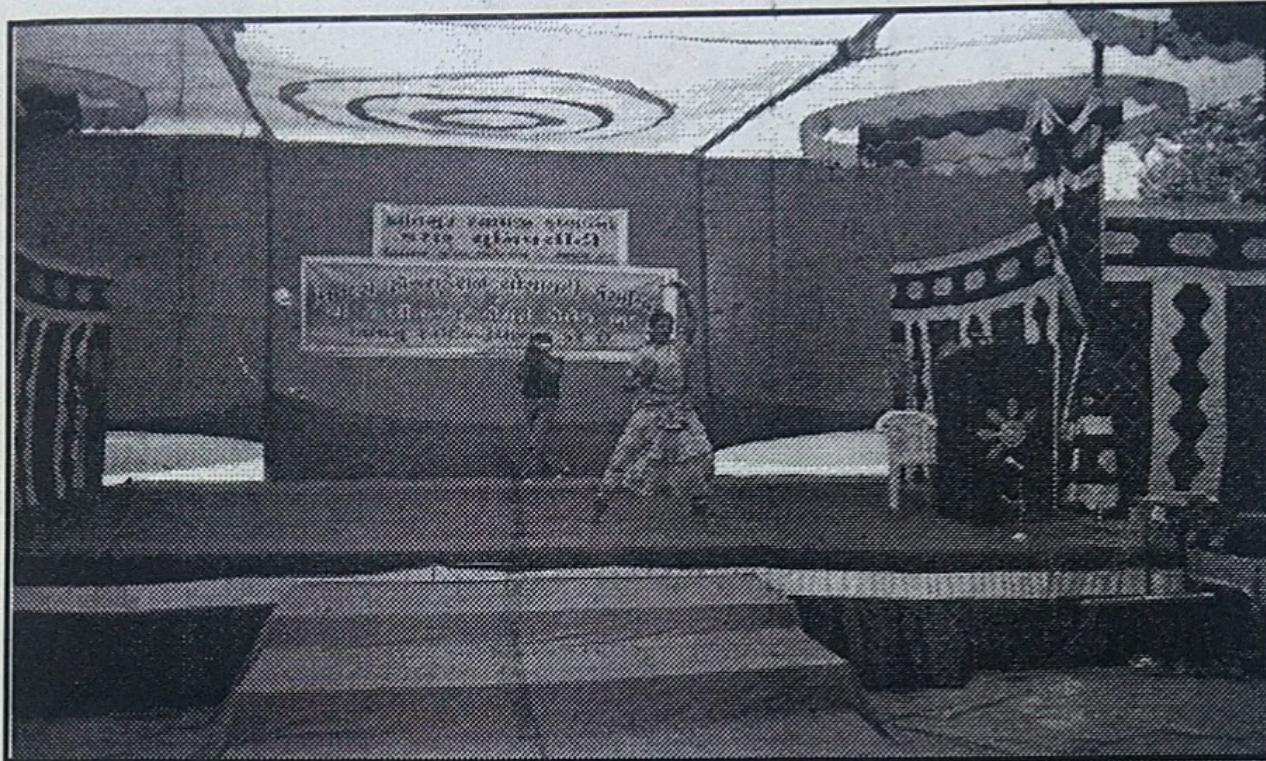
કંઈતીય ચુવક મહોત્સવ : ઈનામી કૃતિઓ અને કર્તાઓ

ફ્લેગ માર્ચ :

નિશાન્ત ગોર, ડાંકૃતિ ઘોળકિયા, હેતલ ગોસ્વામી, કોમલ હાથી અને વિધાર્થીઓ

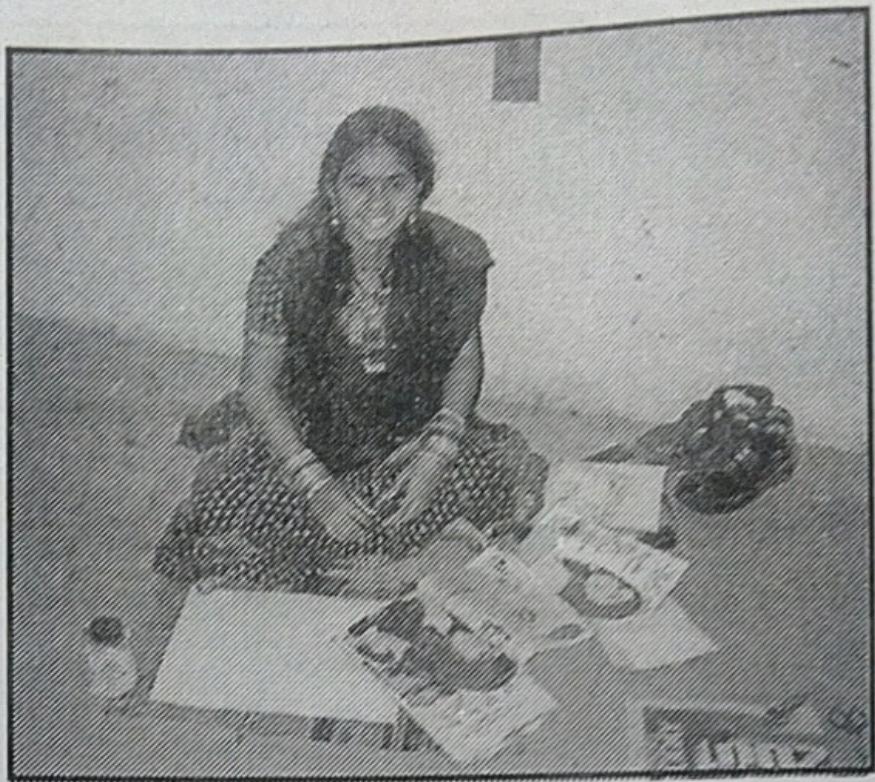
શાસ્ત્રીય નૃત્ય :

કુ. રિચા આર્થ

માઈમ (પ્રથમ) :

દશરથસિંહ ખીચી, હિતેશ ભાવાણી, કેચૂર મકવાણા, રાજેશ ખુંગલા, ભાવિન ગોર

કોલાજ (દ્વિતીય)

કુ. પૂનમ ગોર

લોક નૃત્ય (તૃતીય) :

પરેશ વસુધા અને સાથીદારો

શીધ વક્તૃત્વ (પથમ)

જાયેશ વિભાણી

અંકિતા નાકર

એકપાત્રીય અભિનય (પથમ)

ભૂમિ ચોક્સી

પૂજા મેહાણી

શાસ્ત્રીય વાધસંગીત: તલલાં (કિતીય)

જુગલ ત્રિપાઠી

લર્ગો વૈદ્ય

શાસ્ત્રીય વાધસંગીત: હાર્મોનિયમ (કિતીય)

(કિતીય)

કાવ્ય પઠન (કિતીય)

હેતલ ગોસ્ત્વામી

ડિંકર ઘોંકલ્યા

હન્તું ભારતીય કંઠચ સંગીત (તૃતીય)

સંસ્કૃતે વિજ્ઞાનમ्

પા. મેહુલ બી. શાહ

સંસ્કૃતે વિજ્ઞાનમ् એ વિષય અન્તર્ગત ત્રણા બાબતોનો ઉદ્ઘેખ થવો ધટે.

- (૧) સંસ્કૃત ભાષાની વૈજ્ઞાનિકતા
- (૨) સંસ્કૃત ભાષાના વિષયોની વૈજ્ઞાનિકતા
- (૩) સંસ્કૃત ભાષામાં વૈજ્ઞાનિક વિષયોની વ્યાપકતા.

સંસ્કૃત ભાષાની વૈજ્ઞાનિકતા વિશે હવે આજે કોઈ શંકા રહી નથી. ભાષાકીય દ્વારા સંસ્કૃત અત્યંત સમૃદ્ધ ભાષા છે. તેનામાં શબ્દ નિર્માણનું અદ્ભુત સામર્થ્ય છે. લગભગ ૧૮૭૦ જેટલી ધાતુઓ, દસ 'લ' કારો, દરેક સ્વરાંત અને વ્યંજનાંત નામો, અને વિરોધણોના એકવીસ એકવીસ રૂપો, સર્વનામો, અવ્યયો, નામધાતુઓ, ફુદંતો વગેરે અનેક પદોની સહાયતાથી દરેક પ્રકારની પરિસ્થિતિ અને ભાવને અનુલક્ષીને શબ્દનિર્માણ અને વાક્યનિર્માણ સંસ્કૃતમાં શક્ય છે. સંસ્કૃતભાષામાં ૮૦ % શબ્દો નિયમબદ્ધ છે. જ્યારે ૨૦% શબ્દોને અપવાદ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. સંસ્કૃતની આ સમ્પૂર્ણતાનો ચશ વૈદિક શિક્ષાગ્રંથો અને પ્રાતિશાખ્ય ગ્રંથોને તથા પાણીની વર્ણણ અને પતંજલિ જેવા મેધાવી (genius) વ્યાકરણ શાસ્ત્રીઓને જાય છે. અને એટલે જ જ્યારે દોઢેક વર્ષ પહેલાં રશિયા ખાતે જ્યારે એક સંસ્કૃત પ્રદર્શનીમાં બોલતાં એક ભારતીય વિદ્ધાને કહ્યું. "Panini Was a Grammarian" તરત જ તેને અટકાવતાં એક રશિયન વિદ્ધાન બોલી ઉઠ્યા, "No, no, he was not a grammarian, he was a Programmer" જગતનો અદ્ભુતીય ભાષાગ્રંથ આપનાર મહામનીષિ પાણીનું મુખ્ય આજે આપણા કરતાં વિદેશી લોકો માટે વિશેષ છે !

ભાષાના વિષયોની વૈજ્ઞાનિકતા બાબતમાં પણ સંસ્કૃતનું મહત્વ સવિશેષ છે. આજે ભાષાની મૂળભૂત સંરચના, દ્વારા વિજ્ઞાન, વાણી વિજ્ઞાન (સંસ્કૃત ભાષાશાસ્ત્રીઓએ વાણીના પણ પરા પદ્યની, મદ્યમા અને વૈજ્ઞાનિક એવા સૂક્ષ્મ ભાગો પાડ્યા છે) સ્વર વિજ્ઞાન વગેરેના સૂક્ષ્મ અભ્યાસ માટે જગતની પ્રતિષ્ઠિત યુનિવર્સિટીઓએ સંસ્કૃતને એક આધારભાષા તરીકે સ્વીકારી તેનું ઊર્ધું અદ્યયન શરૂ કર્યું છે.

જે કે અહીં ત્રીજુ બાબત પ્રત્યે દ્યાન ખેંચવાનો આશય વિશેષ છે. કારણ કે પ્રથમ બે બાબતોનો સેકાંતિક સ્વીકાર કરનાર લોકો પણ સંસ્કૃતમાં રહેલા વૈજ્ઞાનિક વિષયોના પ્રામાણ્યને સ્વીકારવાનો ધરાર ઈન્જિનિયર્સ કરે છે. કમન્સેન્સે આવા લોકોમાં ભારતીય વિદ્ધાનોનું પ્રમાણ બહુ મોટું છે. પ્રાચીન અધિઓના સંશોધનોનો પરિપાક વિજ્ઞાન સ્વરૂપ સંસ્કૃતભાષામાં યત્ર તત્ત્વ સર્વત્ર દેખાય છે; વિશ્વામિત્ર, વરિષ્ઠ, આર્થર્વણ, ભારત્રાજ, બોધાયન, આર્યબદ્ધ, પ્રશસ્તપાદ, કણ્ણાદ, કપિલ, ભાસ્કરાચાર્ય, વાયસ્પતિમિત્ર, ચરક, સુશ્રૂત, નાગાર્જુન, આર્દ્દ પોતાના સમયના મહાના

ધેજાનિકોએ પોતાનું સંશોધન સંસ્કૃત ભાષાના માદ્યમથી જગત સમક્ષ ભૂક્યું હતું. પરન્તુ સ્વાતંત્ર્ય પ્રાપ્તિ પછી પણ સંસ્કૃત ભાષા પ્રત્યેના ધોરણું કારણે આજે આપણે એ વિષે ફીફા ખાંડવા માંથી ઊચા આવતા નથી. અંધ અપંગ ન્યાયની જેમ લેક પંદરમી સટી સુધી અજ્ઞાનના અંધકારમાં જીવનાર પંગુ યુરોપિયન પ્રજાની દોરવણીથી પોતાના મહાન વારસા પ્રત્યે અંધ એવા આપણે પોતાનો માર્ગ ખોળી રહ્યા છીએ. કેટલાંક ઉદાહરણો વડે આ બાબત વધારે સ્પષ્ટતાથી સમજાશે.

શતપથ બ્રાહ્મણ (૭.૧.૧૩.૩૭) ના પરિમણદલો વા અયં લોક: એ વિદ્યાનને અવગણીને સોળમી સટીમાં જન્મેલા કોપરનિકસ શરૂ થયેલી યુરોપીય ખગોળવિધાને ‘પૃથ્વી ગોળ છે.’ તેવું શોધી કાઢવા માટે યશસ્વી ગણવા માટે ભારતીય વિદ્રોહનો પણ એડી ચોટીનું જોર લગાવે છે.

આકૃષિશ શક્તિશચ મહી તયા યત् સ્વસ્થં

ગુરુ સ્વાભિમુખં સ્વશક્ત્યા ।

આકૃષ્યતે તત् પતતીવ ભાતિ

સમે સમન્તાત् કવ પતત્વિયં ખે ॥

અર્થાત् “પૃથ્વીમાં આકર્ષણ શક્તિ છે. પૃથ્વી પોતાની આકર્ષણ શક્તિથી ભારી પદાર્થોને પોતાના તરફ જેંચે છે અને તે આકર્ષણથી તે પદાર્થ જમીન પર પડે છે પરન્તુ જ્યારે આકાશમાં ચારે તરફથી અમાન તાકાત લાગે તો કોઈ કષે રીતે પડે ”

ભાસ્કરાચાર્યના પૃથ્વીની અને બ્રહ્માંડની ગુરુત્વાકર્ષણ શક્તિ વિશેના આવા સ્પષ્ટ નિષ્કર્ષ પછી પણ ગુરુત્વાકર્ષણ શક્તિનો શોધક ન્યૂટન હતો તેવું રથણ કરયું અને કરાવવું એ નરી મૂર્ખતા જ છે.

તેવી જ રીતે દિર્ઘચતુરસ સ્વાક્ષરણા રજ્જુ: પાર્વતીમાની તિર્યક્માની યત્પૃથગ્મૂતે કુરુતસ્તદુભયં કરોતિ

એવા ઈ.સ. પૂર્વે ચોથી સટીના બોધાયનના પ્રમેયને હજુ સુધી આપણે તેના પછી હજાર વર્ષે થયેલા પાયથાગોરસના નામે જ ચલાવીએ છીએ !

અરે, આપણી પાસે પ્રકાશની ગતિનું પણ ચોકકસ માપ હતું તે કેટલા ભારતીયોને ખબર છે? ઋગ્વેદની એક ઋચાને સમજાવતાં સાચણાચાર્ય લખે છે

યોજનાનાં સહસ્રો દ્વૈ દ્વૈશતે દ્વૈ ચ યોજને ।

એકેન નિમિષાર્ધેન ક્રમમાણ નમોડસ્તુ તે ॥ અર્થાત् “ અડધા નિમેધમાં ૨૨૦૨ યોજનનું માર્ગક્રમણ કરનારા હે પ્રકાશ તને નમસ્કાર છે હવે ગણતરી કરતાં આ માપ આજની સરખામણીએ ૧૮૮૭૯૯.૫૭ માઈલ / સેકન્ડ આવે છે. જે આજના માન્ય માપની ખૂબ નજીક છે.

આ તો માત્ર બે-ત્રણ ઉદાહરણો છે પરન્તુ ખગોળ, ગણિત અને વિજ્ઞાનની લોતિક, રસાયણ, પ્રાણીજીવન, વનસ્પતિજીવન, શિલ્પ, સ્થાપત્ય, વસ્ત્ર, કૃષિ, સ્વાસ્થ્ય સહિતની તમામ શાખાઓના સૂક્ષ્મ અધ્યયનના અસેન્ટ્સ
પુરાવાઓ સંસ્કૃત ગ્રંથોના પૃષ્ઠો પર પડેલા છે પણ તેઓને ઉકેલનાર લોકો ખૂબ ઓછા છે.
આમ સંસ્કૃત એ માત્ર ભાધાનો જ વિષય નથી વિજ્ઞાનનો અને ગણિતનો વિષય પણ છે. માટે વિજ્ઞાનનું
વાણિજ્યના અને અન્ય તમામ વિષયોના વિધાર્થીઓ પણ સંસ્કૃતનો ગણ અભ્યાસ કરે તે આજના સમયની માંગ છે,
પ્રખ્યાત વિજ્ઞાની જગદીશચંદ્ર બસ્તુ પોતાના એક પુસ્તકને નવી પેઢીને અર્પણ કરતાં લખે છે,

" To My Countrymen Who will yet Claim
the intellectual heritage of their ancestors "

" માણસ હસ્તે મુખે જીવનના અંત સુધી જીવન કલણ પાર કરવા હૃદય મજબૂત રાખતાં થીજે
એ જ ધર્મ છે,

આ આદર્શ બહુ ઊચો ન લાગે તોયે વિધાતાને શરણે જવા કરતાં એ બહુ મોટી વાત છે,
અને એટલું કરવા માટે પણ માણસ પાસે કામ અને મિત્રોનું આશ્વાસન
ઉપરાંત ઈશ્વરની સુકૃતિ માટે શ્રદ્ધા જોઈએ "

- હેલન કેલર

“પંચરાત્ર” નું વૃત્ત પરિવર્તન

પ્રો. હિતાર્થી જી. અગ્રાવત

(વંડા મુકામે સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટી વિસ્તાર અધ્યાપક પરિષદમાં શોધ પત્ર સ્પર્ધામાં રજૂ કરેલ તેમજ દ્રિતીય ક્રમે પસંદગી પામી પુરસ્કૃત)

સંસ્કૃત સાહિત્યની આગદી અસ્મિતા છે કે તે કોઈપણ યુગના અને કોઈપણ ભૂગોળના વાચકને નિત્ય નવો આનંદ આપતું રહ્યું છે. ક્ષણે ક્ષણે યન્નવતાં ઉપૈતિ તદેવ રૂપે રમણીયતાઃ । એ પંક્તિ જો કોઈને માટે સર્વાશો ચરિતાર્થ થતી હોય તો તે સંસ્કૃત સાહિત્ય માટે થાય છે. સંસ્કૃત સાહિત્યમાં આ રીતે નવો નવો કાવ્યાર્થ, નવી બ્યંજનાઓ, નવો આસ્વાદ- રસાસ્વાદ આપવાની સંપૂર્ણ ક્ષમતા છે એ સનાતન સત્યને સ્વીકારવું જ રહ્યું.

સંસ્કૃત સાહિત્યને નિત્ય નવીનતા અને રમણીયતા આપનારા કવિઓમાં ભાસનું સ્થાન ખૂબ ગોરવભર્યું અને મહત્વનું છે. સુપ્રસિદ્ધ નાટ્યકાર ભાસને મહાકવિ કાલિદાસે પોતાના પુરોગામી અને પ્રથિતયશાસ્ત્ર કથા છે^૧ તેમજ ગધ કવિ બાણાભઙ્ગે ભાસને અનેક નાટકો દ્વારા યશ મેળવનારા કથા છે.^૨ વાહ્યતિરાજે ભાસને જલણમિન્ત અથું બિરુદ્ધ આપ્યું છે.^૩ તો જયદેવે ભાસને કવિતા કામીનીના હાસ કથા છે.^૪ આવા સુપ્રસિદ્ધ મહાન નાટક્યકાર ભાસના તેર નાટકોને ઈ.સ. ૧૮૧૨ માં કેરળના ત્રિવેન્દ્રમ્ભ શહેરમાંથી શ્રી ટી. ગણપતિશાસ્ત્રીએ ‘ત્રિવેન્દ્રમ્ભ સંસ્કૃત સિરીઝ’ હેઠળ પ્રકાશિત કર્યા અને આને ‘ત્રિવેન્દ્રમ્ભ રૂપકો’ કે ‘ભાસ નાટકચક્ર’ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આ તેર રૂપકોના નામ અણે વગ્રીસુદ્ધારણાની કથાએનીધિની અધ્યાર્થિત નાટકો :

1. અભિષેકનાટકમ्	
2. પ્રતિમાનાટકમ्	
3. મધ્યમવ્યાયોગ:	
4. પञ્ચરાત્રમ्	
5. દ્રૂતવાક્યમ्	
6. દ્રૂતઘટોત્કચમ्	
7. કર્ણમારમ्	
8. ઉરુભઙ્ગમ्	
9. બાલચરિતમ्	
10. પ્રતિજ્ઞાયૌગંન્ધરાયણમ्	
11. સ્વન્ધવાસવદતમ्	
12. અવિમારકમ्	
13. ચારુદતમ् અથવા દરિદ્રચારુદતમ् ।	
2. મહાભારતકથા આધારિત નાટકો :
3. હરિવંશ પર આધારિત નાટક :
4. ઉદ્યન કથા પર આધારિત નાટકો :
5. લોકકથા આધારિત નાટકો :

ઉપરોક્ત વિવિધ કથાઓના આધારે કવિ ભાસે જે નાટ્ય ઐવિદ્યમાં ખેડાણ કર્યું છે, તે ખરેખર પ્રશસ્તિને પાત્ર છે. વળી, કથા ઐવિદ્યની સાથે પાત્ર ઐવિદ્ય પણ ભાસના રૂપકોની વિશેષતા છે. તેથી બાણાભઙ્ગે ભાસના રૂપક વિશે લખ્યું છે કે સૂત્રધારકૃતારમ્યૈનાર્ટકેર્બહુંભૂમિકે: ।

ભાસ રચિત આ તેર રૂપકો માંથી મહાભારત કથા ઉપર આધારિત રૂપક ‘પંચરાત્ર’ ની મૂળ કથા અને ભાસે કરેલા પરિવર્તનને અતે રજૂ કરવાનો નામ પ્રચાસ કર્યો છે.

‘પંચરાત્ર’માં વળ્યિલ કથાનો સારાંશ મહાભારતના પર્વસંગ્રહ પર્વમાં (વિરાટપર્વમાં) જોઈ શકાય છે. સ્વાભાવિક રીતે જ મૂળ કથાનું આપું વાતાવરણ અહીં ઉત્તરી આવેલું છે. અજાતવાસમાં રહેલા પાંડવોને શોધી કાઢવા

કોરવોએ કરેલી વિરાટ નગર ઉપરની ચડાઈ તથા ગોગ્રહણા, ઉત્તરકુમારના રથમાં સારાથી તરાક જુદ્ધાની રૂપાના રહણ અજૂને લીધેલું સ્થાન અને પછી ઉત્તરને બદલે અજૂને જ કરેલું યુદ્ધ તથા કોરવસેનાને મારી હરાવવાનું કાર્ય, વિરાટરાજે અજૂનને કરેલું ઉત્તરપ્રદાન અને અજૂને અભિમન્યુ માટે કરેલો ઉત્તરાનો સ્વીકાર આ બાબતો મૂળકથાની જ છે. કીચકવધ પ્રસંગ પંચરાત્રમાં કથાના પૂર્વભાગ તરીકે સૂચવાયો છે. અહીં પ્રસ્તુત નાટકમાં મહાકવિ ભાસે કથાને અનુલક્ષીને તેમાં આવતાં પાત્રો, પાત્રોનાં નામ અને તેમના સ્વભાવ વિશેષો પણ મૂળ કથા પ્રમાણે આલેખ્યા છે. તે સિવાય દ્રોણને તરીકેનો ઉલ્લેખ યુધ્ઘિઝિરનો રાજ તરીકેનો સાચિવી પ્રભાવ પ્રસ્તુત નાટકમાં મૂળ કથા મુજબ જોવા મળે છે.

આ મૂળ કથામાં નાટ્યકારે જરૂરી પરિવર્તનો કરવા પડે છે. જેનું મૂળ કારણ નાટ્યહેતુ હોય છે તે સિવાય રંગ ભૂમિકમતાની બ્રદ્ધિએ પણ થોડા ફેરફારો કરવા જરૂરી બને છે. અને કેટલુંક નવું ઉમેરણ કરવું પણ આવશ્યક હોય છે.

‘પંચરાત્ર’માં પણ આવા ફેરફારો થયા છે. - મૂળકથા મુજબ

* ત્રિગતોએ ગોગ્રહણા કરેલું તેની સામે વિરાટરાજ ગયેલા. એટલે જ પછી કોરવો એ કરેલા આકમણા સામે ઉત્તરકુમારને જવું પડેલું.

» અહીં ત્રિગતોનો ગોગ્રહણા પ્રસંગ કદાચ નાટ્ય બ્રદ્ધિએ ઉપયોગી નહીં હોવાથી કાઢી નખાયો છે વિરાટરાજ પોતાનો જગ્નમહિંદુસ ઉત્સવ માણી રહ્યા હતા અને આનંદના પ્રસંગે કોરવોના આકમણાની આવી દુઃખકારક વાત તેમના કાને નાખવામાં વિલંબ થયો હોય. એવામાંજ યુવાનીના ઉત્સાહને લીધે કદાચ બૃહન્નલા (અજૂન)ની પ્રેરણાથી ઉત્તર યુદ્ધ કરવા ગયો હોય એવું સમજી શકાય છે.

* નાટ્ય શાસ્ત્રના નિયમોઅનુસાર અહીં યુદ્ધ બતાવાયું નથી વર્ણવાયું છે. અને મૂળ કથામાંનું ધાર્યું વિસ્તૃત અજૂન-કોરવોનું યુદ્ધ સ્વાભાવિક રીતે જ નાટકમાં (પંચરાત્રમાં) સંક્ષેપ પામી ગયું છે.

* મહાભારત કથામાં અભિમન્યુ દુર્યોધને કોઇ યજા કર્યો ન હતો તથા દુર્યોધન ગોગ્રહણા કરવા પણ નહોતો ગયેલો. * મહાભારત કથા મુજબ દુર્યોધન કરેલા ગોગ્રહણામાં સામેલ થઈ યુદ્ધમાં ભીમ દ્વારા બંદી બનતો નથી.

» અહીં પ્રસ્તુત રૂપકમાં દુર્યોધનની યજા સમૃદ્ધિનું વિસ્તૃત વર્ણન કરેલું છે. અને કોરવોએ વિરાટ નરેશની ગાયોને વાળી ગોગ્રહણા કરેલું દર્શાવાયું છે.

* મહાભારત કથામાં અભિમન્યુ શ્રીકૃષ્ણના પ્રતિનિધિ તરીકે દુર્યોધનના યજામાં સામેલ થતો નથી. તેમજ અભિમન્યુ દુર્યોધને કરેલા ગોગ્રહણામાં સામેલ થઈ યુદ્ધમાં ભીમ દ્વારા બંદી બનતો નથી.

» પ્રસ્તુત નાટકમાં દુર્યોધનના યજામાં શ્રીકૃષ્ણ તરફથી અભિમન્યુ યજામાં હાજરી આપે છે. અને વિરાટરાજના સૈન્ય સામે યુદ્ધ કરતા તે ભીમ દ્વારા બંદી બનાવાતો દર્શાવિલ છે.

* મૂળ કથામાં દુર્યોધન સતત કહે છે કે સૂચ્યાં નૈવ દાસ્યામિ વિના યુદ્ધેન કેશાવ .

» પરંતુ પ્રસ્તુત રૂપકમાં દુર્યોધન દ્રોણના અનુરોધ તેમજ પોતાની દાન પ્રતિજ્ઞાને પુર્ણ કરવા માટે અધૂરું રાજ્ય પાંડવોને આપી દે છે.

* પાત્રના નામ મૂળ કથા મુજબ જ કવિ ભાસે પ્રસ્તુત કર્યા છે. એક માત્ર યુધ્ઘિઝરને ‘કંક’ નામને બદલે કવિને ‘ભગવાન’ નામના બ્રાહ્મણ તરીકે દર્શાવ્યા છે.

કવિએ ઉપરોક્ત ફેરફાર સિવાય સોથી મહાત્મનો અને કાંતિકારી ફેરફાર એ કર્યો છે કે અહીં મહાભારત યુદ્ધ થતું નથી દુર્યોધન છેદે પાંડવોને તેમનો રાજ્યનો ભાગ આપી દે છે. અને આખું કોરવહુણ એક થઈને સંપીને રહે છે. ભાસે કરેલો આ ફેરફાર મર્દાનગી ભર્યો, મોટા સાહસ સમાન ગણી શકાય. કારણે આર્ધકાવ્ય એવા મહાભારતના યુદ્ધ પ્રસંગને ટાણીને કવિએ ખુબ હિંમતભર્યું પગલું ભરેલું છે. ભારતીય લોકમાનસમાં મહાભારત શબ્દથી જ જ્યારે યુદ્ધનો કે પરસ્પર જ્યાંડાનો આલાસ થવા લાગે છે. ત્યારે એ જ મૂળ કથામાં ધર્મૂળથી ફેરફાર કરવો એક નાટ્યકાર માટે સહેલું કાર્ય નથી.

વળી આ વૃત્ત પરિવર્તનને કવિ ભાસે ખૂબ સાહજિકતાથી, સરળતાથી કરેલ છે. જેથી પ્રેક્ષકગણા અને પાઠકગણા તેને સહર્ષ સ્વીકારી શક્યો છે. ઘણા સમય સુધી અપ્રકાશિત રહ્યાં હોવાથી ‘પંચરાત્ર’ ની આ વિલક્ષણતા તરફ લોકોનું દ્યાન આકષ્મયું નથી. મહાભારત કથાને લઈ ‘પંચરાત્ર’ રૂપકના અંતને કવિએ વિના ચુંદે સુખાન્ત બનાવ્યો તેમાં કદાચ કવિની ભારતીય પરંપરા-આદર્શ - મધુરેણ સમાપયેત્ત ને અનુસરવાની વૃત્તિ હોય તેવું આંશિક રીતે સ્વીકારી શક્યાય; પરંતુ મુખ્ય રીતે તો કવિ નાટ્યાર્થને નવીનતા અને રમણીયતા આપવા માટે જ વૃત્તપરિવર્તન કરીને પોતાની નાટ્યકલાને પ્રેક્ષકો સમક્ષ પુરવાર કરવા ઈચ્છા હોય તેવું સ્પષ્ટ જગાય છે. ઝીણાવટથી અભ્યાસ કરતાં જગાશે કે ‘પંચરાત્ર’ માં ભાસે કરેલું આ વૃત્તપરિવર્તન ભાસની શેલીને સંપૂર્ણપણે અનુરૂપ છે.

મહાભારતમાં મુખ્ય ગણાતા શાંતરસને, મહાકવિ ભાસે ‘પંચરાત્ર’ માં શરૂઆતથી પોષ્યો છે અને તેને ચરમકક્ષાએ પહોંચાડ્યો છે. આમ કરવા માટે ભાસે દુર્યોધને કરેલા યજ્ઞપ્રસંગનું સર્જન કર્યું. દુર્યોધન યજ્ઞ કરે અને દ્રોણાચાર્યને યજ્ઞના આચાર્ય બનાવે તે વાચકની કલ્પનાને સામાન્ય રીતે સ્વીકાર્ય લાગે. યજ્ઞનું વાતાવરણ ઊભું થતાં જ ચારેબાજુ સાસ્ત્રિકતા પ્રસરે છે. આખું જગત સ્વર્ગ સમું બને છે. તૃપ્તિ તથા હર્ષ પ્રસરે છે. આમ, અતૃપ્તિ અને અશાંતિમાંથી જગત પ્રસરની કલ્પના જ ઊભી થઈ શકતી નથી. દુર્યોધન વિશે દ્રોણ ગૌરવ અનુભવતાં કહે છે કે - ધર્મમાલમ્બમાનેન દુર્યોધનેનાઽહમેવાનુગૃહીતૌ નામ । તેમજ દુર્યોધન પોતે જ પોતાના નવા ભાવાનુભવને વર્ણવતા કહે છે કે કૃતશ્રદ્ધો હ્યાત્મા વહતિ પરિતોષ ગુરુજનો.

જગદ્ધ્રિષ્ટવસ્તં મે નિવસતિ ગુણો નષ્ટમયશः ।

મृતૈः પ્રાપ્યઃ સ્વર્ગો યદિહ કથયત્યેતદનૃતં

પરોક્ષો ન સ્વર્ગો બહુગુણમિહૈવૈષ ફલતિ ॥

કવિ ભાસે સમય રૂપકના પ્રથમ પાત્ર તરીકે શમપ્રધાન દ્રોણને રાખીને - શમની નાટકના પ્રવર્તકબળ તરીકે પ્રસ્થાપના કરી છે. સમભાવની પ્રતિષ્ઠા કરતાં વાક્યો કવિએ વારંવાર પ્રચોજયાં છે. ભીષ્મ દુર્યોધનને કહે છે. - એવમેવ તે બુદ્ધિપ્રશામનં ભવતુ । તેમજ ભીષ્મ દ્રોણને કહે છે કે સાન્ત્વં હિ નામ દ્રુવિનીતાનામૌષષમ् । પછી દ્રોણ દુર્યોધનને ઉદ્દેશીને કહે છે કે મેદા: પરસ્પરગતા હિ મહાકુલાનાં ધર્માધિકારવચનેષુ શમીભવન્તિ ॥ દ્રોણ શકુનિની કુટિલતા આણતા હોવાથી જયારે દુર્યોધન માભાશકુનિ સાથે સલાહ લેવાની ઈચ્છા દર્શાવે છે ત્યારે શકુનિને શાંતિથી બેટીને વશ કરવા અને પાંડવો પ્રત્યેનો શકુનિનો રોષ સમાવવા પ્રયાસ કરે છે. દ્રોણ દુર્યોધનને ભીષ્મની, કર્ણની, કૃપાચાર્યની, સિંધુરાજ જયદ્રથની અશ્વત્થામાની, વિદુરની કે માતા-પિતાની એમ કોની સાથે સલાહ કે ચર્ચા કરવા માગે છે. એવો પ્રશ્ન કરે છે, જેમાં કયાંચ શકુનિનો નામ નિર્ણણ નથી. આમ, ભાસ ઉપરોક્ત સંવાદમાં ચયમતૃતિ લાવી શક્યા છે. કારણ કે જેનો નામનિર્ણણ નથી તેવા કુટિલ બુધિના માતુલ (માભા) સાથે દુર્યોધન સલાહ લેવાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરે છે ત્યારે કાર્ય બગડે નહીં તેવા ડરથી દ્રોણ શકુનિને પણ શાંત પાડે છે. જો કે ભીષ્મ જાણે છે કે એવ સાન્ત્વીકૃતોડવૈષ નૈવ મુન્જતિ જિહ્વમતામ् ॥ પછીથી દુર્યોધન માભા શકુનિને પૂર્ણ કરે છે કે પાંડવોને અધું રાજ્ય આપવા ભાબતમાં આપનો શો નિશ્ચય છે ? ત્યારે માભા ન દાતવ્યમિતિ એવો જવાબ આપે છે. તે સમયે દુર્યોધન માભા શકુનિ પાસેથી (દાતવ્યમિતિ વક્તુમહર્તિ માતુલ: ‘આપવાનું’) એવા જવાબની અપેક્ષા રાખતો હતો - અહીં ભાસે દુર્યોધનને મૂળકથાના દુર્યોધન કરતાં ઉદાત હુદયનો દર્શાવ્યો છે, ઉડિ-ઉડિ તેના મનમાં પાંડવો પ્રત્યે કુણીલાગણી પાંગરતી કવિએ દર્શાવી છે અને ‘કુટેશ’ પણ ભાગ રૂપે આપવા તેચાર થાય છે. ત્યારે શકુનિના વચને યુધિષ્ઠિર તેમજ અર્જુનના પાત્રની શક્તિ તથા રાજાના - પ્રભાવને વ્યક્ત કરે છે. છેવટે દ્રોણને આપેલા વચને પુરું કરવા દુર્યોધન માભા શકુનિની સૂચયેલી શરત પ્રમાણે - પાંચ રાત્રિઓમાં પાંડવોની ભાગ મળે તો અધું રાજ્ય આપવાની પ્રતિજ્ઞા લે છે.

પંચરાત્રના - બીજા અંકમાં પણ શાન્તિર્ભવતુ ના ઉદ્ગારો સંભળાય છે. પહેલા અંકમાં જે અભિમન્યુની હાજરીની ખાસ નોંધ નહોતી લેવાઈ, તે જ અભિમન્યુ પોતાના માટે યુદ્ધ કરતાં પકડાયો, તેથી તેને માટે મમત્વ અનુભવતો દુર્યોધન કરે છે - નાપરાષ્ટ્રાન્તિ બાલાઃ । આમ, મહાભારત યુદ્ધના હેતુભૂત - કારણભૂતપાત્ર - દુર્યોધનમાં શમભાવ ઉત્પન્ન કરવા કવિ ભાસે સતત પ્રયત્ન કર્યો છે. નાટકની શરૂઆતમાં માણવકોએ કરેલા બદ્યુચાપલથી જે ચૈત્યાર્થિન લોકિકામિની પરિણામે છે અને તેનાથી લાગેલી આગ જે નુકશાન કરે છે, તે પ્રસંગથી કવિએ મહાભારતના યુદ્ધથી થયેલા વિનાશની આંદો કે ઝાંખી પ્રેક્ષકોને કરાવી દીધી. માણવકોએ સર્જેલ આગના અનુભવમાંથી બહાર નીકળેલો સત્પુરુષ એ આગની પાછળ રહેલી કુદુંબકલહની તુચ્છતાને ઓળખી જઈને શમભાવને પામે છે, બધું જ ભર્મીભૂત કરીને આગ જયારે શરે ત્યારે કવિ કરે છે. હન્ત । સત્ત પુરુષરોષ ઇવ પ્રશાન્તો ભગવાન् હૃતારાન : ૧૩

આ રીતે શમભાવને સતત પુરસ્કારીને આકારીત થયેલું આ રૂપક તાત્ત્વિક રીતે તો મહાભારતને જ અનુસરે છે, છતાં તેમાં જરૂરી કાન્નિકારી વૃત્તપરિવર્તન કવિએ સ્વેચ્છાએ કર્યું છે.

નવીન અંશોના ઊમેરણામાં જોઈએ તો-

* દુર્યોધનની ચણસમૃદ્ધિ છે, જેમાં ચણથી દુર્યોધનના ચિત્તમાં શમની સ્થાપના કરી કવિ ભાસ નાટ્યહેતુ રૂપક

બીજની સ્થાપના કરે છે.

* ત્રણ બ્રાહ્મણોએ કરેલું આગનું વર્ણન પણ કવિએ ઊમેરેલ નવીન કથાંશ છે. આનાથી કવિએ માણવકો ને હોનારત ઉત્પન્ન કરી શકે તે કેટલી વિનાશક બની રહે તે પ્રતિક રૂપે દર્શાવ્યું છે.

* વિશેષ મૌલિક કથાંશ-નું પંચરાત્ર - અર્થાત્ પાંચરાત્રિઓમાં પાંડવોના સમાચાર મળે તો તેમને રાજચાર્દાપણે - એ જ કવિનું મહત્વ મૌલિક સર્જન છે, ‘પંચરાત્ર’ ના ત્રણોય અંકમાં ઘણાં બધા નવા પ્રસંગો કવિએ સજયા છે.

* પ્રથમ અંકમાં અવલૂધસ્નાન કર્યા પછી દુર્યોધનને મળતી શુભેચ્છાઓ તથા અભિનંદનો, શ્રોણાચાર્ય સાથેની દક્ષિણા વિશેની વાત તેમજ શકુનિ સાથેની મંત્રણા પછી કહેલી પંચરાત્રની શરત અને કીચકવધ સમાચાર સાંભળીને ભીજે કરેલો અને શ્રોણાને કરાવેલો એ શરતનો સ્વીકાર વગેરે પ્રસંગો નવીન જ છે.

* બીજા અંકના પ્રારંભે વૃદ્ધ ગોપાલક તથા બીજા ગોપાલોનો સંવાદ કવિએ ઊમેરેલ નવીન કથાંશ છે.

* ચાલુ યુદ્ધે વેગીલા રથમાંથી ભીમસેને પકડી લીધેલો અભિમન્યુ, તથા તેને પકડવા પાછળ બીમે કલ્પેલા હેતુઓ કવિએ સ્વયં કલ્પ્યા છે. ઉપરાંત -

* ભીમ, અર્જુન તથા અભિમન્યુની રમુજભરી વાતો, છેલ્લે અભિમન્યુની સામે જ પાંડવોનું પ્રાગાચ્ય પણ કવિકલ્પિત છે.

* ત્રીજા અંકમાં દુર્યોધન વગેરે કોરવો અભિમન્યુની ચિંતા કરે છે તે સમગ્ર કથાંશ પણ કવિ કલ્પિત છે, ત્યારે યુદ્ધમાં પકડાયેલો અભિમન્યુ તો છુટી જ્શે તેના ઘણા વડિલો છે એમ કહીને પાંડવો પ્રત્યે લેદભાવ કર્યા શકુનિનું પાત્ર.

* અર્જુનનું બાણ છે એવું વાંચતા જ બાણને શકુનિએ ફેંકી દીધું, અને યુદ્ધકર્મ-ભીમ તથા અર્જુનનું હોવાની ભીજી તથા શ્રોણાના કથન/માન્યતાનો શકુનિ દ્વારા થતો સતત વિરોધ, છેલ્લે ઉત્તાર કુમાર તથા શ્રોણાની

વાતચીતમાં વચ્ચે કુટી પડવું વગેરે કાર્યોથી શકુનિનું પાત્ર કુટિલતા ભર્યું સ્પષ્ટ અંકાયું છે. ૧૪

* તો ઉત્તરકુમાર ચુદ્ધપ્રિય છે, મિથ્યાપ્રશંસા વિરોધી છે, તેમજ વિરાટ નરેશને પાંડવો પ્રત્યે સહાનુભૂતિ ઘરાવના પોતાના સ્વજનો ગણાનારાં, જેનું ઉદાહરણા-પ્રગટ થયેલા પાંડવોને - અર્જુનને પોતાની પુત્રી - ઉત્તરાપ્રદાન કર્યું તે છે. અભિમન્યુને આદરથી સભામાં લાવવાની તેમની વાત - વગેરે છે.

* ઉત્તરાપ્રદાન સમયે અર્જુનનું ઉત્તરાને પોતાની પુત્રવધૂ તરીકે સ્વીકારીને ચુદિચ્છરના મસ્તકને ગર્વથી ઉન્નત કરી ૧૫ - કુળ તથા ધર્મને અનુકુળ રહી કરેલું સ્તુત્ય તથા પ્રતિષ્ઠાભર્યું વલણ કવિએ સહજતાદશાબ્દ્યં છે.

* કણને દુર્યોધનના સાચા સલાહકાર તરીકે અને રામ જેવી સભાતૃતામાં માનનાર તેમજ દુર્યોધનના ચુદ્ધ સમયના સહાયક તરીકે દર્શાવિલ છે..

* સમગ્ર રૂપકમાં શ્રોણ તથા ભીજમને કુળનો ઉત્કર્ષ વધારનારા પ્રવૃદ્ધકુલસંગ્રહા: ધર્મ અને શાંતિના સ્થાપના તરીકે દર્શાવિથાં છે.

આમ, કવિ ભાસે પ્રસંગવિધાન, પરિસ્થિતિ વિધાન તેમજ પાત્રવિધાન મૌલિકપણે રજૂ કરવા સફળ પ્રયત્ન કર્યું છે અને તેનું જ્વલંત ઉદાહરણ એ છે કે નાટ્યની શરૂઆતમાં -યદિ પંચરાત્રોણ પાણ્ડવાનાં પ્રવૃત્તિ: ઉપનેત્રવ્ય રાજ્યસ્યાર્થ પ્રદાસ્યતિ કિલ. | સમાનયતુ ભવાનિદાનીમ् । ૧૬ એવી શકુનિએ ભૂયયેલી શરત મૂકે છે. પછીથી તે દુર્યોધન કહે છે કે -

તેણાં રાજ્ય પ્રદાનાર્થમનૃતં કથ્યતે યદિ ।

દૃરાજ્યસ્યાર્થ પ્રદાસ્યામિ યાવદ દ્વષ્ટે યુધિષ્ઠિરે ॥

અને છેલ્લે શ્રોણને દુર્યોધન કહે છે કે

બાઢં દત્તં મયા રાજ્યં પાણ્ડવેભ્યો યથાપુરમ् ।

મૃતેજપિ હિ નરા: સર્વે સત્યે તિષ્ઠન્તિ તિષ્ઠતિ ॥

આમ દુર્યોધનની કુટીલતાને સુધારીને તેને એક સદ્ભાવી રાજ્ય તેમજ તેનામાં કર્ણો કહેલી રામના જેવી સગ્રાતૃતા ઉત્પન્ન કરી તેના પાત્રનું કવિ ભાસે ઉદાતીકરણ - ઉદ્વર્ણકરણ કર્યું છે. આમ, કથાવસ્તુ, પાત્રવિધાન તથા પ્રસંગ - નિરૂપણની મૌલિક સર્જનશક્તિ માટે ભાસને સફળ નાટ્યકાર કહી શકાય. તેમની શૈલીમાં સહજ સારલ્ય જોવાની મળે છે. અને ક્ષણે ક્ષણે નાવીન્ય લાવી સમાજમાં કલહને ટાળીને વીરરસ જરૂરી હોવા છતાં શાંતરસનું મહાર્ય દર્શાવવામાં આ પરિવર્તન રમણીયતાનો આસ્વાદ કરાવી શક્યું છે. આવા અનન્ય આસ્વાદ કરાવનાર ભવ્યતાના ભાસપાન એવા ભાસને નભરસ્કાર !!

॥ અસ્તુ ॥

પાદ - ટીપ

૧. ભાલવિકાગનમિત્રમ् - અંક-૧, પ્રસ્તાવના.

પ્રથિતયશસા ભાસકવિપુત્રસૌમિલ્લકા દીનાં પ્રબન્ધાનતિક્રમ્ય ।

વર્તમાન કવે: કાલિદાસસ્ય ક્રિયાયાં કથં પરિષદો બહુમાન: ॥

२. हर्षचरितम् - प्रास्ताविक - श्लोक - १५

सूत्रधार कृतारम्भेनाटकैर्बहुभूमिके: ।
सप्ताकैर्यशो लेभे धासो देवकुलैरिव ॥

३. गठडवहो - गाथा - ८००

भासम्भि जलणभिते कन्तीदेवे अ जस्स रहुआरे ।

४. प्रसन्नराघव - अंक-१, प्रस्तावना - श्लोक - २९.

यस्याश्चोरश्चिकुरनिकरः कर्णयुरो मयूरो
भासो हासः कविकुलगुरुः कालिदासो विलासः ॥
हर्षो हर्षः हृदयवसतिः पञ्चबाणस्तु बाणः
केषां नैषा कथय कविता कामिनी कौतुकाय ॥

५. हर्षचरित - प्रास्ताविक - श्लोक - १५

६. महाभारत - पर्वसंग्रह पर्व, श्लोक - २०९ थी २१४.

तथा विराटपर्व (सभीक्षित आवृति) - अध्याय-२९-२७.

अतः परं निबोधेदं वैराटं पर्वविस्तरम् ।
विराटनगरे गत्वा इमशाने विपुलां शमीम् ॥२०६॥
दृष्टवा सन्निदधुस्तत्र पाण्डवा हयाधुधान्युत ।
यंत्र प्रविश्य नगरं छद्मनान्यवसंस्तु ते ॥२०७॥
पाञ्चालीं प्रार्थयानस्य कामोपहतचेतसः।
दृष्टात्मनो वधो यत्र कीचकस्य वृकोदरांत् ॥२०८॥
पाण्डवान्वेषणार्थं च राजो दुर्योधनस्य च ।
चाराः प्रस्थापिताशात्र निपुणाः सर्वतो दिशम् ॥२०९॥
न च प्रवृत्तिस्तैर्लब्धा पाण्डवानां महात्मनाम् ।
गोग्रहश्च विराटस्य त्रिगतैः प्रथमे कृतः ॥२१०॥
यत्रास्य युद्धं सुमहतैरासील्लोमहर्षणम् ।
हियमाणश्च यत्रासौ भीमसेनेन मोक्षितः ॥२११॥
गोधनं च विराटस्य मोक्षितं यत्र पाण्डवैः ।
अनन्तरं च कुरुभिस्तस्य गोग्रहणं कृतम् ॥२१२॥
समस्ता यत्र पार्थेन निर्जिताः कुरावो युधि ।
प्रत्याहृतं गोधनं च विक्रमेण किरीटिना ॥२१३॥
विराटेनोत्तरा दत्ता सुषा यत्र किरीटनः ।

अभिमन्युं समुद्दिश्य सौभद्रमुरिधातिनम् ।
चतुर्थमेदद्विपुलं वैराटं पर्वं वर्णितम् ॥२१४॥

७. पंचरात्र १/२३. पृ.८

- अहीं हुर्योधन- नष्टमयशः शब्द कहे छे. जे पहेलांनी तेनी अपकीर्तिनो हवे नाश थयो छे तेथी जगत् तेनामां विश्वास भूळे छे. पोते हवे कृतश्रद्धो बन्धो छे. अने गुञ्जनो तेनाथी संतुष्ट छे. द्वोणाने पथन आपती वजते हुर्योधन (१/३२). पोतानी पूर्वजिघता नो उक्षेख करे छे. आम कवि भासे भूणकथाना हुर्योधनना पात्रने हवे धीमेधीमे उदात बताव्यो छे, जे द्वोणानो हृदयविश्वासः प्राप्त करी शके छे.

८. पंचरात्र १/४३ पृ. १५.

द्वोणः-वत्स ! (शकुनि) क्रोधप्रायं वयो जीर्णं क्षन्तव्यं बटुचापलम् ।
अस्य रुक्षस्य वचसः परिष्वङ्गः शमीकिग्रा ॥

९. पंचरात्र १/४२ पृ. १५.

१०. ऐजन पृ. १५.

दुर्योधन :- मातुलः । बलवत्य मित्रोऽनुपजीव्यश कश्चित्
कुदेशश्चिन्त्यताम् । तत्र वसेयुः पाण्डवाः ।

११. ऐजन - १/४५ - पृ.१८

रामेण भुक्तां पारिपालितां च सुग्रातृता न प्रतिषेधयामि ।
क्षमाक्षमत्वे तु भवान् प्रमाण सङ्ग्रामकालेषु वयं सहायाः ॥

१२. ऐजन १/४६ - पृ.१८

शून्यमित्यभिधास्यामि कः पार्थाद् बलवत्तरः ।
उषरेष्वपि सस्यं स्याद् यत्र राजा युधिष्ठिरः ॥

१३. ऐजन- पृ.१८

यदि पञ्चरात्रेण पाण्डवानां प्रवृत्तिरुपनेतव्या,
राज्यस्यार्थं प्रदास्याति किल । समानयतु भवानिदानीम् ।

१४. पंचरात्र- अंक-१, पृ.५, श्लोक- १५ पछी - :

तृतीयः- हन्त सत्पुरुषहुताशन ।

१५. पंचरात्र- अंक.१ ३१. पृ.१२.

स्वच्छन्दतो वद किमिच्छसि किं ददानि ।

हस्ते स्थिता मम गदा भवतश्च सर्वम् ॥ ३१ क.ड.

१५. पंचरात्र अंक-३-१३, ३-१५, ३-७, पृ. ५२, ५९.

- शकुनिः - बहुनाथः खलु सौभद्रः । मुक्त एवेति सम्प्रधार्यताम् । पृ-५२

- शकुनिः - (गृहीत्वानुवाच च) अर्जुनस्य । (इति क्षिपति द्वोणस्य पादयोः पतति ।

१६. पंचरात्र-अंक-३, १३, पृ. ५०

राजा :- प्रतिगृह्य अर्जुन । गोग्रहण विजय शुभ्कार्थं प्रतिगृह्यतामुत्तरा ।

युधिष्ठिर :- एतदवनतं शिरः ।

अर्जुनः - (आत्मगतम्) कथं चारिं मे तुलयति (प्रकाशम्)

भो राजन् । - इष्टमन्तः पुरं सर्वं मातृवत् पूजितं मया ।

उत्तरेणा त्वया दत्ता पुत्रार्थं प्रतिग्रह्यते ॥७१ ॥

युधिष्ठिर :- एतदुन्नतं शिरः ।

१७. पंचरात्र - १/४५ - पृ. १८.

१८. ऐजन. पृ. १८, शकुनिनी उडित ।

१९. ऐजन. पृ. अंक-३ - लोक-२१ (३/२१) पृ. ५९.

२०. ऐजन. अंक-३/२५. पृ. ५८

(उपरांत संदर्भग्रंथ-)

१. भासनाटकचक्रमः सं. बलदेवउपाध्याय - चौखम्बा विद्याभवन, वाराणसी

- महाकविभासः एक अध्ययन - तृतीय संस्करण ।

२. भासनां इपकोनुं अनुशीलन - संशोधन- लेखोनो संपुट.

- संपादक-प्रो. डॉ. वसंतकुमार भ. भट्ट

- सरस्वती पुस्तकबंडार, अमृदावाद (१९८९).

“મન છેકુધના જેતું. બો મનને જો સંસાર - જળમાં રાખો તોકુધ - પાણી ભળીને ઓડ થઈ જાય,
બોટલા માટે બોકાંતમાં કુધજુંદ્દી જમાવીને માખણા કાઢતું જોઈશો”
-શ્રી રામકૃષ્ણા પરમહંસ

: કવિ કુલગુરુ કાળિદાસના શિક્ષણ સંબંધી વિચારો :

પા. ડૉ. કે. એમ. ત્રિવેણી

પોતાની હૃતિમાં કવિ પોતાના વિવિધ વિષયો સંબંધી વિચારોને અભિવ્યક્ત કરતા હોય છે. કવિ કુલગુરુ કાળિદાસે પણ તેમના ગ્રંથોમાં શિક્ષણ સંબંધી વિચારોને રજુ કર્યા છે. તેમાં શિક્ષક, શિષ્ય, શિક્ષણ, વગેરે સંબંધી વિચારો રજુ કર્યા છે.

શિક્ષક :

માલવિકામિભિત્રભૂના પ્રથમ અંકમાં ઉત્તમ શિક્ષકના લક્ષણો દર્શાવે છે કે જેમાં ફક્ત વિષય સંબંધી જ્ઞાન હોય પણ તે વિધાર્થીમાં યોગ્ય રીતે સંક્રમણા ન કરી શકે તે સામાન્ય શિક્ષક, પરંતુ શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન હોય અને વિધાર્થીમાં સંક્રમણા પણ સારી રીતે કરી શકે તે શ્રેષ્ઠ શિક્ષક છે. (અંક ૧.૧૯) એટલું જ નહીં એ જ આદર્શ શિક્ષક છે જે વિધાપ્રાપ્તિમાં રત હોય તેમજ પોતાના વ્યવસાયનું ગૌરવ ઘરાવતા હોય અને પોતાની વિધાર્થી પરીક્ષા માટે તૈયાર હોય શિક્ષણ કાર્ય એવી રીતે કરે જેથી વિધાર્થી પોતાનાર્થી આગળ વધે તેમજ માત્ર આજીવિકા માટે જ શિક્ષણ કાર્ય કરતો હોય તે શિક્ષક નહીં માત્ર વેપારી જ છે. (અંક ૧.૧૭)

શિષ્ય :

પોતાની વિધા ઝાંખી ન પડે એ માટે યોગ્ય શિષ્યની પસંદગી કરવી જોઈએ. હુપાત્ર શિષ્યની પસંદગી ગુરુ ની બુદ્ધિહીનતા દર્શાવે છે. (અંક ૧.) શિષ્ય ઉપર ગુરુનું પ્રભુત્વ માનવામાં આવે છે. શિષ્યને હંમેશા ગુરુપર પૂજ્યભાવ હોવો જોઈએ. (અંક.૨) શ્રીમદ્ ભગવત् ગીતા પણ આદર પૂર્વક શિષ્યત્વ સ્વીકારે એને જ જ્ઞાન આપવાનું જણાવે છે. (ગીતા ૨.૭)

પરીક્ષણ કાર્ય :

પરીક્ષણ કાર્ય એક વ્યક્તિ દ્વારા નહીં પણ વધુ વ્યક્તિ દ્વારા થવું જોઈએ જેથી તટસ્થતા જળવાઈ રહે (અંક.૧) પરીક્ષક તટસ્થ હોવા જોઈએ. શિક્ષણ પુરું થયા બાદ પરીક્ષણ કરાવવું જોઈએ. અધુરા શિક્ષણો નહીં અન્યને સંતોષ આપે તે જ શ્રેષ્ઠ શિક્ષણ. અભિ.શા. કહે છે કે એ જ જ્ઞાન શ્રેષ્ઠ છે જે સામી વ્યક્તિને સંતોષ આપે. (અભિ. શા. અંક ૧.૨)

શિક્ષણ કેવું હોવું જોઈએ ?

ગુરુએ એવું શિક્ષણ આપવું જોઈએ કે જ્યારે પરીક્ષા આવે ત્યારે કેળવણી ઝાંખી ન પડે પરંતુ સુવર્ણાની જેમ “ અભિપરીક્ષા થી દીપી ઉઠે ” (મા. ૨.૮.) અભિ. શા. માં કવિ પરોક્ષ રીતે જણાવે છે કે પૂર્વ અભ્યાસ અથવા શિક્ષણને આધારે વર્તમાનમાં ઊભી થતી સમસ્યાઓનું નિરાકરણ કરવાની શક્તિ શિષ્યમાં આવવી જોઈએ. (અભિ. શા. અંક ૩) એટલું જ નહીં શિક્ષણ પ્રાપ્ત કર્યા બાદ વ્યક્તિ જડ ન બની જવી જોઈએ. (વિક્રમો. ૧.૮)

અન્ની શિક્ષણનો નિર્ણય

ભારત વર્ષમાં પ્રાચીન સમયથી જ અન્ની શિક્ષણનું મહત્વ છે. ગાર્ગી, લોપામુક્રા, અરુણ્ધતી, વગેરે વિવિધ વિષયોનો અભ્યાસ કરતાં શાહુંતલાની મદનાવસ્થાને પોતે ધીતિહાસ વગેરેમાં અભ્યાસ કરેલ કથાઓને આધારે જ્ઞાની લીધેલ છે તેમ અનસુધા જણાવે છે. (અભિ. શા. અંક ૩) આ પ્રણાયને વ્યક્ત કરવા પ્રણાયપત્ર લખવા ગ્રેરે છે. શાહુંતલા પોતાના હૃદયના ભાવોને ઉત્તમ વ્યક્ત કરતો પત્ર લખે છે. (અંક ૩.૧૫) વિક્રમો. માં ઉર્વશી ભુર્જપત્ર ઉપર પ્રેમપત્ર લખે છે. અને દાસી નિપુણિકા વાંચે છે જે એ બાબતનો નિર્ણય કરે છે કે શિક્ષણ અમુક વર્ગ પૂરતુ મર્યાદિત ન હતું, સામાન્ય વર્ગના લોકો પણ શિક્ષણ મેળવતા. કુમારસંભવમાં પણ કવિએ અન્ની શિક્ષણનો નિર્ણય કરેલ છે. (૧.૭)

આમ કવિએ શિક્ષક, શિષ્ય, પરીક્ષણ, અન્ની શિક્ષણ, વિવિધ વિષયોનું શિક્ષણ વગેરે બાબતોનો નિર્ણય પોતાના ગ્રંથોમાં કરેલ છે.

આજ મારો અપરાધ છે, રાજા !

આજ મારો અપરાધ છે, રાજા !

તું નહિ આવે ઘેર;

જાણું હું મારા ટિલમા તોચે આંખ પસાડું ચોમેર.
પાંઠે પાંઠે પગલાં સુણ્યું; વાદળે તારી છાંથ;
નિબૃત આંબલે છોછિલંઠમાં વાંસળી તારી વાચ.
આવશે ના ! નહિ આવશે !

એની ઉરમાં જાણ અમાપ;

કેમ કરી તોચ રોકવા મારે કૂદતા દાહ-વિલાપ ?
ચાત હતી, હતાં વાદળ-વારિ, વીજળીનો ચમકાર;
નેવલાં ભારાં ખાળતાં ન્હોતાં અશ્રુ સર્યા ચોઘાર.
આગલે ઇંવસે પ્રેમી પથિકને સેવતાં કલાંત શરીર;
પાઠવતાં એને અર્ધ નિશા તક જેરવ્યાં અશ્રુનીર.
રથ તારો મુજ બારણો આવ્યો

જાણું ન કયારે ? કેમ ?

કયારે તે આંગળે હાથ પરોવ્યા ?

કયારે તે પૂછ્યા ખેમ ?

હોઠને તારક ટીલડી કયારે ?

કયારે તે લીધા નિશ્ચાસ ?

કાંઈ ન જાણું કેટલી વેળા સુંધતો ભારા શાસ ?
પાંપણે ઘેનના કુંગરા બેઠા, ઈચ્છયા ન ઊભા થાચ;
અંતરમાં પડછંદ પડ્યા તોચ ત્રાટક ના સંધાચ.
કયારે ઉઠ્યો તું ? રથમાં બેઠો ? ભારતે ઘોડે દૂર ?
જાણું નહિ ! પણ જાગતાં અંગમાં મ્હેકતું તારુ કપુર !
આજ મારો અપરાધ છે, રાજા ! તું નહિ આવે ઘેર;
આજ મારો અપરાધ છે., જાણું કાલનો કાળો કેર.
આવજે એવું માગવું ના, પર એક હું માગું વેળા ;
એકદા તારે બારણો આવીશ પાઠવ્યા વિના કેણા :
જાગતો નાં કામ હોચ હૈયામાં ! જોઉ તો તારું જેર !
ચેતજે રાજા ! મનમાળામાં પેસતાં હોઇ ચકોર !

દુનિયાને નૂતન ઇસ્ટિથી જોતો કવિ ક્યારેક એવી વિરલ ક્ષણોમાં ખોવાઈ જતો હોય છે. બલકે પહોંચી જતો હોય છે જ્યારે તેને અનામ એવા કોઈ તત્ત્વનો ઓળો દેખાય છે, એ હાથમાં આવી જતો લાગે છે. ને ક્યારેક આવીને છટકી જતો પણ. આવી ક્ષણોમાં કવિને એની કલ્પનાશીલતા પણ કામમાં લાગતી નથી ને શબ્દનો સ્વામી એવો કવિ મૂંઝવણામાં મુકાવા છતાં આવા છટકણા ભાવોના આનંદ હિલ્લોને ઝૂલતો રહે છે.

કવિના હાથમાં આવતું અપાર્થિવ તત્ત્વ અનામ હોઇને એને ‘કોણ’ કહીને સંબોધવું પડે છે. કવિનો આ પ્રકાનો અનુભવ કવિતામાં રહસ્યવાદી અનુભવ તરીકે ઓળખાયો છે. કવિવર રવિન્દ્રનાથના કાવ્યોમાં હેર હેર આવી રહસ્યમય અનુભૂતિઓ આલેખન પામી છે. એ રહસ્યમાં ક્યારેક વિસ્મય છે. ક્યારે અદ્ભૂતને પામ્યાનો આનંદ છે તો ક્યારેક કશુંક ચુકાઈ ગયાની વેદના પણ છે.

વિરાટને પામવાનું આ પ્રકારનું મંથન આમ તો છેક નરસિંહની કવિતાથી આરંભાયું છે. જેને અનંત પ્રતીક્ષા છે એવો આત્મા આંખ પાથરીને પેલા ‘કોઈ’ ની રાહમાં જાગરણ કરીને બેઠો છે, મહત્વ ‘કોઈ’ ને પામવાનું નથી, એના માટે કરેલા જાગરણાનું છે. પ્રતીક્ષારત ચિત્ત જાહો છે કે આ જાગરણ કેવું મુશ્કેલ છે ! તેમાંથે જો ઉજાગરા પછીનું જાગરણ હોય તો તો ભલભલી પ્રતીક્ષા પર છાપો મારે તેવી નિદ્રાને લાવનાર બને છે. જાગરણાની આ ક્ષણ જો જળવાઈ તો જળવાઈ પણ છટકી ગઈ તો પછી કશું જ હાથમાં આવતું નથી ને જે ચાલ્યું ગયું તેની વેદના જીવનભર પ્રતીક્ષારત આત્માને વેહવાની આવે છે.

આ પ્રકારની પીડા સો પ્રથમ ભોગવી છે નરસિંહની ‘જાગતી’ ગોપીએ. જેમના માટે જીવનભર જાગરણ કર્યું છે. એવા પ્રિયતમના આગમનની ક્ષણો તન્દ્રાવશ થયેલી ગોપી, ચાલી ગયેલી ક્ષણાની કસકને વિવશતાથી ગાતાં બોલી ઊઠી છે. :

પાછલી રાતના નાથ પાછા વણ્ણા,
શું કરે રે સખી હું ન જાગી ;
નિરખતાં નિરખતાં નિદ્રા આવી ગઈ,
વહાલોજુ દઈ ગયા વાચ, રાજી.

ગોપીના નાથે દીઘેલું આવવાનું વચન તેમણે તો પાંચું પણ ગોપીને જ નિદ્રા આવી ગઈ ! ‘શુ કર’ ના ઉદ્ગારમાં હાથ ધસતી ગોપીની વેદના ધૂંટાઈ છે. પણ નરસિંહની નાયિકા એટલી સંદૂચી છે કે કૃષ્ણા તેની રાહ જોતા, ‘કદાચ ગોપી જાગે’ એવી ધારણા રાજીને બહાર ઉભા છે, ને કાવ્ય સુખાન્ત બને છે. ગોપીનું જાગરણ પ્રિયના આગમનથી ને આગમન કરતાચે વધારે તો પ્રિયના થોભવાથી સાર્થક બને છે.

પરંતુ આ તો રહી નરસિંહની ગોપી, કહો કે ગોપીમાં છુપાયેલો નરસિંહ. તેનું તો જાગરણ અખંડ. તેના જાગરણને પ્રિયતમે દાદ આપવી જ પડે. આથી રાહ જોવાની તરફી કૃષ્ણો લેવી પડી. પણ ટાગોરની જાગી ન શકતી નાયિકાએ તો પ્રિયના ચાલ્યા જવાથી તરફકીને પોતા પ્રતિ જ ફરીયાદ કરતાં નોંધ્યું :

“ જે રાતે મારાં બારણાં વંટોળના તોષાનથી ભાંગી ગયાં તે દિવસે તું મારા ધરમાં આવ્યો એની મને ખબર નહોતી પડી. સ્વર્ણ છે એમ માનીને હું અંધકારમાં પડી રહી વાવાજોકું એ તારો વિજયદ્વાર છે એ હું થોકું જ જાણતી હતી ? સવારના પહોરમાં જોઉ છું તો આ શું, ઘર ભરીને વ્યાપેલી મારી શુન્યતાની છાતી ઉપર તું ઉભો છે.”

અહીં ડિલાઈ છે પ્રમાણની વેદનાની છાપ. કાંઈક આવો જ વિષાદ લઈને શ્રીધરાણીની નાયિકાની છલકતી વેદનાનાં દૂસરાં સંભળાય છે આ કાવ્યમાં.

કાવ્યનો ઉપાડ પરસ્તાવાના ઉદ્ગારથી થાય છે :

‘આજ મારો અપરાધ છે, રાજ !’ પ્રિયતમને કરેલાં ‘રાજ’ સંબોધનમાં લાડ તો છે, પણ એમાં રતિનો પ્રસાદ નહીં પણ પોતે સેવેલા પ્રમાણનો નિઃશ્વાસ સંભળાય છે. કશુંક ન બનવાનું બની ગયું છે એ પછી, એના ચેથારમ્બાં અધૂરેથી આ પંક્તિ સરકી પડી છે. ‘હ્યે તો તું કયાંથી જ આવે ?’ એવું સ્પષ્ટપણે જાણતી હોવા છતાં નાચિકાના મનોની ઊડિ ઊડિ થાય છે કે કદાચ આવે પણ. અવઢુંઘની આ ક્ષણા લયાત્મક ઢંગથી કવિએ તરલ થઈને આમ પકડી છે !

‘જાણું હું મારા દિલમાં તોયે આંખ પસારુ ચોમેર. પાંખની જેમ આંખ પસારતી નાચિકા પાલવ પાથરીને વાંચેલી ક્ષણાને ઝડપવા વિલપે છે.

નાચિકાની પસારેલી આંખ જોઈ શકે છે કે તેનો પ્રીતમ આમ તો કયાં નથી ? કોકિલ કંઠમાં, નિભૂતિ આંબાડાને, વાદળની છાંચમાં એ ફેલાઈને બેઠો છે; પણ નાચિકને જોવા છે એવા રૂપમાં નહીં, અરૂપ થઈને, એ નથી ! આવવાનો તેની પ્રતીતિ હોવા છતાં ચારે બાજુ તેની રાહમાં ડોકું ધુણાવતી, બહાવરી નાચિકાને તેના ‘ફૂદતા દાદા વિલાપ’ ને કેમ ઠારવા તે જ સૂજતું નથી. વિધાણના લબકારાથી દાઢેલી નાચિકાની અજર્ય મનોસ્થિતિ તેણે સેવેલું પ્રમાણથીયે બદતર બનીને તેને ઘેરી વળી છે.

આ આખીય ભૂમિકા પ્રશ્ન જગવે છે તેમ એવી તે કોઈ ભૂલ નાચિકાથી થઈ ગઈ છે કે જેના માટે તે આટાડું જૂસે છે તે પ્રિયતમ તેને માફ ન કરી શકે ? ભાવકના આ પ્રશ્નના ઉત્તર રૂપે પોતાના દોષને છાપરે ચઢીને કબૂલતી નાચિકાની વિધાણમાં સરચ્ચાઈનો રણકો તો ત્યારે પ્રગટે છે જ્યારે એ વાત માંડીને કરે છે.

નાચિકાના કથન મુજબ તેણે પણ નરસિંહનીગોપી જેમ ઉજાગરા તો લાંબા કાળના કર્યા છે. તેનું જાગરણ અનંત, અનાદિ કહેવાય તેલું જ છે. તેમાંથે આજે જે ઘટના બની તેની આગાલી રાત્રે તો નાચિકા આખી રાત જાગી છે, એ અધી રાત પ્રિયની ચાદમાં રહી છે. કલાન્ત શરીરે, મનોમન પ્રિયનું સ્મરણા કરવામાં ઉજાગરાની જાણો કે હું આવી ગઈ એ આકાશમાંથી વરસતાં વારિ સાથે તાલ મેળવતાં નાચિકાનાં નયનવારિ રાતભર વરસ્યાં છે. આવા ધોર ઉજાગરાનો થાયારું નાચિકા ને બરાબરનો ચઢે છે ને તે બીજે દિવસે પડતી રાત્રિએ ઝોકે ચઢી જાય છે. જાણો આ ક્ષણની રાહ જોતો હોયે નાચિકાનો પ્રીતમ પ્રિયાની પાસે તેનો દમામદાર રૂપ લઈને હાજર થાય છે. પ્રિયાના વર્ણાનાં જાગરણ પછી તેને પણ એ જ ક્ષણો આવવાનું સૂજ્યું ! અપ્રમાણની એક ક્ષણ પણ ન ચલાવી લેતો નાચિકાનો પ્રીતમ ભારે મોંઘો છે તે પણ સમજાય છે.

પ્રીતમના આગમને ઘટનાઓની જાણો કે શૃંખલા જન્મે છે. પ્રિયનું રૂપમાંથી ઊતરવું, નાચિકાનાં આંગળીનાં પરોવવાં, તેના ક્ષેમ પૂછવા, હોઠ પર હોઠનો સ્પર્શ ને છતાંથે ન જાગતી પ્રિયાને જોતાં નિઃશ્વાસ મૂકીને તેનું ઉત્તુંથાનું - એવી ગત્યાત્મકતાથી ઠલવાય એટલો પ્રેમ ઠાલવીને ચાલ્યા જતા પ્રિયને પ્રમાણવશ આવકારી ન શકતી પ્રિયાની વ્યથા તો આ છે.

પાંપણું ઘેનના દુંગરા જેઠા,

ઇચ્છયા ન ઉલા થાય ;

આ કંઈ નાનું - સૂનું ઝોકું નથી, કુંભકર્ણની નિદ્રા છે. જનમોનું ઘેન એકહું થઈને નાચિકા પર હતું કરતુંકને અઙ્ગો જમાવીને બેહું છે. આથી જ તો અંતરમાં પડછંદ પડેલા હોવા છતાં નાચિકા પ્રિય સાથે ત્રાટક સાધી શરીરની નથી. પહેલી ને છેલ્લી વાર આવેલો મોંઘો પ્રીતમ એક ક્ષણમાં હંમેશાને માટે મારતે ધોડે દૂર ચાલ્યો ગયો છે. હા, જતાં જા

પોતાની આવ્યાની નિશાની ઝે સુગંધ મૂહતો ગચ્છો છે, ખરો; નાચિકાને કૃચિયાદ ન રહે તેની તહેદારી રાહતો ગચ્છો છે. એમાં પણ પ્રિયાને દુલ્હવાની દૂર્ઘા નથી, ન મળ્યો રંજ જ માત્ર છે. પ્રિયની સુગંધે નાચિકાના ચિત્તને વેરવિષેર કરી નાખ્યું છે.

લાંબા ઉજાગરા પછી જેચેલી નિદ્રાનો ય આ ક્ષણે નાચિકાને અઢેલો થાક માત્ર બે જ શબ્દોમાં મરણાતોલ ફટકાં ઝે પ્રગટે છે. આરંભની પંચિત સાથે જોડાઈને, નિઃશ્વાસ ઝે : ‘આજ મારો અપરાધ છે, રાજા ! તું નહીં આવે થેણ; એ પછી નાચિકાને વાગેલો મરણ તોલ ફટકો હરી પંચિતના પુનરાવર્તન પછી આવતા બે શબ્દોમાં પડધાયો છે:

આજ મારો અપરાધ છે, રાજા !

જાખ્યું કાલનો કાળો કેર

પોતાના પ્રમાદને ‘કાળો કેર’ ઘટાવતી નાચિકાની કબૂલાત તેને આખરે તો જાગતી પ્રિયતમા જ સિદ્ધ કરે છે. અપરાધનો વસવસો કરવાની આ ક્ષણે એ સંપૂર્ણ જાગી ગઈ છે. આથી જ તો એ પોતાની નિદ્રાધીન સ્થિતિ વખતે આવેલા પ્રિયને એ વિશે કોઈ જ ફરીયાદ કરતી નથી. પ્રિયની આગમન-કાળ ગમે ત્યારે હોઈ શકે. એ આવ્યો એટલું જ પૂરતું છે. પ્રિયતમ ખોટે સમયે આવ્યાની તેની ફરીયાદ નથી. પોતે પ્રમાદી થયાનો તેને રઘવાટ છે.

ગમે તેમ, તોય એ એક પ્રેમિકા છે. પ્રમાદની જડતાથી સ્તબ્ધ થયેલી હોવા છતાં પોતાનું ગોરવ એ સાચવી લે છે. આથી જ હવે એ પ્રિયના આગમનની માંગણી કરતી નથી. માત્ર પોતાના સંદર્ભમાં બનેલી ઘટનાને એ પ્રિયના સંદર્ભમાં ઘટાવવા માગે છે એટલું જ. હવે પોતે પ્રિયને ઘેર જશો. કહેણા પાઠ્યા વગર જ. અલબત્ત, એમ કહીને પોતાના આગમનનો દશારો તો કરી જ હેલે છે. એ પ્રિયતમ જેટલી તીવ્ર નથી અવું પણ કદાચ લાગે. પોતે હવે પ્રિય પર છાપો મારશે એ સૂતો હશે ત્યારે. પોતે તો જાગીને સૂઈ ગયેલી; પેલાને તો એ જાગવાનું પણ કહેતી નથી. ઊંઘતો જ ઝકપવા માંગે છે. એ કેટલો જાગે છે એ જ તો પ્રિયાને ચકાસવું છે. પણ એની કોમળતા અને કઠોર થવા ટેતી નથી. આમ કહીને પ્રિયને ચેતવી ટેતી પ્રિયાનો પ્રેમ, એના અપ્રમાદ દૂર્ઘતા પ્રીતમ કરતાંયે ચઢિયાતો સાબિત થાય છે. પ્રિયતમને પડકારવાનો એનો અધિકાર એના પ્રેમને લઈને સ્વીકારવા યોગ્ય જણાય તેવો છે.

પ્રિયાની તપસ્યા અંતે વધારે ધારવાની બને છે. વિજયી તો થાય છે નાચિકાનો પ્રમાદથીએ ઉપર ઊંઘતો પ્રિય પ્રત્યેનો પ્રેમ, જેને કારણો એ ફરી કમર કસીને પ્રિય સમક્ષ હાજર થવાનો ઉપાય વિચારી શકી છે.

કાવ્યનો વિધાદભાવ સયેયાનો લયમાં વધારે ઘેરો બને છે. કોઈ રહસ્યમય તત્ત્વને શોધવાની અહીં મથામણ નથી, એ તો જાણો કે મળેલું છે અને જાણેલું પણ છે. પણ એ તત્ત્વનો પાર પામતાં પામતાં રહી જવાયાનો રંજ જ વધારે તો નાચિકા માટે પીડાદાયક બન્યો છે. નાચિકાની આ પીડા આથી જ તો વ્યાપક બનીને પ્રમાદમાત્રને ઢંઢોળતી, જાગૃતિને ચીંઘતી કાવ્યના વ્યાપને પણ તેની આંખની જેમ પસારે છે.

અતીતની અટારીઓથી

-પ્રો. પ્રવીણ રથુ

કુલાપીએ કહ્યું હતું કે “માણ્યું તેનું સ્મરણ કરવું એચ છે એક લ્હાણું” ખરેખર જીવનમાં એવી કેટલાં આરી ચારે બાજુ પથરાઈ જાય છે. મનને રોમાંચિત કરી નાખે છે. માંહ્યલો રાજુ રાજુ થઈ જાય છે.

સ્મૃતિમાં વીજની જેમ ઝબકી જાય છે. એ વરસાદી માહોલ કે જે આજે પણ ચાદ કરતાં તરબતર થઈ જાય છે. અષાઢ આવે કાળા કાળા વાણથી આકાશ ગોરંભાય ધરની પાછળના વોડામાંથી મોરલો વરસાદને મનાવવા ગઈએ હોય, પવનનો સાથ લઈને વરસાદ આવી પહોંચે અને ઉનાળામાં રણમાં ખૂલેલી લૂની ફેકટરીઓને તાળાં વાગી નિશાળનો એક જ ઓરડો એટલે વરસાદ ચાલુ થાય એટલે રજા પડી જાય. પલળતાં પલળતાં પહોંચીએ ઘરે. ઓસરી બેસીને નેવાંના બંબૂડાને ટગરટગર તાકી રહીએ. દેશી નળિયામાંથી ઝેણા વરસતી હોય. ઘર ઉપર ધુમાડિયું ઢાંકી રહ્યું હોય એટલે ઘર ધુમાડામય બન્યું હોય. આકાશી કડાકાથી ઢાળીયામાં બાંધેલું પાંડું ચમકતું હોય અને આખ ગામાં આનંદ જ આનંદ છવાઈ જાય.

વરાપ થાય એટલે ગામ આખું વાવહી કરવા થનગનતું હોય, બળદનાં પગ તળે કચરાતી રેતીથી નવેળી બરીબાદરી બની જાય. ખેતરમાં સોડમનું સામ્ભાજય પથરાઈ જાય. શેઠો હરખથી કૂણાં કૂણાં ધાસને જંબ આપતો હોય કોઈ એકલ દોકલ વૃક્ષ સધસ્નાતા જેવું શોભતું હોય. પવનમાં ભીની ભીની સોડમ વહેતી હોય આખી સીમ તાજી આણોતરની જેમ મરકતી હોય. ભતવારીના માથે ભાતમાંથી લાપસીની સુવાસ રસ્તા ઉપર પથરાતી જતી હોય અને ખેડૂતનું હૈયું ભાવિના ગાણિત માંડતા માંડતા હરખાતું હોય.

ગામના ચોરે બુઢિયા ગામેગામના વરસાદી સમાચારની વાતો કરતા હોય. ટાબરીચાંઓ માટીના લાંબાવતા ધૂલિકા દેવીની આરાધના કરતાં હોય તો વળી અળવીતરાં હોય તે ખાબોચિયાં ખૂંદતા હોય. તળાવમાં કેદું પાણી આવ્યું એ જોવા જવાની પણ તાલાવેલી રહેતી. જો ભરાઈ ગયું હોય તો અમારા આનંદનો કોઈ પાર ન રહે. એ આવા આનંદમાં અમારા એ દિવસો પસાર થતા અને એટલે જ આજે ઓસરી, ફળીયું, પાદર, સીમ, શેઠો, તણા આરામાં લંબાઈને પડ્યું છે, હજુચ આ ભૂતકાળ મમળાવતા મમળાવતા ગળચઙ્ગા થઈ જવાચ છે. આકાશ ગોરંભાય એવે આ ભાણોલી ધેલ્બવી ક્ષણો મને એનામાં દૂબાડવા બોલાવે છે પણ શું કરું ?

આજે કચાંથી લાવું એ ધેલ્બવી માહોલ ? લોકો કહે છે કે જીવનધોરણ બદલાઈ ગયું છે. પૈસાદાર થવાનું જીવનમાં જીમીનને ક્ષારવાળું પાણી પીવડાવ્યું એટલે જીમીન કસ વગરની બની. ચોમાસામાંય જીમીન મહેકાંદી દીધું. અરે વાંકણી થઈ ગઈ વાંકણી. બળદના ધૂધરાને બદલે ખેતરમાં આવ્યો ટ્રેકટરનો કોલાહલ. ખેડૂતને કુંઠી તે બેંકના કમ્પ્યુટરમાં લખાઈ ગઈ છે. ચાતનાઓનો પાર ના રહ્યો. ટી.વી., ફિઝ, બાઈક, ફોન વગર ચાલી જ ન રહેં. એવી ધમાલ જીવનમાં ઉલ્લી થઈ ગઈ. લોકો શક્તિહિન, નિતિહિન બન્યા. માણસ બહારથી રૂપાળો દેખાવા લાગ્યો. એ અંદરનું પોલાણા વધવા લાગ્યું બુઢિયાઓ ગામના ચોરે ભૂતકાળનો કસૂંબો પીને અના ઘેનમાં જીવવા લાગ્યા. એ વરચ્યેનું અંતર માપી શકાય એટલી હુદે વિસ્તારી ગયું.

આજે તો નથી કોઈને પ્રકૃતિની તમા. નથી જીવનમાં કોઈ ઉક્ષાસ, નથી ઉમંગ અને એટલે તો વાર તહેંદું કેલેક્ટરની શોખા બની રહ્યા. અંતરથી નતેલો જીવનમાં લીલા જીવનમાં

CRITICAL REVIEW OF PREMCHAND'S "NIRMALA"

Prof. Pramod Singh Chauhan

The renowned novelist Premchand has in his earlier creations like *Pratigyan* and *Sevasadan* too depicted the pathetic condition of the women in the Indian society. But of all of them "Nirmala's" depiction is the most realistic and miserable. The creation is unique not only for it being the novelist's first tragic creation but also because the novelist for the first time marginalizes his former idealistic approaches to issues and adopts a realistic approach. He has very realistically depicted the destiny of the women and her standing in our society.

The creation becomes more important as for the first time the novelist has depicted a school going youth with the tragedy. The central character of the creation, Nirmala too is not a woman but a girl in her adolescence. Her stepson Mansaram too is a youth in his adolescence. The novelist has creatively presented a new psychological angle by depicting two youth characters. It would not be wrong to say that in the creation "Nirmala" along with the depiction of the pathetic condition of women in our society is woven the equally tragic transformation of Mansaram.

"Nirmala" is Premchand's comparatively short Novel. Nirmala's tragedy begins with the death of her father but the tragedy reaches its climax with her marriage to Munshi Totaram, a widower of forty and a father of three. The objective of the novelist behind the lengthy descriptions of Nirmala's initial married life is to preset her suppressed sexuality, as she is in her youth and her husband a middle-aged man. Instead of making it an issue of ethics, the novelist realistically presents in his creation the sensibility of innumerable Nirmala's of our society.

Totaram's sincere efforts to win the heart of Nirmala fail inspite of her accepting the middle-aged Totaram as her destiny and forming a compromise. The limited interaction of Nirmala and Mansaram is enough to sow the seeds of doubt in Totaram. He discourages any kind of interaction between the two. Totaram does not realize that though there was attraction between the two they had no sort of evil intentions between them. Mansaram for no fault of his is sent to a boarding school and he too is aware of the reason behind it. Ultimately he suffers from consumption and breathes his last but only after proving his innocence to the world. After Totaram's death the younger brothers Jiyaram and Siyaram accuse their father as the cause of the death of their brother.

"Nirmala" is the saga of ruin of a large and prosperous family. The ruin begins with the death of Nirmala's father, Udaybhanulal. His death releases a chain of events culminating in to the ruin of the entire family and ending with the death of Nirmala.

The role of the character of Sudha is brief, but tragic. Her husband Dr. Bhuvanmohan

is the same person with whom Nirmala's marriage had initially been fixed. But the marriage had to be called off only because of the groom and his father's greed for dowry. Dr. Bhuvanmohan had never had a glimpse of Nirmala and he even did not know that his wife's friend Nirmala is the same with whom his marriage had earlier been fixed.

Sudha too was unaware of this fact. But when Sudha comes to know of the fact, she gets Nirmala's sister's marriage fixed with her brother-in-law and that too without any dowry. She does all this just to compensate Nirmala for the injustice meted out on her by her husband. The novelist has presented Sudha as a very self-respecting, dignified and affectionate lady. Reproaching her husband for his past actions, she observes:

"If she comes to know now that you are the same gentleman then she might never again set her foot in this house.... You praise my beauty but I am not fit even to be her servant... You will have to atone for this gross injustice.... If you agree then tomorrow I arrange your meeting with her. Let her too have a look at you. She might not speak a word but she might cast one glance of hatred which you may never forget in your life."

Thought at a superficial level "Nirmala" might seem to narrate a tragic story of a woman but at a deeper level he is raising several serious and basic issues. Shambhunath observes:

"The issue of love and sex has been taken up in "Nirmala" in a very sociological and psychological background. Punished by mismatch, Nirmala's life is a saga of suffocation of unexpressed love. Her love with her stepson Mansaram who is her contemporary acquires a very tragic form. Traditional ethics highly dominate sexual desires in a closed and conservative society. Indian society is still very much rigid in its views regarding sex and there exists a lot of suppression and exploitation regarding it. Traditional marriage system too to a great extent encourages sexual suppression and exploitation."

The novelist takes up this issue of marriage as a chief issue of Indian society as there exists a very close relationship between economic and sexual crisis." (From Premchand Ks Punahmulyaankhan)

It would be wrong to term Nirmala's attraction towards Mansaram as love. It would be more appropriate to term it as sexual desire or lust. It is quite natural for her to be attracted to someone of her own age. Thus it is very appropriate in associating the issue of sex with economic conditions. It is the ruined economic condition of the family that compels Nirmala to marry an old man like Munshi Totaram. Thus the creation depicts several forms of exploitations and sexual suppressions. It is only because of poor economic conditions that girls like Nirmala are married

off to unworthy men. The issues of prostitution, illicit relationships, sexual suppression due to traditional ethics are somehow or in the other way related to poor economic condition. For example the poor economic condition of Nirmala is responsible for her mismatched marriage. Nirmala's marriage with Dr. Bhuvanmohan is called off only because of Bhalchandra and his son Bhuvanmohan's greed for wealth. Along with her marriage to Munshi Totaram begins a series of problems. The chain of tragic events spreads from her mental incompatibility with Totaram, suppression of sexual desires, her natural tilt towards Mansaram of her own age, suspicion cast by Totaram on their natural relationship, conflict within the family, the death of Mansaram and finally followed by the death of Nirmala. The basic reason behind all these tragic incidents is the poor economic condition. Taking these incidents into account the issue in the creation is not just limited to mismatch and untimely widowhood. It is much more than what it seems as a sociological problem. It is an economic issue. The creation suggests that a balanced society cannot be achieved without conquering the greed for wealth and forming economic quality. The society cannot get rid of several social evils without creating an economic balance, in society.

The theme of "Nirmala" highlights the feudal structure of Indian families where the head of the family, whether a father or a husband, but always a man, Just as the husband guides the fate of the women in Indian Families, in the same manner the father, guides the destiny of a child even though he is a male. All surrender to male dominion whether it is Kalyani, Rangilibai, Nirmala, or any other female, character. Not only females but Mansaram, thought a male child had to succumb to the wishes of his father. Dr. Ramvilas Sharma rightly observes:

"Similar to women the boys to have no independence in this worn out feudal society"

This fact was for the first time presented by Premchand. Mansaram is not a slave to his stepmother. But he receives step motherly treatment from none other than his own father. Totaram's children can attain independence to learn committing theft and play mischief but Mansaram is suppressed just because his instinctive and natural desires clash with his father's interest. Totaram considers Mansaram to be his property just as he considers his wife to be one.

Mansaram has to succumb to the wishes of his father and attend a boarding school. The only reason of his submission is that father controls the finances. Dr. Ramvilas Sharma is the first critic who has associated the issues presented in the creation to economic condition and his provided its analysis. He rightly states :

"The qualities of self-respect and resoluteness can fully develop only in those families

whose foundation is not economic. Nirmala could not be married to a suitable suitor, as the economic condition of her family is poor. She is a slave to Totaram as she does not have any independent income. Mansaram's desires are insignificant, as he is economically dependent on his father. He even cannot register his protest" (P-148)

Though "Nirmala" is a short novel it contains several deaths and suicides. Munshi Udaybhanulal, Sr. Bhuvanmohan, Manshram, Jiyaram, and Nirmala either die of some illness or commit suicide, Shambhulal rightly comments:

"Grossly exploitative economic system tends to repel human objectives. It drags the society backwards. Man either diverts the violence towards self or commits suicide or out of rage faces the challenge with more valor. Gradually such incidents have seen a decline in the creations of Premchand. It is because he has understood the dynamic power of society. His characters gradually develop faith and compatibility. And even if they accept death, it is only by bravely facing the struggle." (P-149)

Apart from the main plot, the novel also contains several the sub-plots of Sudha and Dr. Bhuvanmohan and of impostaers trapping children in the guise of ascetics. All these sub-plots have been beautifully woven along with the main plot.

The novel is at its best in characterization. The characters are not only dynamic but both the male and female characters of different psychological attitudes are presented. Besides presenting adult characters adolescent characters too are presented. The characters similar to his other creations are either types or representing a specific class that can be invariably observed in Indian homes or anywhere around us. The characters not only represent their class and their ability but also help us in forming an understanding regarding the entire class.

Nirmala is the central character of the creation. Thus the title of the novel too is based on her name. The character of Nirmala has been realistically presented in accordance to traditional mentality. She is presented as a weak character dragging on unto the very end according to the desire of her destiny. Though suffocated in her environment and frustrated she never rebels or attempts to come out of her destiny. Or it would be more appropriate to say that she lacks the moral that female characters like Sudha possess. Thus she is totally inert and has resigned to her fate. At times she develops hatred for her condition, she even creates the background for rebellion but she fails to cross the limits set by her culture and society. Once she musters courage and disobeying her husband's order, visits the hospital to donate blood to the ailing Mansaram. But these actions are too delayed as Mansaram is in his last throes of life. Later again she reverts to her original situation of suffocation. Similar to any Indian woman exhibiting her culture the novelist has realistically presented the character of Nirmala in

accordance to her tradition. He has made no efforts in presenting her in her brilliance. Thus she is a dynamic character and is successful in shaking the sensibility of the readers.

The novelist has depicted his hold on the psychology of minor and young characters too. Regarding them he even crosses his limits permitted by traditional ethics. Similar to her girls of her age Nirmala too is very excited regarding her marriage and has cherished dreams regarding it. But her dreams are shattered and when she is married she is only fifteen and her husband is in her forties and a father of three. They cannot form compatibility in their married life. She not only hesitates in talking to him and approaching him but also cannot imagine sharing the bed with him. In fact she has deep-rooted hatred for him. All the efforts of Totaram in charming her, seducing her are in vain. Though she never attempts suicide she is lifeless from within. She is elated on seeing herself adorned with all finery and ornaments in the mirror. But the thought of entrusting herself to a middle-aged man sends a shiver through her spine. Thus as she is bound by the traditional ethics it is her fate to suppress her sexual desires. The novelist has very authentically and beautifully presented this conflict in the character of Nirmala.

As Mansaram is her contemporary her attraction towards him is natural sexual attraction. She is shocked to learn that her husband doubts her relationship with Mansaram. Instinctively she wishes to be close to Mansaram but is helpless too, as she has even to maintain distance from him and keep in mind her relationship of a mother with him. This condition breaks her moral. She considers herself largely responsible for the untimely death of Mansaram. She lives a life of double standard and with pressure on both sides. She is not sinful from within but at the same time she conceals within herself the other side of truth. The novelist has beautifully depicted this mental conflict of hers. Revealing her true feeling regarding Mansaram, In a discussion with her sister Krishna, she observes:

The boy himself was such that no one could help but loving him. I have never seen anyone with such large round eyes and always cheerful as a lotus. I confess Krishna that whenever he came and sat beside me I forgot myself. I wished that he kept sitting beside me and I always adore him. There was not even a trace of sin within me for him. Let me become blind if I have ever cast a single sinful glance at him. But I do not know why I always felt proud of myself whenever he was around. He hardly remained at home but I created the drama of studying just to keep him present at home. I confess that I was prepared to cross all limits even if he had the slightest evil intentions. (P-84-5)

Krishna interrupts her, but she continues:

Yes, this might sound bad and it is definitely bad. But no one can human nature. yourself tell me what would you do if you were married to an old man of fifty. (P-85)

This is the realism presented in his creations. The realism that surpasses the limits of traditional ethics and highlights the deepest level of the psyche of the characters.

She very faithfully fulfills her duties as a wife to Totalram though she does not accept him mentally, physically she submits to him and at no place does she violate in her duty as a wife. Initially Totaram is an object of hatred for her. But destiny is harsh to him and she ultimately pitied him. Thus she is neither able to entirely accept or reject Totalram. Though the novelist might have presented Nirmala as a weak woman through bold and live sketches, there can not be any doubt in the fact that he has taken great pains in creating a sketch of her character.

The other characters of the novel too have developed in their peculiarity of being true to life. Munshi Totaram as suffering from inferiority complex because of his being middle aged husband to an adolescent Nirmala. He presents himself to Nirmala never as a dignified husband but as a subjugating and a submissive one. His entire conduct is that of a weak character to be pitied by the readers. His repentance too emphasizes his submissive and compassionate image. His Condition is equally tragic. By the end of the novel, in his old age, he is devoid of his wife and all of his children and is cursed to a life of isolation and loneliness.

Mansaram's character too shocks the sensibility of the readers. The motherless innocent child is a victim of his father's suspicion and suffers from torture to the last breath of his life. Being contemporary of his stepmother, he is attracted towards her but never does he cross any barrier of the pious relationship. Against his own wishes he is forced to join a boarding school and he cannot even share his anguish with anyone. He all alone faces the agony and breathes his last only after proving his innocence. In his statements addressed to Nirmala he expresses his desire in the next life to be born from her womb which speaks volumes of his character and conduct and also wipes out all the doubts cast on him.

The only inspiring character in the creation is that of Sudha. She serves as a foil to Nirmala. Sudha is a dignified lady having an independent identity of her own. She snubs her husband for rejecting the marriage proposal of Nirmala just because of his greed for wealth and also maintains carefree and sweet relationship with Nirmala. She is not only Nirmala's role model but also her source of inspiration. She takes her husband to task for expressing his sexual desire to Nirmala. Thus he suffers from guilty consciousness and loss of face and consequently commits suicide. Inspite of acquiring widowhood she does not become a submissive and a pitiable figure like other Indian women. She considers widowhood better to blemished marriage. She observes:

"Whatever happened was God's will. I do not consider widowhood bad to such a marriage. A poor person is much happier than a wealthy man whose wealth itself acquires the form of a snake."

We come across such dignified characters in the novelist's other creations too. Though

and bites him. It is easier to fast rather than consume poisonous food " (P. 134) the other female characters of the creation such as Kalyani and Rangillobai submit themselves to male dominance, but they do not lack their independent identity. The character of Rukmini is of a woman embedded with family values and culture.

The achievement of the novelist lies in the fact that in a short novel he has successfully provided several male and female characters having individual traits and characteristics. Thus providing authenticity, liveliness and natural look to his characters.

The structure of the creation contains no novelty. The English structure of the novel presented in his other creations is also repeated here. His indigenous essence within this western structure has always come out in flying colors. The language of the creation is standard and lucid. Wherever necessary the novelist does not hesitate in making use of idioms and maxims from day to day life. Thus making his language more expressive.

" Nirmala" is a women centric novel wherein the creator addresses the readers with his entire warmth and creative sensibility.

The message of the creation is loud and clear and is summed up by the protagonist, Nirmala in her last words before her death to her sister-in-law, Rukmini. She observes:

" I am leaving behind this child in your care. If she survives marry her in some good family. In my life I could not do anything for her accept being a culprit of giving birth to her. My only request to you is to keep her single or poison her but don't force her on some unworthy suitor." (P-135-6)

(All translations mine)

संवैधानिक स्थिति और राजभाषानीति

प्रो. अ. अन. सर्वे

निज भाषा उन्नति अहै, सब उन्नति को मूल

बिन निज भाषा के ज्ञान के, निरस न हिय को सूल।

-भारतेन्दु हरिचन्द्र

स्वतंत्रता प्राप्ति के बाद हमारे राष्ट्रीय निर्माताओं ने यह महसूस किया की गयी अस्मिता की पहचान और राष्ट्रीय एकता का संपर्क सेतु सिर्फ हिन्दीभाषा ही बन सकता परिणाम स्वरूप हिन्दीभाषा को राष्ट्रभाषा और राजभाषा का दर्जा प्रदान किया गया। भारतीय संविधान के अनुच्छेद ३४३ खंड-१ के अनुसार संघ की राजभाषा हिन्दी और लिपि देवनागरी होगी, संघ के प्रयोजन के लिए प्रयोग होनेवाले अंको का रूप भारतीय अंको का अंतर्राष्ट्रीय होगा। हमारे संविधान निर्माताओं द्वारा दी गई यह मान्यता संभवत हिन्दी हमारे स्वाधीन आंदोलन की प्रमुख भाषा रही है जो भाषा स्वतंत्रता आंदोलन से जुड़ी रही हो उसके भारतीय जन-मानस का भावात्मक अनुराग होना स्वाभाविक ही था। इसके अलावा हिन्दी देवनागरी बहुत बड़े भू-भाग की जन भाषा है। साथ ही इनकी देवनागरी लिपि विश्व की सर्वोच्च वैज्ञानिक लिपि है।

राजभाषा की विषमता तो यह रही की जब देश का संविधान लागू किया गया तो प्रान्तों में सिर्फ राजनीतिक निहित स्वार्थों की पूर्तिके लिए सत्तालोलुप राजनेताओंने संविधान सम्मत राजभाषा को लागू न होने दिया और यह निर्णय किया गया कि प्रशासनिक और वैज्ञानिक क्षेत्रों में प्रयुक्त होने के उपयुक्त पारिभाषिक शब्दावलीका निर्माण करके हिन्दी को आधुनिक समृद्धि बनाकर १५ साल बाद इ.स. १९६५ में राजभाषा संविधान लागू किया जायेगा, लेकिन होना चाहिए था वह इन वर्षों में न हो पाया, हुआ यह की जिन राजनेता और विद्वानों ने राजभाषा का निर्णय लिया था उनमें से ही अधिकतर व्यक्तिगत या राजनीतिक कारणों से असनुष्ठै हो चुके थे। विभाजित हो गए बाद में यही लोग घोषित राजभाषा के प्रबलतम विरोधी हो गए। परिणाम स्वरूप दक्षिण भारत के राज्यों में राजभाषा के विरोध का बवण्डर उठा। दुर्भाग्यवश इ.स. १९६५ में पूर्व घोषित संविधान में यह सुधार किया गया कि जब तक इन प्रान्तों के लोग राजभाषा स्वीकार नहीं करेंगे तब तक उन प्रान्तों में राजभाषा संविधान लागू नहीं किया जायेगा। हिन्दी राजभाषा के रूप में प्रशासनिक क्षेत्र में स्थापित करने के लिए राजभाषा अधिनियम भी पास किया गया किन्तु इसका लाभ अंग्रेजी को ही अधिक मिला। हिन्दी में कामकाज को बढ़ावा देने के लिए प्रशासनिक स्तर पर अनेक अनुभाग और उनसे संबंधित शाखाएँ स्थापित तो की गई हैं। यह सब हिन्दी अनुवाद की कार्यशालाएँ बनकर रह गई।

सरकारी कार्यालयों में हिन्दी का प्रयोग करने के लिए कोई संवैधानिक बाधा नहीं है किन्तु व्यावहारिक रूप से अंग्रेजी का वर्चस्व बना रहा है। कार्यालयी साहित्य में अंग्रेजी के प्रभुत्व एवं अंग्रेजी से हिन्दी में अनुवाद की बढ़ती हुई इस प्रवृत्ति की वजह से यह ग्रामकर्ता दब होती जा रही है कि कार्यालयों में हिन्दी का प्रयोग सुचारू रूप से नहीं हो सकता। हम अंग्रेजी के मोह में ऐसे चिपके हैं कि प्रशासनिक तंत्र में कुछ अपवाद को छोड़कर अधिकतर उच्चाधिकारी अंग्रेजी को ही प्रतिष्ठा की भाषा मानते हैं। आज हमारे सन्मुख भाषानीति है, अधिनियम है, कानून और प्रावधान आदि की व्यवस्था भी है, राजभाषा कार्यान्वयन समितियाँ भी हैं किन्तु हम उन सब को कार्यान्वित कर पाए हैं?

वैज्ञानिक क्रान्ति के इस युग में हिन्दी में विज्ञान, तकनीकी, बैंक, विधि, वाणिज्य, चिकित्सा आदि विषयों की पारिभाषिक शब्दावली का निर्माण हो चुका है और आज भी मानव संशाधन विकास मंत्रालय यह कार्यकर रहा है, फिर भी जब कहीं हिन्दी अपनाने की घोषणा होती है। तो तुरन्त ज्ञान-विज्ञान की प्रगति के रूप में न अपनाने की सलाह दी जाती है। जब कि आज विश्व में ऐसे अनेक देश हैं जिन्होंने अपनी भाषा के माध्यम से ही विज्ञान के क्षेत्र में यथेष्ट प्रगति की है।

हिन्दीभाषा के साथ समस्त भारतीय भाषाओं का भविष्य जुड़ा हुआ है। भाषा और संस्कृति का अटूट सम्बन्ध है। विदेशी भाषा के चलते आज विदेशी संस्कृति की बाढ़ आयी है, उस बाढ़ से हमारी जड़े उखड़ रही है। बाढ़ को तब तक नहीं रोका जा सकता जब तक हम विदेशी भाषा से पीछा नहीं छुड़ाते। हम अंग्रेजी की गुलामी से तब मुक्त होंगे जब राजभाषा हिन्दी में कार्य करने की हमारी मानसिकता होगी। आज राष्ट्र की स्थिति यह है कि जो राष्ट्रभाषा है वह तो अपने देशवासियों के लिए विदेशीभाषा बनकर रह गई जब कि विदेशी भाषा का महत्व अंग्रेजों के राजत्वकाल से भी अधिक बढ़ गया है। राष्ट्रकवि मैथिलीशराह गुप्तजी की मनोव्यथा भी कुछ इस प्रकार ही है।

हम कौन थे? क्या हो गये?

और क्या होंगे अभी।

आओ विचारे आज मिलकर

ये समस्याएँ सभी.....

॥ मुखिआ ॥

प्रो. दक्षा निमावत

मुरुङ्य व्यक्ति को मुखिआ कहा जाता है, जब गौव में प्रश्न खड़े होते थे तो समाधान मुखिआ करता था। आज भी कई गौव में परिवारों के प्रश्न को पंचायत के द्वारा हल किये जा रहे हैं। घर के मुखिया दादा या फिर पिता अथवा जो भी बुजुर्ग व्यक्ति होती है वह चाहे नारी हो या पुरुष अपने जिम्मेदारी को बखुबी निभाते हो तो परिवार एकसूत्र में बंधा रहता है, इसलिए भारतीय समाज संयुक्त परिवार में विश्वास करता है, यही परंपरा भी है, फिर भी समय के साथ कुछ बदलाव करके कदम बढ़ाना है अतः विभक्त होकर भी मन से जुड़ने वाला परिवार को सो दूर रहने पर भी अपनी अस्मिता को बरकरार रखने में कामयाब होने कि भावना हम भारतीय समाज की रही है।

उसी प्रकार समाज में धर्म व्यवस्था, शासन व्यवस्था, अर्थ व्यवस्था में प्रमुखपद पर मुखिआ होता है, जो चिंता को चिंतन में बदलने का प्रयास करता है। जैसे रामचरितमानस में भरतजी जब रामजी को मनाने जाते हैं तब रामजीने सभा का आयोजन कर आज्ञापालक पुत्र बने रहने के लिए भरतजी से कहते हैं, आप मुनिवशिष्ठ, माताजी और मंत्रिओं की सूचनानुसार अयोध्या की भूमि, शासन एवं प्रजा का पालन करे। तब भरतजी रामजी की चरणपादुका रूप सूचित मार्ग पर चलने के लिए खूद 'साकेत' के नंदीग्राम में संयम नियम का पालन करते हुए १४ साल तक शासन चलाने का कर्म करने के लिए प्रेरित होते हैं, यहाँ पर तुलसीदासजी ने लिखा है।

मुखिआ मुख सो चाहिए, खानपान कहुँ एक।

पालक पोषक सकल अँग, तुलसी सहित बिबेक ॥

जिस प्रकार मुख खानपान पाकर शरीर के अन्य अवयवों को विवेकपूर्वक पोषता रहता है और शरीर का स्वास्थ्य बनाये रखने के लिए मुख ही संयम नियम का पालन करते हुए पुष्टि देता है, तिथि उसीप्रकार समाज के प्रत्येक व्यवस्था का मुखिया विवेकपूर्वक अपने चिंतनात्मक दृष्टिकोण के माध्यम से जब कर्म को कर्तव्य में परिवर्तित करने का प्रयास करना आरंभ करता है, तब आकाश में झोपड़ी बनाने जैसी रामराज्य फिर से स्थापित करने की कल्पना साकार भी हो सकती है। वरना वास्तविकता ऐसी है कि लोग दरज्जा अथवा स्थान प्राप्ति से पहले ही 'भाई फिर तो राम राज' है, कौन पूछता है, जैसी बातों को फैलाकर कर्म से सरकते जाते हैं, सुनकर अथवा बोलकर ऐसा मेहसूस होता है, जैसे आज भी गांधीजी के रामराज्य की स्थापना रूप स्वप्न को भी हम सूट कर रहे हैं, खेर ! इतिहास गवाह है कि मेवाड़ की भूमि की स्वतंत्रता को बनाये रखने के लिए प्रताप ने वन में भील तथा किसानों एवं ग्रामीण लोगों के साथ आम जीवन जी कर शासन चलाया था एवं महत्वाकांक्षी रूप रावण के समक्ष अपने को समर्पित नहीं कर अड़िग रहे थे, उनकी पली लक्ष्मी ने भी पारिवारिक फूट को पुरोहित के मार्गदर्शन पर आपसी फूट को मिटाने का प्रयास किया इस प्रकार पति महाराणा प्रताप को साथ देकर एकबार रामायण का स्मरण करा दिया था।

पुनः रामराज्य स्थापित करने हेतु प्रत्येक व्यवस्था के मुखिआ द्वारा प्रयास आरंभ करने के लिए मनु का स्मरण करना होगा, मंथन करना होगा और मानव बनना होगा। खग सुन्दर, पशु सुन्दर, मानव तुम सबसे सुन्दर, यदि बने रह सको तुम मानव। प्रभु का अनन्त वरदान तुम्हे मिला, उपभोग करो प्रतिक्षण नव-नव शुभकामना के साथ।

अस्तु

॥ रफ्तार ॥

-प्रो. दक्षा निमावत

चलती हैं तो रुकने का नाम नहीं लेती,
धरती और आकाश के बीच की कड़ी ।
सुबह प्रभात की किरण शितलबन,
मन में आशा जगाकर हमें ले जाती हैं ।
दूधहर की रुदू की किरण घर में बिठाकर,
आईस तथा गोरस के प्रति आकर्षती हैं ।
संध्या की ठंडी किरण आरती वेला की याद दिलाती हैं ।
वही मंदिर की झनकार कानों को बहलाती है ।
शशीकिरण हृदय के ताप को हरलेने में,
मन को चातक बनाकर रुकती है ।
किसी ने कहा रोज़ ईश्वर तीन बार मिलते हैं,
यदि हम पहचान लेने में गलती नहीं करें ।
किन्तु मैं कहती हुँ ईश्वर तीन बार नहीं,
तार-तार में, दर्शन देते हैं ।
इस रफ्तार कि जहाँ उषा बनकर,
जगाकर ऐसे जाते हैं, जैसे निंद गायब ।
प्रतियोगीता की रफ्तार में हमं पागल से,
सबको इस में आगे बढ़कर ।
प्रशंसा के पुष्प पाने में व्यस्त रखना,
किन्तु जानते हैं, इस प्रतियोगीता में ?
कौन किससे आगे और पिछे रहता है ?
नहीं ? जानते हैं । कौन ?
गुंगे के गुड़ के स्वाद जैसी अनुभूति करने वाला ।

પ્રો. નીલેશકુમાર ગઢવા

અનુભવને આધારે વર્તમાનમાં જ્યારે શિક્ષણ એ સમાજની પ્રગતિ કે વિકાસના એક અત્યંત અસરકારી માધ્યમ તરીકે સાર્વત્રિક રીતે સ્વીકારાયું છે. અને શિક્ષણમાં મનોવિજ્ઞાનના સિદ્ધાંતોનો વિનિયોગ વધતો જાય છે. ત્યારે શિક્ષણ અને મનોવિજ્ઞાન વચ્ચે શો સંબંધ છે એ સ્પષ્ટ કરવાનું મનોવિજ્ઞાન વિષયના વિધાર્થી તરીકે મન થાય છે સ્વાભાવિક છે.

આ સંદર્ભે મનોવિજ્ઞાન નો ઇતિહાસ તપાસીએ તો જાળવા મળે છે કે વખો પૂર્વે મનોવિજ્ઞાને માનવીની ચેતના શું કાર્ય કરે છે તેનો અભ્યાસવસ્તુ તરીકે સમાવેશ કરીને મનોવિજ્ઞાનના જ્ઞાનનો વ્યવહારમાં ઉપયોગ કરે માટેની એક દિશા ખોલી નાખી. આનંદની વાત એકે આ દિશાએ મનોવિજ્ઞાનની એક વ્યાપહારિક શાખા તરીકે શૈક્ષણિક મનોવિજ્ઞાનને જગ્યા આપ્યો. મનોવિજ્ઞાનના વિવિધ સંપ્રદાયો અંતર્ગત વખો પૂર્વે કાર્યવાદ સાથે સંકળાયેલા એ મનોવિજ્ઞાનની જે તેમના શિક્ષણક્ષેત્રના પ્રદાનના કારણે શિક્ષણશાસ્ત્રી તરીકે વધારે પ્રચલિત છે તેવા અમેરિકાની મનોવિજ્ઞાની જહોન ક્યૂદ્યુ એ શિક્ષણ વિષયના પોતાના વિચારો રજૂ કરતા જણાવ્યુ હતુ કે “શિક્ષણ વિષય કેન્દ્રની નહીં, વ્યક્તિ કેન્દ્રિકત હોવું જોઈએ, કાર્ય કરવાથી શીખાય છે. માનવબાળ સમાચોજન સાધવા માટે શીખે છે અને આ તેનું સમગ્રજીવન એક શિક્ષણ પ્રક્રિયા બની જાય છે.”

વખો પૂર્વે રજૂ થયેલા આ વિચારો આજે પણ જીવંત લાગે છે આ વિચારોમાંથી પ્રગટ થતા શિક્ષણ વિષયની ખ્યાલો હેતુઓ અતિગમો વગેરે વિશે ચિંતન કરવાથી શિક્ષણ અને મનોવિજ્ઞાન વચ્ચેનો સંબંધ વધારે સરળ રીતે સ્પષ્ટ કરી શકાશે આનંદની વાત છે કે સરકારશ્રી ક્રારા પણ આ બાબતને સ્વીકારવામાં આવી અને આપણા પ્રાથમિક શિક્ષણ માંડીને ઉચ્ચ શિક્ષણક્ષેત્રે પણ આ સંદર્ભે પ્રયત્નો હાથ ધરીને શિક્ષણાને ભાર વિનાના અને આનંદદાયી બનાવવાની ધર્મનિષ્ઠ અને સનિષ્ઠ પ્રચાસો થઈ રહ્યા છે જે ભાવિ-પેઢીને સક્ષમ અને સજ્જ કરવામાં મહત્વની ભૂમિકા બનાવશે.

જહોન ક્યૂદ્યુના વિચારોનું કમશાઃ વિશ્લેષણ કરીએ તો જણાય છે કે વિષય તો એક માધ્યમ છે અને અર્થમાં પાઠ્ય પુસ્તક પણ એક માધ્યમ છે એટલે કે સાધન છે સાધ્ય નથી. સાધ્ય તો છે વિધાર્થીનો સર્વાગીણ વિકાર વિષયનો આધાર લઈને વિધાર્થીના વ્યક્તિત્વનું ઘડતરાએ શિક્ષણનો મહત્વનો હેતુ છે પરીણામે વિધાર્થીની ઊમર અને કક્ષાને દ્વારાના રાખીને તેનો શારીરિક, માનસિક (બોદ્ધિક, મનોવિજ્ઞાનિક) સામાજિક, સાંયેનિક અને નૈતિક વિકાર થાય એ ખૂબ જ જરૂરી છે. અને તો જ શિક્ષણ ક્રારા વિધાર્થીનો સર્વાગી વિકાસ કરવાનો ઉદ્દેશ્ય સિદ્ધ કરી શકાય.

આગળ વાત કરીએ તો કાર્ય કરવાથી શીખાય છે. જેના સંદર્ભે કહી શકાય કે શિક્ષણમાં પ્રવૃત્તિને, અનુભૂતિની અભિમતા આપવી જોઈએ. વર્ગશિક્ષણ માત્ર Chalk and Talk આધારિત ન રહેતા જીવંત અને રસમય બને તે એ

બાળકની કક્ષાને અનુરૂપ તેને પ્રવૃત્તિમય બનાવવાનો આગ્રહ રાખવો જોઈએ. વિશેષતઃ પ્રાથમિક શિક્ષણામાં આ બાબત વધારે મહત્વની બની જાય છે. પ્રામાણિકતા એટલે શું ? તે માત્ર શબ્દો દ્વારા સમજાવવાથી તેનો ગુણ વિધાર્થીમાં કેળવાઈ જશે કે કેળવાઈ ગયો છે તેમ માનવું ભૂલ ભરેલું છે. પરંતુ વિધાર્થની તેનામાં આ ગુણ કેળવાય તે પ્રકારના અનુભવો પૂરા પાડવામાં આવે અને તેને પુરસ્કૃત કરી પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવે તો ખરા અર્થમાં આ ગુણ તેનામાં કેળવાયો છે તેમ આપણે કહી શકીએ. અનુભવ એ શ્રેષ્ઠ શિક્ષક છે. જેનો આપણે સ્વીકાર કરીએ છીએ, અને મનોવિજ્ઞાન તો શિક્ષણની વ્યાખ્યા “શિક્ષણ એટલે અનુભવ કે મહાવરાને કારણે વર્તમાનમાં થતો સાપેક્ષ, કાચમી અને વિકાસાત્મક ફેરફાર ” માં પણ તેના મહત્વનો સ્વીકાર કરે છે.

અંતે માનવબાળ સમાયોજન સાધવા માટે શીખે છે. અને આ રીતે તેનું સમગ્રજીવન એક શિક્ષણ પ્રક્રિયા બની જાય છે. તેનું વિશ્લેષણ કરતા કહી શકાય કે આખરે શિક્ષણનો એક હેતુ શિક્ષણ મેળવનાર વિધાર્થીને વ્યક્તિત્વને પોતાના પર્યાવરણ સાથે સંતોષકારક સમાયોજન સાધવા માટે ક્ષમતા બક્ષવાનો છે. સમાયોજન એ આજીવન ચાલતી પ્રક્રિયા છે અને એ અર્થમાં કે વિવિધ પરિસ્થિતિઓમાં કે સંજોગોમાં, ઝડપથી પરીપર્તન પામતા સામાજિક અને સાંસ્કૃતિક વાતાવરણમાં પર્યાવરણ સાથે વ્યક્તિત્વ સુસમાયોજીત થઈને કેવી રીતે પોતાનો વિકાસ સાધી શકે અને અન્યના વિકાસમાં કામ પણ શિક્ષણનું અતિ મહત્વનું અને સમાજ પ્રત્યેની શિક્ષિત વ્યક્તિત્વની જવાબદારી સ્પષ્ટ કરતું અનિવાર્ય કાર્ય છે.

જીહોન ડ્યુઇના વિચારો, મનોવિજ્ઞાને કરેલ શિક્ષણ વિષયનું ચિંતન, શૈક્ષણિક મનોવિજ્ઞાને આ દિશામાં કરેલ કામગીરી વગેરેનો વિધાર્થની ઓપચારિક કે અનોપચારિક માર્ગો દ્વારા અપાતાં શિક્ષણમાં સુચોગ્ય રીતે સમજ્ઞય કરવામાં આવે તો શિક્ષણ રસપ્રદ-આનંદદ્યયક, હેતુલક્ષી, વિધાર્થી-વ્યક્તિત્વ કેન્દ્રિત સર્વાગીણ વિકાસ માટેનું અને આજીવન ઉપયોગ માં આવી શકે તેવું બનશે જેમાં શંકાને કોઈ જ સ્થાન નથી. શિક્ષણ સાથે સંકળાયેલા તમામ અંગો આ બાબતે જાગૃત બની સક્રિય બને તો ‘ભારતનું ભાવિ વર્ગખંડોમાં ઘડાઈ રહ્યું છે’ એ ઉકિત ખરા અર્થમાં સાર્થક બનશે એમ આપણે કહી શકીએ. આ અંગે આપણે સો નિર્ણાપૂર્વક થથાગ્ય પ્રદાન કરીએ એ જ શિક્ષણ જગતની સમસ્યાઓનો મારી દૃષ્ટિએ શ્રેષ્ઠ ઉપાય હોઈ શકે.

ચિત્ત અને મન

પ્રો. ભૂયીસિંગ એ. વસાવા

મનુષ્ય નું શરીર અનેક રહસ્યોનો પિંડ છે. ચેતના ધરાવતું શરીર વધારે રહસ્યમય છે. તે રહસ્યોને ઉકેલવાના પ્રયત્નો ચાલી રહ્યા છે. કેટલાંક રહસ્યો ઉકેલાયાં છે. જ્યારે કેટલાક વધારે ઊડાં ગયાં છે. મન પણ મનુષ્યના શરીરતંત્રનું એક અંગ છે. તેને સમજવું ખુબ જ મુશ્કેલ છે. તેનાં અનેક ઝૂપો છે. તે ક્યારે પોતાનું એક ઝૂપ બદલીને બીજું ઝૂપ ધારણ કરી લે છે તેની કરી ખબર પડતી નથી. ‘મન’ શું છે? ચિત્તવૃત્તિઓની વિવિધતા મનને નવાંનવાં ઝૂપ આપે છે કે મનની સ્થિરતા વડે ચિત્તને અવરોધ થાય છે? જે મનની જાટિલતાને પ્રગટ કરે છે. યોગ દર્શન કરે છે.

“થત્ર પવનસ્તત્ત્ર મન” એટલે “મનનું સામ્રાજ્ય વિશાળ છે”

ચિત્ત અને મન ભિન્ન છે. પાતંજલ યોગ-દર્શન માં ચિત્તનો ઉદ્દેખ છે.

ફોઇડ મનને અનુલક્ષીને મનોવિજ્ઞાનનો વિકાસ કર્યો છે. કાર્લ ગુસ્તાવ ચુંગે ચિત્તને મનથી વધારે મહત્વ આપ્યું છે.

ચિત્ત અને મનનું અંતર સમજવું અત્યંત જરૂરી છે. ચિત્ત આપણી ચેતના છે. મન અચેતન છે. ચિત્તસાધન છે મન તેનું ચંત્ર છે, સાધન છે.

ચિત્ત આપણા અસ્તિત્વનું એક અંગ છે. જ્યારે મન આપણી પ્રવૃત્તિઓનું એક તંત્ર છે.

વર્તમાન ચુગ માનસિક સમસ્યાઓનો ચુગ છે. સુખ અને શાંતિપૂર્ણ જીવનનો મુખ્ય અવરોધ સમસ્યાગ્રસ્ત ‘મન’ છે. તો મન શું છે તે જાણવું જરૂરી છે. શરીરનું અસ્તિત્વ જેવું છે તેવું મનનું અસ્તિત્વ નિરંતર નથી પરંતુ પ્રવાહી છે.

જેમ ભાષણથી પહેલાં કે ભાષણથી પછી ‘ભાષા’ હોતી નથી. ભાષા ફક્ત ભાષણ સમયેજ હોય છે. આ રીતે મનનની પહેલાં કે પછી મન હોતું નથી. મન ફક્ત મનન સમયે જ હોય છે.

મનની બે ભૂમિકાઓ છે એક ભૂમિકા છે વ્યગ્રતાની અને બીજી ભૂમિકા એકાગ્રતાની. વ્યગ્ર મન એટલે એક લક્ષ્ય આલંબન ઉપર ન ટકી શકતું મન અને એકાગ્ર મન એટલે એક જ લક્ષ્ય ઉપર કેન્દ્રિત રહેનારું મન.

વ્યગ્રતા જેટલી વધુ હોય છે તેટલું લક્ષ્યથી અંતર વધુ રહે છે. વ્યક્તિ દ્યેયની નજીક પહોંચી શકતો નથી. દ્યેય સુધી પહોંચવા માટે વ્યગ્રતાને ઘટાડવી જોઈએ. સતત તનાવ અને વ્યગ્રતાના વર્તમાન સમયમાં વ્યક્તિએ ચિત્તને એકાગ્ર કરી મનની અગાધ શક્તિઓ ઓળખી, દઢ વિશ્વાસ સાથે જીવનરૂપી મૈયાને સંસારસાગરમાં હેમજેમ આગળ વધારવી જ રહી.

મન અને ધર્મ

પ્રો. ભારતી છાણીધાર

વિચાર કરી શકાય એવી આત્માની શક્તિને મન કહેવાય છે. મનનું મહત્વ અને બળ અકલ્પય છે. જ્યોતિષશાસ્ત્ર ની દ્રષ્ટિએ પણ જન્મ કુંડળીમાં ચંદ્રએ અત્યંત મહત્વનો ગ્રહ છે. અને માનવીના મનનું બંધારણ તેમજ તેની મનોવૃત્તિ વિશે જન્મ-કુંડળીના ચંદ્રની પરિસ્થિતિ પરથી જ કહી શકાય છે ચંદ્ર એ મનના પ્રતીક રૂપ છે.

મનનો એક મહાન ગુણ મનન કરવાનો પણ છે. મમત્વના બંધનમાં જીવ મનથી તેનું મનન કરીને પકડાય છે. અને સમ્પર્ક, જ્ઞાન, દર્શન અને વિવેક પ્રાપ્ત થતાં તે જ મન તેની મુક્તિનું કારણ પણ બની શકે છે. તેથી જ શાસ્ત્રકારોએ મન ને બંધન અને મોક્ષ બંનેના કારણરૂપ કહ્યું છે.

આજના વિજ્ઞાન યુગમાં જીવનમાં આધ્યાત્મિકતા દિન-પ્રતિદિન ઓછી થતી જાય છે. અને બીજુ બાજુ ભૌતિકતા વધતી જાય છે. આ પરિસ્થિતિના પરિણામે આજે રોગોનું સ્વરૂપ પણ બદલાયું છે વર્તમાન કાળમાં મોટાભાગના પ્રવર્તી રહેલા રોગોનું કારણ ભય-કોધ-ઉદ્ઘેગ, આધાત, પ્રત્યાધાત, ચિંતા, વ્યાધિ- વ્યથા, અંજપો અને માનસિક વિષાદ છે આજના વિજ્ઞાનીઓ પણ શોધી કાઢ્યું છે કે ઈધરી, ભય, કોધ, ઈત્યાદિ દુર્ગુણો શરીરમાં પ્રવેશતા શરીરમાં એક પ્રકારની એવી પ્રક્રિયા થાય છે કે જેને લઈને એક એડ્રીનલન નામનું પ્રવાહી શરીરમાં ઉત્પત્ત થાય છે. અને તે પદાર્થ લોહીમાં ભણતાં લોહી ગરમ થાય છે. ને એ લોહી જ શરીરમાં ઝેરનું કામ કરે છે.

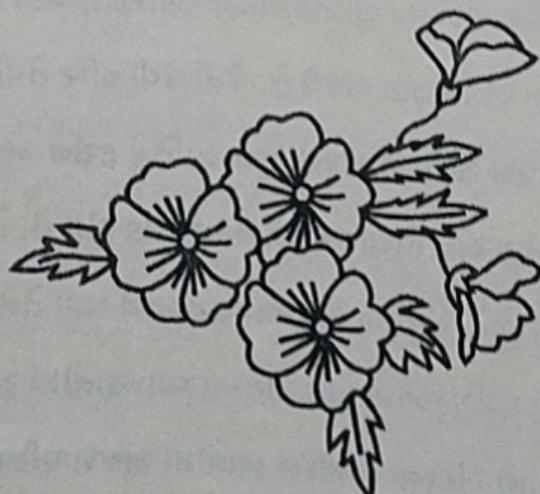
જીવનમાં સુખ કે દુઃખ પેદા કરવામાં ભૌતિકસાધન - સામગ્રી, પૈસા કે પર્યાવરણ જે ભાગ ભજ્યે છે. તેથી અનેક ગણો વધારે ભાગ વ્યક્તિનું મન અને વલણ ભજ્યે છે. જેની જેવી દ્રષ્ટિ તેવી તેની સૃષ્ટિ ! હકારાત્મક દ્રષ્ટિ અને વિચારસરણી ઘરાવનાર વ્યક્તિને સર્વત્ર સર્વકાળે સકળ સુખ-શાંતિનું દર્શન અને અનુભવ થાય છે. પરંતુ જેનું મન શંકાશીલ અને ભીરું હોય છે. જેના વલણ અને વિચારસરણી નકારાત્મક હોય છે. તેને સર્વત્ર સર્વકાળે દુઃખ અને વ્યથા જ જોવા મળે છે. અનેક સુખ સગવડો અને આહલાદક વાતાવરણ મધ્યે પણ તેને દિલગીરી અને વિષાદની અનુભૂતિ થાય છે ! આજ વાતને સમજાવવા માટે ધર્મગુરુઓએ પણ પોતાના વ્યાખ્યાનોમાં સમજાવ્યું છે કે જીવ સમ્યકત્વ ગુણ ને પામી જાય તો દર્શન સુદ્ધિની સાથે સાથે અંદરના માનસિક ભાવોમાં અજબ પરિવર્તન આવી જાય માનસિક પ્રક્રિયાના કારણે ઉત્પત્ત થતાં રોગો થવા ન પામે જેમ કે આપણાને સમજાઈ જાય કે, આ શરીરનો સ્વભાવ ચડવાનો પડવાનો અને નાશ પામવાનો છે તો તે પ્રત્યેના તેમજ સધળા અન્ય પદાર્થ પ્રત્યેનો આપણા મમત્વનો અંત આવી જાય.

આજે તો આપણા ધર્મો અને સંતો પણ મનની અગાધ શક્તિનો સ્વીકાર કરીને જીવનના ઉદ્ઘાર માટે મનની પ્રસંનતા ઉપર ભાર મૂકે છે. જનસમાજમાં પણ આજના આ તણાવયુક્ત સમયમાં મનને સમજવાની અને માનસિક તંદુરસ્તી જાળવવાનો ઉત્સાહ અને જાગૃતિ ઠીક પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. મનોવ્યથા, મનોવિકૃતિથી પીડાતી

માનસિક સંઘર્ષોના મૂળમાં રહેલ કારણો વિશે ડાડી સમજ મેળવવાને ઉત્સુક બની છે.

ધર્મ કરતાં આત્મામાં ગુણ પ્રગટે એ જ ખરો નથો છે સંયમ અને તપ એજ આત્માનો મહાન ઉત્કૃષ્ટ ધર્મ છે, અને તે બાહ્ય જગતમાં કચાંચ નથી, આત્મા માં જ છે. એકતાનો નાનો ટીપક પણ અંધકારને હટાવી હો છે. અમૃતનું એક ટીપું જુનામાં જુના રોગનો નાશ કરી નાખે છે, ધાસનાં મોટા મોટા ગંજને સાચા અમિની એક ચિનગારી બાળીને ભર્સીભૂત કરી નાખે છે. તેવી જ રીતે ધર્મનો એક અંશ પણ નિર્મણ હોય તો તે જગતોજગતના પાપ કર્મને હણી નાખે છે. ધર્મ ખપાવવા અંગેની પ્રચંડ તાકાત ધર્મમાં રહેલી છે. પણ તેમાં મુખ્ય જરૂર અંતરની ભાવ શુદ્ધિની છે અલૂણા ધાનમાં સ્વાદન આવે તેમ ભાવ વગરની કિયા એ પણ અલૂણા ભોજનની ઉપમા છે.

પોલી મુઢી જેમ અસાર છે. કાચમણી જેમ નિઃસાર છે તેમ વિપરિત આશાયથી કરાતો ધર્મ પણ અસાર છે,

ભારતીય સંસ્કારો

પ્રા. ડૉ. નીતા ઠાકરે

સંસ્કાર (સંસ્કરણાની ધાર્મિક વિદ્યા) એ જગતના કોઈપણ ધર્મનું અને તેમાંથે ખાસ કરીને હિંદુ ધર્મનું મહત્વપૂર્ણ અંગ છે. ઈતિહાસના પ્રારંભથી સંસ્કારો ધાર્મિક તથા સામાજિક એકતાનું પ્રભાવક માદ્યમ રહ્યા છે. સંસ્કાર જીવનના વિભિન્ન પ્રસંગોને મહત્વ અને પવિત્રતાનું પ્રદાન કરે છે. સંસ્કારોનો સંબંધ સંપૂર્ણ જીવન સાથે હોવાથી કોઈપણ સંસ્કૃતિને પૂર્ણિપથી સમજવા માટે સંસ્કારોનું અદ્યયન મહત્વપૂર્ણ છે.

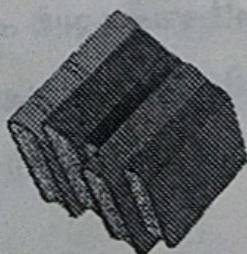
‘સંસ્કાર’ શબ્દની વ્યુત્પત્તિ સંસ્કૃત સમ્ + કૃ માંથી થઈ છે જેનો અર્થ શુદ્ધ કરવું, પવિત્ર કરવું, સંસ્કરણ કરવું એવો થાય છે. અંગ્રેજ CEREMONY અને લેટિન ‘CAERIMONIA’ (SANCTITY) શબ્દ દ્વારા સંસ્કારનો અર્થ પૂર્ણતાચા સમજવાતો નથી. CEREMONY શબ્દનો અર્થ કર્મકે ધાર્મિક કિયા એટલો જ થાય છે. જ્યારે સંસ્કારનો અર્થ માત્ર બાધ્ય ધાર્મિક કિયાઓ, વિદ્યા-વિદ્યાનો તથા કર્મકાંડ જ નથી, પરંતુ એનો અર્થ ‘પ્રાગ્-જન્મથી માંડીને અનુ-મૃત્યુ સુધીના માનવજીવનના જુદા જુદા મહત્વના તબક્કાઓએ એના અંગત શારીરિક તથા માનસિક ઉત્કર્ષ માટે કરતાં ધાર્મિક વિદ્યાન એવો થાય છે.

સંસ્કારોની સંખ્યા ગૃહ્યસૂત્રો, મનુસ્મૃતિ, ગૌતમસ્મૃતિ, વ્યાસસ્મૃતિ વગેરેમાં અલગ અલગ આપેલી છે. પરંતુ સર્વાંશો લોકપ્રિય સંસ્કાર ૧૫ છે. જેમાં મુખ્યત્વે ગર્ભધાન સંસ્કાર, પુંસપન સંસ્કાર, સીમંતોળનયન સંસ્કાર, જીતકર્મ સંસ્કાર, નામકરણ સંસ્કાર, નિષ્કમતા સંસ્કાર, અત્રપ્રાશન સંસ્કાર, ચૂડાકરણ સંસ્કાર, કર્ણવિદ્ય સંસ્કાર, વિધારંભ સંસ્કાર, ઉપનયન સંસ્કાર, વેદારંભ સંસ્કાર, કેશાંત કે ગોદાન સંસ્કાર, સમાવર્તન અથવા સ્નાન સંસ્કાર, વિવાહ સંસ્કાર, અંત્યેષ્ટિ સંસ્કાર, વગેરેનો સમાવેશ થાય છે.

પ્રાચીન સંસ્કારો પેકી જે સંસ્કારો અધાપિ પ્રચલિત રહ્યા છે, એમાં જરૂરી સુધારા-વધારા અને ઘટાડા કરીને નવી પેઢી એનું કેવી રીતે સમજપૂર્વક અનુપાલન કરતી રહે એ વિચારવાનો સમય પાકી ગયો છે. દેશ-કાળને અનુલક્ષીને જેમ બીજુ અનેક પ્રથાઓમાં બન્યું છે. તેમ સંસ્કારોની પરંપરામાં પણ જો સમયોચિત જરૂરી પરિવર્તનો કરવામાં આવશે તો એ વધુ લાંબો સમય ટકી રહેશે એટલું જ નહીં, એમાં વ્યક્ત થયેલી ઉદાત ભાવનાઓ એ સંસ્કારો પામનાર વ્યક્તિત્વોના જીવન-ઘડતરમાં ઉપકારક પણ નીવડશે.

“સુખનું એક દ્વાર બંધ થયા પણી બીજું ખૂલી જાય
એપણ કેટલીયવાર આપણો બંધ દરવાજ તરફ
એટલીવાર તાકી રહેતા હોઈએ છીએ કે
જે દ્વાર આપણો માટે ખોલવામાં આવ્યું છે
તેને જોઈ શકતાં નથી.”

- હેલન કેલર

“એક સત્ય શોધક તરીકે હું તેના તરફ મોંકું છું
જેણો આસમાન અને જમીન બનાવ્યાં છે.
હું એક અધાર સાથે બીજા કોઈને સામેલ કરતો
નથી. ખરેખર મારીપ્રાર્થના, મારી ભક્તિ, મારું
જીવન અને મારું મૃત્યુ- બધું અલ્લાને માટે છે.

- હજરત મહિમાદ પથગંભર

શ્રી ગણોશ

- પ્રો. એમ. એન. જોખી

ગણોના અધિપતિ શ્રી ગણોશ મંગલમૂર્તિને હિન્દુ ધર્મ સંસ્કૃતિમાં પૂજાય છે.

ગણ એટલે પ્રજા, પ્રજાના અધિનાયક એટલે ગણપતિ. પ્રજાના નાયક હોય તે પ્રથમ પૂજાય. મુગવેદમાં ‘ગણપતિ’ ‘બ્રાહ્મણપતિ’ ‘ભૂહસ્પતિ’ આ ત્રણા નામો આપ્યા છે.

કુનિયાના કોઈપણ હિન્દુ પરિવારમાં ગણપતિ પૂજાય છે. શુભ કાર્યોમાં ગણપતિ પૂજા પ્રથમ થાય છે. ટેવોના આહવાનમાં સો પ્રથમ ગણપતિ પૂજવામાં આવે છે. માનવમાત્રનો સ્વજન ગણપતિ છે.

ગણપતિદેવ સર્વેના આત્મીય દેવ છે. વિદ્ધનો-સંકટેને હરનારા ગણોશ વિના વિદ્ધને સર્વ શુભ કાર્યો પૂર્ણ કરનારા આગેવાન છે. “શ્રી ગણોશાય નમઃ” એવા શુભ સંકલ્પથી શુભ કાર્ય આરંભ થાય છે.

ભારત ઉપરાંત શ્રીલંકા, નેપાળ અને અન્ય રાષ્ટ્રોમાં શ્રી ગણોશ ઉપાસના થાય છે. ગણપતિના વિવિધ નામો છે. (૧) તામિલમાં પિષ્ઠયર (૨) બોટભાષામાં સોઝદોજ (૩) બર્મીભાષામાં મહા પિટોન્રે (૪) મોંગોલિયનમાં ખતિખારુન ખાગાન (૫) કઢોડિયામાં પ્રાહુકેનીજ (૬) ચીની ભાષામાં કુઆન-શી-તિએત (૭) મીશરી ભાષામાં એકટન (૮) જાપાની ભાષામાં કાંગી-તેન (૯) યુનાની ભાષામાં અરેનિસ (૧૦) હિન્દમાં શ્રી ગણોશ, ગણપતિ વિદ્ધનહર્તા, વક્તુંડ, એકદંત, વિનાયક, સિદ્ધિવિનાયક, કૃષ્ણસંગાથી, ગજવકત્ર, લંબોદર, વિદ્ધનરાજ, ધૂમવર્ણ, ભાલયંત્ર, ગજાનન જેવા અનેક નામોથી ભક્તિપૂર્વક પૂજાય છે. ગણોના ઈશ એટલે ગણોશ, જે રિદ્ધિસિદ્ધિ ના અખૂટ બંડાર છે.

ગણોશજીનું પ્રાગદ્ય ભાદરવા સુદુ ચોથ ના શુભ દિવસે થયેલ તેથી અષ્ટ સિદ્ધિ નવનિધિના દાતા ધિનાયકના જન્મોત્સવ અનંતચોદશ સુધી સમગ્ર ભારતવર્ષમાં દેવ ગણોશજીની આરાધના થાય છે. ગણોશજી આદિકાળથી લઇ આજ સુધી ઈષ્ટકામની પૂર્તિ કરનારા પરમવંદનાય દેવ રહ્યા છે.

સ્વરાજ્યના પ્રણોતા લોકમાન્ય બાલગંગાધર તિલકે રાષ્ટ્રિયતાની ભાવના જગાડવા તથા સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રામને વેગ આપવા માટે ઈ. સ. ૧૮૮૨ માં સાર્વજનિક ગણોશ ઉત્સવનો શુભારંભ મુંબઈ અને પૂનામાંથી કર્યો હતો. આજે ગણોશોત્સવ સમગ્ર ભારતવર્ષમાં ભાદરવા સુદુ ચોથથી અનંત ચોદશ દરમ્યાન પૂરી શ્રી ભક્તિથી ઉજવાય છે. ગણોશજીની મૂર્તિનું સ્થાપન થાય છે સાંજ સવાર પૂજન અર્થન થાય છે રાત્રે ભક્તિગીતો, ભજનો અને સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો દ્વારા કલાને પ્રોત્સાહન મળે છે.

શ્રીશ્રા-ભક્તિ અને શક્તિ હોય એટલા દિવસો સુધી ગણોશ સ્થાપન, ઉજવણી થાય છે. પછી ગણોશજીની મૂર્તિના વિસર્જન અર્થે સામુહિક યાત્રા નીકળે છે. જેમાં ઢોલ - નગારા જેવા અનેક વાધ, નાચ, ગાન ભક્તિગીતો “ગણપતિ બાપા મોરિયા, પુઢ્યાવણી લવકર યા” જયનાદ સાથે નદી, સરોવર, સમુદ્ર કિનારે મૂર્તિનું વિસર્જન થાય છે. ગણપતિ વિસર્જન જીવનનું સત્ય દર્શન કરાવે છે. ગીતાજીનો અનાસક્તિ યોગ સમજાવે છે. જો વિયોગ નિશ્ચિત હોય જ તો હસ્તે મુખે ઉદ્ઘાસ ભેર શા માટે નહીં? જીવનના આ અંતિમ સત્યનું શિક્ષણ

શ્રીમે. સાકાર ભગવાન મુર્તિમાં છે તો નિરાકારે સાગુણને નિર્જ્ઞામાં વિલીન કરીએ,
નામોધી ઓળખાય છે.

ગણોશાળનો જન્મ માતા પાર્વતીના શરીરપરના ચેદનલેપ તથા પ્રશ્વેદમાંથી થથો હોવાથી ટેવનું ઘડકર
પૃથ્વી તત્ત્વમાંથી અને શંકરજીએ હાથીનું માથું આપ્યું. આમ ટેવત્વ અને પૃથ્વી તત્ત્વ સાથે પ્રાણી તત્ત્વનો પણ સંગમ
ગણોશાળમાં થયેલો જોવા મળે છે, તેથી ગણોશ ઘણાના ગુંફ ટેવ છે,
ગણોશાળ ‘માતૃટેવો ભવ’ ‘પિતૃટેવો ભવ’ ના જાતા છે. ગણોશાળએ તેમના સ્વરૂપ કારા :

- ⇒ બાલચેંદ્રને મસ્તકે ઘરી નાનાને પણ માન આપો.
- ⇒ સાંસું જોવા માટે જ્ઞાનચ્છુ-ત્રિનેત્રનો ઉપયોગ કરો.
- ⇒ હંમેશા પ્રસંગ વદન અને હસમુખા રહો.
- ⇒ એકદંત - દરેક સાથે એકસૂત્રતા બાંધો.
- ⇒ ગજાનન-દિંગાજ જોવા સંતુષ્ટ અને વિશાળ હૃદયી બનો.
- ⇒ લાંબી સૂંઢો - કચડાયેલા માનવોના અંતઃકરણમાં પેસી સહદયી બનો.
- ⇒ લંબકર્ણ - દરેકનું સાંભળો.
- ⇒ રક્તવર્ણ - બધાં પ્રત્યે શુભ ભાવના રાખો.
- ⇒ અંકુશ - ભર્યાદિ તોડનારાને અંકુશમાં રાખો. (અહીં ઈજ્ઞીયો પર અંકુશ રાખો)
- ⇒ પાશ - પ્રેમ પાશથી સર્વને બાંધો.
- ⇒ મોદક - મીઠાશમય સુખી - આનંદી જીવન જીવો.
- ⇒ સર્પ-વિષ-કામ-ક્ષોધને કાબૂમાં રાખો. નો માનવજીવનને સિદ્ધિ આપે છે.

શ્રી ગણોશાળ સર્વેનું કલ્યાણ કરો.

ॐ ॐ ॐ

“ છે તારાં ધરણા પારો પહોંચવાનો માર્ગ તો દીર્ઘ-સુદીર્ઘ છે.
અદ્ભુતિમ, સરબ સુંદરતા તરફ લઈ જતી સ્વરસાધના જેમ ધર્મ વિરો છે,
તેમ તારાં ધરણા પારો અદ્ભુતિમ શિશુભાવે આવવાનો પંથ,
ધર્મો ધર્મો દીર્ઘ અને વિરો છે.

- રવીન્દ્રનાથ ટાગોર

“ આંકડાશાસ્ત્રનો ઉદ્ભવ અને વિકાસ ”

- ડૉ. નેમેષ આર. હેસાઈ

આંકડાશાસ્ત્ર લેટિનભાષાના શબ્દ Statis કે ઇટાલિયન ભાષાના Statista પરથી ઉત્તરી આવેલો શબ્દ હોય એમ જણાય છે. આ બંનેનો અર્થ ‘રાજ્યને લગતું’ એવો થાય તેવી આંકડાશાસ્ત્ર એટલે ‘રાજ્યનું લગતું’ એવો અર્થ તેના પ્રારંભકાળે થતો. હકીકતે તો રાજ્યની વહીવટી જરૂરિયાતો જેવી કે રાજ્યની વસ્તી, સાધન સંપત્તિ, લશકરી રચના, આર્થિક નીતિ, મહેસૂલ ઉધરાવવાની નીતિમાંથી જ તેનો પ્રાદુર્ભાવ થયો અને એટલે જ તો મુખ્યત્વે વસ્તી અને સંપત્તિના આંકડા એ આંકડાશાસ્ત્રીય માહિતીનું આરંભનું સ્વરૂપ છે. મોર્ચ વંશ દરમિયાન જન્મમૃત્યુના વસ્તી અને સંપત્તિના આંકડા એ આંકડાશાસ્ત્રીય આઇને અકબરી’ માં અકબરના શાસનકાળ દરમિયાન આંકડાના સંગ્રહણાની કાર્યક્ષમ પદ્ધતિ અસ્તિત્વમાં આવી હતી ‘આઇને અકબરી’ માં અકબરના શાસનકાળ ઉપલબ્ધ છે. દ.સ. ૧૯૦૦ સુધી કરવામાં આવેલ આંકડાશાસ્ત્રીય અને વહીવટી સર્વેક્ષણાની સવિસ્તર નોંધ ઉપલબ્ધ છે. દ.સ. ૧૯૦૦ સુધી આંકડાશાસ્ત્ર ‘રાજ્યના અંક ગણિત’ તરીકે ઓળખાતું.

રાજ્યનું ક્ષેત્ર જેમ વિસ્તરનું ગયું તેમ આંકડાશાસ્ત્રનો ઉપયોગ વ્યાપક થતો ગયો. સોળમી સદી બાદ તેનો ઉપયોગ મુખ્યત્વે ખગોળશાસ્ત્રમાં થયો હતો. મૂળે ટાઇકોબ્રેઇન નામના ખગોળશાસ્ત્રીએ ગ્રહોની ગતિ અંગેની માહિતી એકત્રિત કરેલી જેના આધારે જોહનેસ કેપ્લર નામના બીજા ખગોળવેતાએ ગ્રહોની ગતિ પિઘતાને લગતા ત્રણ મહત્વના અરસામાં જ જીવન વીમાનો વિચાર અંકુરીત થયો. આ સમય દરમિયાન જેકોબ બનોલી નામના ગણિતશાસ્ત્રીએ ‘મોરી અરસામાં જ જીવન વીમાનો વિચાર અંકુરીત થયો. આ જ વિષય ઉપર પોચસન નામના ગણિતશાસ્ત્રીએ એક સંશોધન લેખ પ્રસિદ્ધ કર્યો. અને સંખ્યાનો નિયમ’ શોધ્યો. આ જ વિષય ઉપર પોચસન નામના ગણિતશાસ્ત્રીએ એક સંશોધન લેખ પ્રસિદ્ધ કર્યો. અને આ રીતે આંકડાશાસ્ત્રનું કાર્યક્ષેત્ર કમે કમે વિસ્તૃત બનતું ગયું.

૧૮મી સદીના ઉત્તરાર્ધે એલ. એ. જે. ક્રેટલેટ નામના ગણિતશાસ્ત્રીએ ‘સરેરાશ માનવ’ નો ખ્યાલ રિઝ્ક્રી તે ઉપરથી ‘આંકડાશાસ્ત્રી સરેરાશ’ નો ખ્યાલ ઉપસાચ્યો. અને આ રીતે આંકડાશાસ્ત્રની આધુનિક પદ્ધતિઓની બુનિયાદ જાહો એ સમયથી જ નખાઈ. જેકોબ બનોલી અને તેમના ભત્રીજા ડેનિયલ બનોલીએ સંભાવનાના સિદ્ધાંતોનો મજબૂત પાયો નાખ્યો ત્યાર પછી ગણિતશાસ્ત્રીઓ અને આંકડાશાસ્ત્રીઓ મોઈવર, ઉલર, લાગ્રેન્જ, કેન્ડાલ, કાર્લ્પીઅર્સન, આર. એ. ફિશર વગેરેના જુદી જુદી કાર્ય પદ્ધતિઓના પ્રદાનથી જ્ઞાનની કોઈ શાખા-પ્રશાખા તેના ઉપયોગથી વંચિત રહી નહીં. ગદ્ય સદીના ઉત્તરાર્ધ અને ત્યારબાદ આજ સુધીમાં આંકડાશાસ્ત્રીય પદ્ધતિઓનો ઉપયોગ અર્થશાસ્ત્રમાં વ્યાપક બનતો જ ગયો. વળી ગણિતશાસ્ત્ર સાથેનો તેનો જૂનો સંબંધ ખૂબ જ તાજો અને ગાઢ બનતો ગયો. અને આજે તો ભાગ્યે જ કોઈ એવું વિજ્ઞાન હશે કે જેમાં સાંજ્યિકીય પદ્ધતિઓનો ઉપયોગ થતો ન હોય.

ભારતમાં આંકડાશાસ્ત્રના વિકાસ માં મહત્વનું અને પાયાનું યોગદાન કરનાર પ્રખર આંકડાશાસ્ત્રીઓમાં પ્રો. પી.રી.મહાલોનોબિસ, પ્રો. આર.સી.બોઝ, પ્રો. એસ.એન.રોચ, ડૉ. સી. આર. રાવ, પ્રો. પી.બી.સુખાત્મે, પ્રો. સી.જી.ખાત્રી (ગુજરાત યુનિવર્સિટી)ને ગણાવી શકાય. આંકડાશાસ્ત્રનાં મૂળભૂત તત્ત્વોને ધ્યાનમાં રાખી તેની સંક્ષિપ્ત છતાં સંપૂર્ણ અને આધુનિક વ્યાખ્યા આ

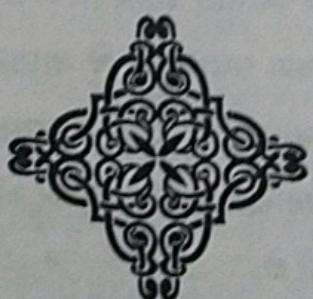
નું આપી શકાય. “ પૂર્વથોજિત હેતુ અનુસાર ચોહસાઈના વ્યાજળી ધોરણી મેળવાયેલી વિવિધ પરિબળીની અસર
તો આવતી, પરસ્પર સંબંધ ઘચવતી સંખ્યાતમક માહિતીને એકીકૃત કરી, તેનું પર્યાપ્તિકરણ, પૂછકરણ અને સંકલન
કરી સંભાવનાના સિદ્ધાંતો અનુસાર તેમાંથી અનુમાનો અને નિર્ણયો તાર્થવાની જુદી-જુદી પદ્ધતિઓની અનુયાય
જરૂર શક્તિ એટલે આંકડાશાસ્ત્ર ”

રાજકીય ક્ષેત્રે, અર્થશાસ્ત્રના ક્ષેત્રે, વેપાર-વાહિય ક્ષેત્રે, ચુલણ સમયમાં, જીવશાસ્ત્ર, મલીવિજ્ઞાન,
ગોત્રવિજ્ઞાન, રસાયણવિજ્ઞાન, ખગોળશાસ્ત્ર, બૂસ્તરશાસ્ત્ર અને તથીબીજાશાસ્ત્રમાં આંકડાશાસ્ત્રની પદ્ધતિઓની સહાયો
દ્વારા નિર્ણયો તાર્થવામાં આવે છે.

જ્યાં જ્યાં સંખ્યાતમક માહિતીનો ઉપયોગ કરી, તેનું પૂછકરણ કરી તેને આધારે નિર્ણયો મેળવવામાં
આવે છે. ત્યાં ત્યાં આંકડાશાસ્ત્રનું પોતાનું અનોખું સ્થાન છે. અન્ય વિજ્ઞાનો સાથેના એના આવા ધનિષ્ઠ સંબંધોને
કાર્યે એમ કહેવામાં આવે છે કે “ આંકડાશાસ્ત્રથી વંચિત વિજ્ઞાનને ફળ નથી અને વિજ્ઞાનથી વંચિત આંકડાશાસ્ત્રને
મૂળ નથી ”

અન્ય વિજ્ઞાનોના નિયમો ઘડવા માટે જ નહીં પરંતુ તે નિયમોની ચથાર્થતાની ચકાસણી કરવા માટે પણ
આંકડાશાસ્ત્રની પદ્ધતિઓનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

આ રીતે રાજ્યની માત્ર વહીવટી પ્રવૃત્તિઓના ફરજંદ સમું આ શાસ્ત્ર આજે તો જનસાધારણા માટે અત્યે
મહત્વનું સાધન બની ગયું છે. નિર્ણયો તાર્થવામાં લોકો જાણો-અન્નાણો તેનો ઉપયોગ કરવા લાગ્યો છે. એચ. જી.
પેલ્સના શબ્દોમાં “ કાર્યક્ષમ નાગરિકત્વ માટે આંકડાશાસ્ત્રીય વિચારધારાનું મહત્વ એક દિવસ લખવા-વાંચવાન
કોશય જેટલું જ અંકારો . ”

“ કલાકાર થતું એટલે સંખ્યા કે ગણતરીઓ નહીં, પણ વૃક્ષની જેમ પરિપદવ થતું,
જેણ પોતાના જીવનરસ પર બળજબરી નથી કરતું અને બાતમિથારાપૂર્વક વરસંતનાં તોકાનોમાં ઉંચા જ

“ યુવાસોત વિવેકાનંદનો સંદેશ ”

આચાર્ય શ્રી ઓ. ઓન. પટેલ

॥ ઉઠો જાગો અને ધ્યેય પ્રાસિ સુધી મંકયા રહો ॥

મનુષ્યમાં પ્રથમથી જ રહેલી પૂર્ણતાનું પ્રગટીકરણ એટલે કેળવણી, મનુષ્યમાં જ્ઞાન મૂળથી રહેલું છે. કોઈપણ જ્ઞાન બહારથી આવતું નથી. એ બધું અંદર જ રહેલું છે. મનુષ્ય જે કાંઈ શીજે છે, એ ખરેખર તો અનંત જ્ઞાનની ખાણારૂપ પોતાના આત્માઉપર રહેલા આવરણાને દૂર કરે છે ને નવું શોધી કાઢે છે.

આપણો કહીએ છીએ કે ન્યૂટને ગુરુત્વાકર્ષણનો નિયમ શોધી કાઢ્યો. શું તે નિયમ રાહ જોઈને કોઈ ખુણામાં બેસી રહો હતો ? તે તેના મનમાં રહેલો હતો. યોગ્ય સમયે તે બહાર આવ્યો અને તેને શોધી કાઢ્યો. જે કાંઈ જ્ઞાન જગતને પ્રાપ્ત થયું છે એ બધું માનવના મનમાંથી બહાર આવે છે.

જગતનો અનંત ગ્રંથ ભંડાર તમારા પોતાના મનમાં જ રહેલો છે બહારનું જગત તો તમારા પોતાના મનનો અભ્યાસ કરવા માટે તમને પ્રેરણા આપનાર સૂચક પ્રસંગ માત્ર છે.

સફરજનના નીચે પડવાથી ન્યૂટનને એક સૂચન મળ્યું એને પરિણામે તેને પોતાના મનનો અભ્યાસ કર્યો. અગાઉની તમામ વિચાર કરીઓને પોતાના મનમાં ફરીથી ગોઠવી અને તેમાંથી એક નવી કરી શોધી કાઢી. આપણો તેને ગુરુત્વાકર્ષણનો નિયમ કહીએ છીએ. એ નિયમ ન હતો સફરજનમાં કે ન હતો પૃથ્વીના કેન્દ્ર માં રહેલી અન્ય કોઈ વસ્તુમાં.

માનવીના મનમાં આવેલા આત્માના ઊડા વિચારો કાંઈક નવું શોધી લાવે છે.

આ ઉપરથી ફલિત થાય છે કે લોકિક કે આધ્યાત્મિક સધણું જ્ઞાન મનુષ્યના મનમાં રહેલું છે. તેના ઉપરનું આવરણ ધીમેધીમે દૂર કરવામાં આવે છે, ત્યારે આપણો કહીએ છીએ કે “ આપણો શીખીએ છીએ ” આ આવરણ દૂર કરવાની આ પ્રક્રિયા ક્રારા જ્ઞાન પ્રાપ્તિમાં આગળ વધાય છે. જે માણસ ઉપરથી આ આવરણ દૂર ખસતું જાય છે તે અધિકને અધિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરતો જાય છે. જે માણસ ઉપર એ આવરણ ગાઢ થઈને પડેલું છે તે અજ્ઞાન છે. ચકમકમાં રહેલા અભિની પેઠે મનુષ્યમાં જ્ઞાન રહેલું છે. બહારથી આવેલું સૂચન એ જ્ઞાનને બહાર લાવવામાં ધર્ષણાનું કાર્ય કરે છે.

ખરું કહીએ તો, કોઈ કોઈ બીજાને કદાપિ શીખાવ્યું હોતું નથી આપણા માંથી દરેકે પોતે જ શીખવાનું છે. બહારનો શિક્ષક કેવળ સૂચન આપે છે અને વસ્તુઓનું જ્ઞાન મેળવવા માટે સંકિય બનાવવાના અંદરના વિશેષ સ્પષ્ટ બનશો. અને એ રીતે આપણા પોતાના આત્મામાં આપણો તેની અનુભૂતિ કરીશું.

“ વિશેષકાય વટવૃક્ષ રાઈના દાયા જેટલા બીજમાં સમાચેલું હોય છે તેને પોખાણ મળતાં તે બીજ વટવૃક્ષ નિર્બન્ધ બનાવે છે. ” જ્ઞાન માત્રનું અથું જ છે. આપણો હંમેશા રચનાત્મક વિચારો કેળવવા જોઈએ. નિષેધાત્મક વિચારો મનુષ્યને

” સ્વાધીનતા એ વિકાસની સોથી પહેલી શરત છે, તમારા મનમાં ઠાંસી ઠાંસીને બરેલી માહિતીની સંચય જે કેળવણી નહીં પરંતુ જીવનનું ઘડતર કરે, મનુષ્યને શક્તિવાન બનાવે, ચારિત્યવાન બનાવે, વિચાર પાચનની શક્તિબક્ષે એ કેળવણી છે.

કેળવણીનો ઉદ્દેશ માત્ર કર્મચારી બનાવવાનો નથી, કેળવણી પરોપકારની ભાવનાનું સિંચન કરે, “નૃસિંહ” બનાવે ચારિત્યવાન બનાવે, મન અને આત્માની શક્તિમાં વૃદ્ધિ કરે બુદ્ધિનો વિકાસ કરે સ્વાવલંબી બનાવે વિજ્ઞાન-અંગેણ ભાધાની જરૂર પૂરી પાડે ઉધમ ખીલવે જીવન નિર્વાહ માટે પૂરતી કમાણી કરાવે અને ભવિષ્યની આપણિઓ માટે જરૂર કરાવે. મનુષ્ય ને ખરો મનુષ્ય બનાવે તે કેળવણીના પાચાના સિદ્ધાંતો છે.

રાષ્ટ્રને મજબૂત મનોબળ, આત્મશક્તિ તથા લોખંડી તાકાતવાન, સંચમી જીવનવાળા યુવા ઘનની જરૂર હૈ, મર્જીયાઓની જરૂર છે. “ માનવને સાચો માનવ બનાવતો ધર્મ આપણાને ખપે છે. ”

જ્ઞાન પ્રાસિ એટલે એકાગ્રતા અદ્યાપક અને અદ્યેતા જ્ઞાન પ્રાસિ માટે ‘ એકાગ્રતા ’ની પદ્ધતિ અપનાવશોતો જરૂર સહિત થશે. પોતાની પૂર્ણ શક્તિ તેના કાર્યમાં સિંચે તો જ સારું પરિણામે પામી શકશે. સહિતાનું રહસ્ય મનની એકાગ્રતા અને ધગશામાં રહેલું છે.

કેળવણી એ માહિતીનો ઢગલો નહીં મનની અને આત્માની એકાગ્રતા છે. આપણાં કર્તવ્યામાં શક્તા અને આત્મશક્તિમાં શક્તા આપણાને જાગ્રત કરે છે.

હરહંમેશ ઉચ્ચ ભાવનાની લાગણી વિકાસનો પંથ છે. માનવમાત્રનો ધર્મપંથ કેળવણી એટલે મનુષ્યના ચારિત્ય ઘડતરમાં સુખ-દુઃખ બને તત્ત્વો હિસ્સો ધરાવે છે. સુખ કરતાં દુઃખ મનુષ્યનું ચારિત્ય ગઠન કરવામાં વધુ સારો શિક્ષક સિદ્ધ થયો છે.

મહાપુરુષોના જીવનમાં ડોકિયું કરતાં તેમનાં જીવન સુખ કરતાં દુઃખથી વધુ પાંગરેલાં જોવા મળે છે. શુભ ચિંતન સારા ફૂત્યો કરાવશે અને તેનું પરિણામ શુભ આવશે તેમાં શંકાને કોઈ સ્થાન નથી.

આપણો જ આપણા ભાગ્ય વિધાતા બનીએ બહારથી દેખાતા દરેક અનિષ્ટનું મુળ અંદર જ રહેલું છે. નિરોશા કદી સેવદી નહીં આશાવાદી બની અનિષ્ટોથી ડર્યા વિના આગળ વધી, કેળવણીના સાચા અર્થને જીવનમૂલ્યોમાં ઉતારીએ. સ્વામી વિવેકાનંદે યુવાનોને કહ્યું છે. બળ એ જીવન છે અને નિર્બંજિતા જ દુઃખ માત્રનું કારણ છે. માટે રાષ્ટ્રના બુનાનોને કહ્યું છે, શક્તિવાન જ્ઞાનવાન અને ચારિત્યવાન બનવાની હાકલ કરી છે.

માનવ માત્રને દૃષ્ટરરૂપે જુઓ તેને જરૂરી મદદ કરી શકો નહીં તો માત્ર સેવા કરો આત્મશક્તિ વિકસાવવા વિસેનનો ના દૂષણાથી દૂર રહી સાચું - સારું દ્યેય પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્નશીલ રહી યુવાન આપણા રાષ્ટ્રનિર્માણમાં સહભાગી બને એ જ શુભ ભાવના.....

*Learning Gives Creativity, Creativity Leads thinking,
Thinking Provides Knowledge, Knowledge makes you Great.*

- Dr. A. P. J. Abdul Kalam

માનવ શરીરમાં છુપાયેલા રસાયણો તથા તેમની પર્કિયાઓ

- પ્રો. પાર્સિવ શ્રીમદ્

આપણો સો જોઈ શકીએ છીએ, અનુભવી શકીએ છીએ પરંતુ આપણી શરીરમાં કથા કથા પદાર્થો રહેણે, કઈ કઈ પ્રકિયાઓ થાય છે, એ વિશે જાણતા નથી.

માનવ શરીર એ તમામ જીવસૃષ્ટિમાં પ્રથમ સ્થાન તથા ખૂબ જ વિશિષ્ટ શરીર રચના ઘરાવે છે. તેમાં ખૂબ જ મોટા પ્રમાણમાં પદાર્થો આવેલા છે, જેમાનાં કેટલાક શરીરમાં બને છે, તેમનું કાર્ય શું છે એના વિશે જાણીએ. શરીરમાં શક્તિની ઉત્પત્તિ તથા તેનો ઉપયોગ:

શરીરમાં થતી રાસાયણિક કિયાઓ ચચાપચચ કહેવાય છે. આપણે લીધેલ ખોરાકનું શરીરમાં શું થાય છે જોઈએ.

આપણે લીધેલ ખોરાકમાં સંકીર્ણ, કાર્બોહાઇડ્રેક, મુખ્યત્વે સ્ટાર્ચ હોય છે પાચન કિયામાં તે ખંડિત એ સરળ શર્કરા બને છે અને પછી પાચનનળીની ટિવાલોમાં થઈ રક્તસ્ત્રાવમાં ભળી જાય છે. ત્યારબાટ ચહૃત (Liver) માં આ શર્કરાનું ગ્લાયકોજન (પ્રાણીજ સ્ટાર્ચ) માં રૂપાંતર થાય છે.

આ ગ્લાયકોજન અને બીજા પોલીસેકેરાઇટ ઓકિસજન સાથે સંયોજીત થઈ કાર્બન ડાયોક્સાઇટ અને પાણી બનાવે છે અને સાથે મુક્ત થતી શક્તિનો કેટલોક ભાગ કાર્ય કરવા માટે અને કેટલોક ભાગ શરીરનું ઉધણતામાં જાળવી રાખવા વપરાય છે.

આપણે જોયું કે ખોરાકમાંના પ્રોટીન જઠર અને આંતરકામાં વિખંડિત થઈ એમિનો એસિડ કે પેપ્ટાઇડ બનાવે છે. જે ટિવાલોમાંથી પસાર થઈ રસમાં બને છે. અને પાછળથી તેમાંથી શરીરને જરૂરી વિશિષ્ટ પ્રોટીન ગંભીર થાય છે. શરીરમાંના પ્રોટીનની પણ વિખંડનની કિયા થાય છે દા.ત. રક્તકણ કોષ નું આચુષ્ય કેટલાક અછવાડિયાનું હોય છે. આ સમયને અંતે તેમનો વિનાશ થઈ નવા બનેલા રક્તકણ કોષથી તેમનું વિસ્થાપન થાય છે. વિખંડન પામેન્ટ પ્રોટીન અણુઓને નાઈટ્રોજન, ચુરીયા ($\text{NH}_2, \text{CONH}_2$) રૂપે પેશાબ દ્વારા દુર કરાય છે.

ખોરાકમાં જે ચરબી લેવામાં આવે તે પણ પાચનકિયામાં વિઘટન પામીને સરળ પદાર્થોમાં ફેરવાય છે, પછી શરીર તેનો ઉપયોગ બળતાએ અને સંરચના ક્રિયા તરીકે કરે છે.

શરીરમાં રહેતા ઉત્સેચકો તથા તેનું કાર્ય :

શરીરમાં થતી કેટલીક રાસાયણિક કિયાઓ ઉદ્દેશકશક્તિ ઘરાવતાં પ્રોટીન એન્જાઇમ (ઉત્સેચકો) હાજરીમાં થાય છે. લાળમાં એક વિશિષ્ટ પ્રોટીન હોય છે જે સલાઈવરી એમાઇલેજ (Salivary Amylase) અથવા પ્ટાઇલિન (Ptyalin) ને નામે ઓળખાતો ઉત્સેચક છે.

માલ્ટોજ નામની શર્કરા સ્ટાર્ચના વિઘટનની કિયાનું ઉદ્દીપન કરવાની શક્તિ આ ઉત્સેચકમાં છે. સલાઈવ એમાઇલેજથી ઉદ્દીપન થતી પ્રકિયા નીચે પ્રમાણે છે.

$(\text{C}_6\text{H}_{10}\text{O}_5)_X + X/2 \text{H}_2\text{O} \longrightarrow X/2 \text{C}_{12}\text{H}_{22}\text{O}_{11}$

બટાટા જેવે ખોરાક ચવાતો હોય ત્યારે ખોરાક સાથે લાળ (Saliva) બને છે. અને જઠરમાં ખોરાક જાય તે પછી પહેલી થોડી મિનિટોમાં સલાઈવરી એમાઇલેજ સ્ટાર્ચનું માલ્ટોજમાં રૂપાંતર કરે છે.

તે જ પ્રમાણે જઠરમાં એક ઉત્સેચક પેપ્સિન (Pepsin) છે જે પ્રોટીનનું જલવિચ્છેદન થઈ એમિન્ટ અનુભવવાની પ્રકિયા માટે અતિ અસરકારક ઉદ્દીપક તરીકે કાર્ય છે. જઠરમાં એક ઉત્સેચક રેન્નિન (rennin) છે.

તુંના પાચનમાં મદદરૂપ થાય છે. અને બીજું ઉત્સેચક લાઇપેઝ (Lipase) છે. જે ચરબીનું અન્ય સરળ પદાર્થોમાં વિઘટન થવાની કિયાનું ઉદ્ધીપન કરે છે.

પોલીસેકેરાઇડ, પ્રોટીન અને ચરબીનાં પાચનમાં સામેલ બીજા વધારાના ઉત્સેચકો આંતરકામાં પાચનની કિયાને ચાલુ રાજવામાં ભાગ લે છે. આંતરકાના રસ પાનક્રિયાટિક રસ (Pan creative Juice) અને પિતારસ (bile) માં આ ઉત્સેચકો હોય છે.

લોહીમાં અને શરીરના કોષોમાં થતી રાસાચણિક પ્રક્રિયાઓનું પણ સામાન્ય રીતે ઉત્સેચકોથી ઉદ્ધીપન થાય છે. માનવશરીરમાં ૨૦,૦૦૦ થી ૩૦,૦૦૦ જેટલાં વિવિધ ઉત્સેચકો છે.

શરીરમાં રહેલા એમિનો એસિડો :

એમિનો એસિડ માનવશરીરમાં રહેલા પ્રોટીનમાં હાજર હોય છે. પરંતુ તેમાંના બધા જ ખોરાકમાં હોવા જરૂરી નથી. પ્રયોગોથી જણાયું છે કે એમિનો એસિડમાંના નવ એમિનો એસિડ માનવ માટે અનિવાર્ય છે. (૧) હિસ્ટિન (૨) લાઈસિન (૩) ટ્રિપોફેન (૪) ફિનાઇલ એલેનિન (૫) લ્યુસિન (૬) આઇસો લ્યુસિન (૭) શ્રિયોનીન (૮) મિથિયોનીન (૯) વેલિન એ નવ અનિવાર્ય એમિનો એસિડ છે. માનવશરીર અન્ય એમિનો એસિડનું ઉત્પાદન કરવાની સમતા ધરાવે છે.

શરીરમાં રહેલા પ્રોટીનો :

મનુષ્યનો પ્રોટીનવાળો ખોરાક બે ભાગમાં વહેંચી શકાય (૧) પૂરતાં પ્રોટીનવાળો ખોરાક કે જેમાં એમિનો એસિડ હોય છે અને (૨) અપૂરતાં પ્રોટીનવાળો ખોરાક કે જેમાં એમિનો એસિડ હોતા નથી. પ્રાણીઓમાં રહેલા પદાર્થોમાંથી પ્રોટીન એ સોથી મહત્વનો છે. પ્રોટીન ૧૦,૦૦૦થી કેટલાક લાખ જેટલો મોટો અણુભાર ધરાવતા અણુઓ તરીકે અસ્તિત્વ ધરાવે છે. માનવશરીરમાં હજારો વિવિધ પ્રકારના પ્રોટીન છે અને તેમની વિશિષ્ટ રૂચના દ્વારા તે પોતાનાં વિશિષ્ટ કાર્ય કરી શકે છે. આ બધાંજ પ્રોટીન નાઇટ્રોજન, ઓકિસજન અને ધણી વખત ગંધક, ફોસ્ફરસ, લોહ (આયન) અને તાંબા જેવા અન્ય તત્ત્વો હોય છે.

પ્રોટીનમાંના એમિનો એસિડ પોલીપેટાઇડ બંધથી જોડાવેલા હોય છે. માનવશરીરમાં લગભગ ૫૦,૦૦૦ જેટલા વિવિધ પ્રોટીન છે. જેમાંના કેટલાક અગત્યનાં પ્રોટીન નીચે મુજબ છે.

(૧) લાઇસોનોમ : જે કેટલાક બેકટેરીયાને ફાડી નાખવાની શક્તિ ધરાવતા હોવાથી તે સજીવ પદાર્થનું ચેપ સામે રક્ષણ કરે છે.

(૨) ઈન્ટ્ર્યુલીન : તેનો અણુભાર ૧૨,૦૦૦ જેટલો છે જે ચાર પોલીપેટાઇડ શૃંખલાઓ ધરાવે છે. ઈન્ટ્ર્યુલીન શરીરમાં શર્કરાનું ઓકિસજન કરવામાં મદદરૂપ થાય છે. જે શરીરમાં રહેતી વધારાની શર્કરાનું નિયંત્રण કરવાનું કાર્ય કરે છે.

(૩) હિમોગ્લોબીન : જે લોખંડ (આયન) ચુક્ત પ્રોટીન છે. જે રક્તકણાની કોષની રૂચનામાં લગભગ ૩૫% જેટલું હોય છે. તેનો અણુભાર ૫૫,૦૦૦ છે. હિમોગ્લોબીનમાં ઓકિસજન સાથે પ્રતીવર્તી રીતે જોડાવવાની શક્તિ છે તેથી તે ફેફસામાંના ઓકિસજન સાથે જોડાય છે. સ્નાયુઓમાં આ ઓકિસજનને મુક્ત કરે છે. તદુંપરાંત હિમોગ્લોબીન ઓકિસજન સાથે જોડાય છે ત્યારે તે સબળ એસિડ બને છે જેનાં અણુમાં આઠ એસિડિક સમૂહો હોય છે જે લોખંડ પરમાણુ સાથે એવી રીતે આંતરક્રિયા કરે છે કે જ્યારે ચાર લોહ પરમાણુઓ સાથે ચાર ઓકિસજન અણુઓ જોડાય છે. ત્યારે એમિનો એસિડ સમૂહો વધારે સબળ બને છે.

ફેફસામાં આવતું લોહી બાયકાર્બોગેટ આયનના રૂપમાં રહેલા કાર્બન ડાયોક્સાઇડ (CO_2) થી ભરપુર હોય

છે અને હિમોગ્લોબીન સાથે ઓક્સિજન જોડાય ત્યારે આ સમૂહોની એસિડિકતાના પદાર્થ આર્થનાનું વિઘટન થવામાં મદદરૂપ બને છે. અને બનતો કાર્બન ડાયોક્સાઇડ ઉચ્છ્વાસ ઝારા બહારની હવામાં ભળી જાય છે. આ સુવ્યવસ્થિત ગુણધર્મો દરશાવી છે કે પ્રોટીન આણુઓ ખૂબ જ ચોક્કસ ર્યાના ઘરાવે છે. ઘણાખરા રેસામય પ્રોટીન જેમકે વાળ, નખ, રીંગડા અને માંસપેશી આફ્ઝા હેલિક્સ વિન્યાસ ઘરાવતી, એકબીજાને સમાંતર ગોઠવાયેલી પોલીપેટાઇડ શુંખલા ઘરાવે છે. અને હેલિક્સની સંરચના ઘરાવતી પોલીપેટાઇડ શુંખલાઓ એકબીજાની આસપાસ વીટળાઈને સાંકળ-દોરડા બનાવે છે.

શરીરમાં રહેલા વિટામિનો :

માનવશરીરને સ્વસ્થ રહેવા માટે એમિનો એસિડ જરૂરી છે. પરંતુ ખોરાકમાં જરૂરી નવા એમિના એસિડ પૂર્ણ પાડવા માટે પ્રોટીન હોય તેમજ શક્તિ પૂરી પાડવા માટે પૂરતા પ્રમાણમાં કાર્બોહાઇટ્રોડ અને ચરબી હોય તે પૂરતું નથી. અન્ય કાર્બનિક તેમજ અકાર્બનિક પદાર્થો સ્વાસ્થ્ય માટે અનિવાર્ય છે.

માનવીને સ્વસ્થ રહેવા માટે ખોરાકમાં જરૂરી અકાર્બનિક ઘટકોમાં સોડિયમ આયન, પોટેશિયમ આયન, કેટિશિયમ આયન, મેઝેશિયમ આયન, આયોડાઇડ આયન, ફોસ્ફરસ અને કેટલીક સંકાંતિ ઘાતુઓઓનો સમાવેશ કરી શકાય. માનવીને ઓછામાં ઓછા નીચે મુજબના તેર વિટામીન જરૂરી હોવાનું જણાયું છે. જો તેમની ઉણાપ હોય તો નીચે મુજબની શરીર પર અસર થાય છે.

વિટામીનો	તેમની ઉણાપથી થતા રોગો
૧ વિટામીન -A	સ્તાંધળાપણું આવે છે અને ઝેરોષ્ટેલ્ભીયા નામનો નેત્રરોગ થાય છે.
૨ વિટામીન -B (થાયામીન)	ઉણાપથી બેરીબેરી નામનો રોગ થાય છે.
૩ વિટામીન -B ₂ (રીબોફ્લેવોમ)	તે ચોગચ વૃદ્ધિ તેમજ ચામડીના સ્વાસ્થ્ય માટે જરૂરી છે.
૪ વિટામીન-B ₆ (થિરોડોકિસન)	શરીરના વિકાસને ઉત્તેજન કરવાની તેમજ ડમોટિસિસ જેવા ચામડીના રોગો અટકાવવાની શક્તિ ઘરાવે છે.
૫ વિટામીન - B ₁₂	લોહીના રક્તકણોના ઉત્પાદનમાં ઉપયોગી છે. તે હાનિકારક પાંડુરોગની સારવારમાં અને શરીર કિયાત્મક પદાર્થ છે. સક્રિયતા માટે સોથી શક્તિશાળી જાણીતો પદાર્થ છે.
૬ વિટામીન -C (એસ્કોર્બિક એસિડ)	તેની ગેરહાજરીથી સ્કર્વા થાય છે.
૭ વિટામીન -D	તેની ઉણાપથી સુક્તાન થાય છે.
૮ વિટામીન -E	પ્રાણીઓમાં પ્રજોત્પત્તિ અને ધાવણાના સમય દરમિયાન જરૂરી છે.
૯ નિઅેસિન	તેની ઉણાપથી પેલામાં થાય છે.
૧૦ પેટોથોનિક એસિડ	સામાન્ય વિકાસ માટે જરૂરી છે.
૧૧ ઈઓસીન	સામાન્ય વિકાસ માટે જરૂરી છે.
૧૨ પેરા એમિનો બેન્જોઇડ એસિડ	સામાન્ય વિકાસ માટે જરૂરી છે.
૧૩ બાયોટીન	સામાન્ય વિકાસ માટે જરૂરી છે.
૧૪ વિટામીન -K	લોહી ગંઠાવાની કિયામાં મદદ કરી રક્તસ્થાપ કરે શકે છે.

શરીરના હોમોન્સ :

માનવશરીરના યોગ્ય કાર્યના માટે મહત્વના પદાર્થોનો બીજો વર્ગ હોમોન્સ છે. આ પદાર્થો રક્તપ્રવાહ દ્વારા વહીને શરીરના એક ભાગમાંથી બીજા ભાગમાં સ્ટેશાવાહિકનું કાર્ય કરે છે. હોમોન વિવિધ શરીર કિયાતમક કિયાઓનું કીઠનીની ઉપર રહેલી નાની સુપારીનેલ ગ્રંથિમાંથી જરે છે. જ્યારે એપિનેફીન રક્ત પ્રવાહમાં ભણે ત્યારે તે છુટ્યનો વેગ તરત જ પૂરી પાડે છે. **થાઈરોડિસન :** એ થાઈરોઇડગ્રંથિમાંથી જરતો સ્ત્રાવ છે જે ચચાપચચનું નિયંત્રણ કરે છે. થાયરોડિસનના અપૂરતા પ્રમાણમાં ઉત્પત્ત થવાથી ગોઇટર જેવા થાઈરોઇડગ્રંથિ સાથે સંકળાયેલ રોગો થાય છે. તે આયોડાઇડ આયન ભજેલો ખોરાક લેવાથી દુર કરી શકાય. **પિચ્યુટ્રીન :** જે પિચ્યુટ ગ્રંથિમાંથી જરે છે.

ઇન્સ્ટ્રુલિન :

તે પિતાશાય માંથી જરે છે. જે કાર્બોહાઇડ્રેટ્સના દુનનું નિયંત્રણ કરે છે.

ડાયાબિટિસ મિલટસ રોગ જેમાં પેશાબમાં ખાંડની હાજરી જણાય છે. તે ઇન્સ્ટ્રુલિન હોમોન્સ અપૂરતા પ્રમાણમાં બનવાની થાય છે. આ રોગોની સારવાર પિતાશાય ગ્રંથિમાંથી મેળવેલ ઇન્સ્ટ્રુલિનના ઇજેક્શનથી થાય છે. - ફોર્ટ્ઝેન અને એડ્રિનોર્ટિકોટ્રોપિક હોમોન્સ (ACTH) એ બે હોમોન્સ સંદિવા અને અન્ય રોગોમાં સબજ ચિકિત્સા શક્તિ ધરાવે છે. - આ ઉપરાંત જાતીય હોમોન્સ જાણીતા છે. જે મનુષ્યના પ્રજનન અંગોમાં સ્ત્રવે છે.

સ્રી જાતીય હોમોન્સ : પ્રોજેસ્ટેરોન અને એસ્ટ્રોન

પુરુષ જાતીય હોમોન્સ : અન્ડ્રોસ્ટેરોન ; ટેસ્ટોસ્ટેરોન

આમ લગભગ ૮૦ ઉપરાંત હોમોન્સ જાણીતા છે જેમાંના ૫૦% હોમોન્સ સ્ટીરોઇડ છે. બાકીના નોન સ્ટીરોઇડ છે.

આમ માનવની શરીરની શરીરરચના અદ્ભૂત છે. દરેક માણસ માટે લગભગ આટલું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થવું જરૂરી છે.

GREEN HOUSE EFFECT

Prof. Jayashri K. S

Environmental Chemistry is a multidisciplinary science involving not only chemistry but also other branches like, Physics, life science, agriculture etc. In Short it is The Science of chemical phenomena in the environment.

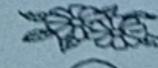
We have witnessed a tremendous industrial boom in the last few years. The progress of science and technology has lead to indiscriminate release of pollutants into the atmosphere. The major pollutants are mercury, Sulphur-di-oxide, carbon monoxide etc. These are no doubt hazardous but it will be surprising to note that carbon - di-oxide, which is a non-pollutant rather insignificantly present in the atmosphere (0.03%) is causing a wave of serious concern for the environmentalists.

Among the constituents of the atmosphere only carbon di oxide and water vapour strongly absorb infrared radiation and effectively block a large fraction of the earth's emitted radiation. The radiation thus absorbed by carbon di oxide and water vapour is partly re-emitted to the earth's surface. The net result is that the earth' surface gets heated up by a phenomenon called " Green House Effect"

The current global trend in deforestation, combustion of fossil fuels etc. has a cumulative effect on the net increase in the carbon di oxide content. Forests are the areas where a great deal of photosynthesis occurs, more over they maintain vast reservoirs of fixed oxidized carbon. The overall result is that they maintain a balance in the atmospheric caxbon-di-oxide content.

The temperature effects of CO_2 & H_2O has a long-range impact on the global climate. The surface temperature increases with increase in level of CO_2 , The evaporation of surface waters increases thereby increasing the temperature further. It has been estimated that this combined effect could bring about 3°C rise in surface temperature which may occur around 2050 AD. This can adversely effect the world food production, biological Production by of the ocean could also decrease, it could also affect the climate radically. Fertile belts could turn arid & violent cyclones and flood could be expected.

Thus CO_2 plays an important role in changing the global climate. Though a lot of research is yet to be done in this regard, the main objective now is to enlighten the people about the importance of protection and conservation of our environment and the need to restrain human activities which lead to such environmental concern.

ભૂસ્તરશાસ્ત્ર અને રોજગારીની તકો

પ્રો. જી. એમ. પટેલ

ભૂસ્તરશાસ્ત્ર આજે સો માટે પરિચિત વિષય બની ગયો છે. ૨૫ જાન્યુઆરી ૨૦૦૧ના વિનાશક ભૂકુંપના કારણે તેનું મહાત્મ્ય પણ હવે વિશેષ રીતે સમજાયું છે, પૃથ્વીની ઉત્પત્તિ, ખડકો, ખનિજો તથા અશ્મિઓ વગેરે બાબતોને સાંકળતા આ વિષયને ભૂકુંપ, જવાળામુખી જેવી કુદરત આફતો સાથે સીધો સંબંધ છે એ જાણ્યા પછી આ વિષય પ્રત્યે વિધાર્થીઓનું આકર્ષણ વધ્યું છે.

ભૂસ્તરશાસ્ત્ર એટલે પૃથ્વીની ઉત્પત્તિથી આજાદિન સુધીની કાન્નિ દર્શાવતું વિજ્ઞાન. ખડક, સ્તરો, ખડકોનો ઇતિહાસ, ભૂકુંપ-જવાળામુખી જેવાં પરિણામો, જમીન, જમીનનું ધોવાણી - રક્ષણા - મહાત્મ્ય, વાતાવરણ પ્રદૂષણોની અસરો, કિરણોત્સર્જી પદાર્થો-ખનિજોનું ઉત્પત્ત જાળવણી, ભૂગર્ભ-જળનો સંઘર્ષ અને તેની ગુણવત્તા, અશ્મિઓ તથા માનવીની ઉલ્કાંતિનો ઇતિહાસ, બંધો તથા મકાનોનું બાંધકામ, પાયાનું મહાત્મ્ય, ટનલો તથા નહેરોનું આચ્યોજન, ખનિજોના આર્થિક પાસાં, નાદી-પર્વતોની ઉત્પત્તિ, ભૂસ્તરીય પ્લેટોનું હલન-ચલન અને પરિણામે ઉદ્ભવતી પર્વતમાળાઓ, ઝીણો તથા ધરતીકુંપ વગેરે જેવા અનેક રસપ્રદ વિષયો તેમાં સમાચેલાં છે. કુદરતના વિવિધ આશ્ર્યોના પ્રત્યુત્તર આપતું આ વિજ્ઞાન છેલ્લા કેટલાક દાયકાથી ખૂબ પ્રસિદ્ધ પાખ્યું છે.

ગુજરાત રાજ્યમાં ફક્ત બે જ યુનિવર્સિટીમાં આ અભ્યાસક્રમની સુવિધા છે. વડોદરા ખાતે એમ.એસ. યુનિવર્સિટી રાષ્ટ્રીયકક્ષાએ સુપ્રસિદ્ધ ડિપાર્ટમેન્ટ અસ્થિત્વ ધરાવે છે. અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાત યુનિ.માં બે જગ્યાએ આ અભ્યાસક્રમ છે. (૧) અમદાવાદ અને (૨) ભુજ : કચ્છની ખનીજ સંપત્તિ, તેના જયુરાસિક ખડકોનું આગવું મહાત્મ્ય તથા અશ્મે સંપુટને લક્ષ્યમાં લઈ ગુજરાત સરકારે ભુજ ખાતેની લાલન કોલેજમાં આ અભ્યાસક્રમની સુવિધા આપી છે. કમનસીબે જાગૃતિના અભાવે. આજે પણ ગુજરાતી વિધાર્થીઓ તેનો પૂરતા પ્રમાણમાં લાભ લેતા નથી. બી. એસ.સી. કક્ષાએ દ્રિતીય વર્ષથી આ વિષય શરૂ થાય છે. પ્રથમ વર્ષ બી. એસ. સી. ના ‘એ’ તથા ‘બી’ બજે શુપના વિધાર્થીઓ દ્રિતીય વર્ષમાં ભૂસ્તરશાસ્ત્ર વિષય રાખી શકે છે.

ગુજરાતમાં અભ્યાસની તકો: ભૂસ્તરશાસ્ત્ર (જુયોલોજી)માં સ્નાતક થયા પછી એમ.એસ.સી. (અનુસ્નાતક) થવા માટે અમદાવાદ તથા વડોદરામાં સુવિધા છે. અમદાવાદ ખાતે નજીકના ભવિષ્યમાં એમ.એસ.સી. માટે પૂર્ણકક્ષાનું સ્વતંત્ર ડિપાર્ટમેન્ટ તથા સંશોધનોની સવલતો ઉપલબ્ધ થશે. આ સિવાય ગુજરાત સરકારની તાજેતરની જાહેરાત મુજબ ભૂકુંપ સંશોધન સંસ્થા અમદાવાદ ખાતે શરૂ થનાર છે. ભુજ પોલિટેકનિકમાં ભૂસ્તરશાસ્ત્ર વિષય સંલભ માઈન્િંગ જુયોલોજીનો અભ્યાસક્રમ ચાલે છે.

યુણસીની તાજેતરની જાહેરાત મુજબ સમગ્ર દેશની યુનિવર્સિટીઓમાં અભ્યાસક્રમનું સાતત્ય જાળવવામાં આવશે. આ નવા અભ્યાસક્રમમાં ભૂસ્તરશાસ્ત્રના પ્રત્યક્ષ અભ્યાસ (ફિલ્ડવર્ક) તથા આ વિષયમાં કોમ્પ્યુટરના વ્યાપક સંશોધનાત્મક ઉપયોગ પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે. કચ્છમાં ભૂકુંપ સંબંધિત સંશોધન કરતી વિવિધ રાષ્ટ્રીય તથા આંતરરાષ્ટ્રીય સંસ્થાઓ તથા મહાનુભાવો સાથે કામ કરવાનો લ્હાવો મળી શકે તેમ છે.

આ વિષયનું આકર્ષણ શા માટે? (૧) ભૂસ્તરશાસ્ત્ર એ કુદરતી રહસ્યો તથા તત્વોનું પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન

આપે છે. (૨) આપણા જીવન સાથે સીધો સંબંધ ઘરાવતી ભૂગર્ભ જળ, જવાળામુખી, વૃક્ષપ, બંધ તથા નહેરોનું બાંધકામ વગેરે સંબંધિત જ્ઞાન મળે છે. (૩) ગુજરાતની ત્રણોય કોલેજો માંથી બહાર પક્તા સ્નાતકોની સંખ્યા ૩૦-૩૫ જેટલી જ હોય છે. પરીણામે અન્ય વિધયોની સરખામણીમાં નોકરીની તકો વધારે રહે છે. અને સ્વતંત્ર વ્યવસાય પણ કી શકાય છે. (૪) ગુજરાત ચુનિ. ની બજે કોલેજો (અમદાવાદ અને બુજ) માં ગુજરાતી તથા અંગ્રેજ એમ બંને માધ્યમમાં આ વિધય ભણાવવામાં આવે છે. પરીણામે વિધાર્થીઓને બજે મિન્ડિયમનો લાભ મળે છે.

ગુજરાત બહાર ઉચ્ચ અભ્યાસની તકો : ઇન્ડિયન ઇન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ ટેકનોલોજી-મુંબઈ, પક્કપુર વગેરે સ્થળે એમ. એસ.સી. (૨૫.) જ્યોતોલોજ વિધય સાથે થઈ શકે છે. આ ઉપરાંત ઇન્ડિયન સ્કૂલ ઓફ માઇન્ડ્સ (ISM)માં એમ.એસ.સી. (૨૬.) જ્યોતોલોજાને એપ્લાઈડ જ્યોતોલોજમાં થઈ શકે છે. એ ઉપરાંત ઘનબાદ (બિહાર) ખાતે એપ્લાઈડ જિયોક્રીકિસનો અભ્યાસક્રમ ચાલે છે.

આ સંસ્થાઓ સિવાય નીચેની ચુનિવર્સિટીઓમાં એમ. એસ.સી. (જ્યોતોલોજ)ની સપલતો છે. (૧) રૂકો, (૨) રાજ્યસ્થાન (૩) ચેત્રાઈ (૪) મૈસુર (૫) નાગપુર (૬) લખનો (૭) કણ્ણાટક (૮) પંજાબ (૯) ઓસ્માનિયા (૧૦) જમ્મુ-કાશ્મીર (૧૧) આંધ્ર (૧૨) અલીગઢ (૧૩) અનામલાઈ (૧૪) બનારસ (૧૫) કલકત્તા (૧૬) ગોહાતી (૧૭) જબલપુર (૧૮) પટણા (૧૯) પુના (૨૦) શ્રી પેંટેશ્વર (૨૧) ઉત્પલ (૨૨) મુંબઈ (૨૩) ઉટ્પુર તથા (૨૪) જાદવપુર વગેરે.

વ્યાવસાયિક તકો :

કરણ એ કુદરતી ખનિજોનો ભંડાર ગણાય છે કરણમાં અગત્યના ખનિજો મોટા જથ્થામાં મળી આવે છે. પરીણામે અહીં ખનિજ સંબંધિત ઉધોગોના વિકાસની ઉત્તમ તકો છે. આ ખનિજોના ઉત્પન્ત તથા તેની ગુણવત્તા સુધારણા સંબંધિત પ્લાન્ટ્સ સાથે અનેક કંપનીઓ સંકળાયેલી છે. તેથી ભૂસ્તરશાસ્ત્રના જ્ઞાનનો ઉપયોગ ખાનગી કંપનીઓ કરતી રહે છે. વિધાર્થીઓને આવી અનેક ખાનગી કંપનીઓમાં નોકરી મળી રહે છે. ખનિજ સંબંધિત ખાનગી ઉધોગ શરૂ કરવા માગતી વ્યક્તિને ગુજરાત સરકારના ખાણ ખનિજ ખાતા તરફથી જરૂરી માર્ગદર્શન મળી શકે છે. આ ઉપરાંત સાંધી સિમેન્ટ પ્લાન્ટ જેવા સિમેન્ટ પ્લાન્ટમાં જ્યોતોલોજિસ્ટની નિમંણૂક ફરજીયાત હોય છે.

આ વિધયના અભ્યાસ બાદ સરકારી, અર્દ્યસરકારી અને ખાનગી ક્ષેત્રે રોજગારીની તકો નીચે મુજબ મળી શકે છે. (ઓઈલ એન્ડ નેચરલ ગેસ કમિશન, જ્યોતોલોજિસ્ટ સર્વ ઓફ ઇન્ડિયા, નેશનલ મિનરલ ડેવલપમેન્ટ, કોપોરિશન ડાયરેક્ટરેટ ઓફ જ્યોતોલોજ એન્ડ માઇનિંગ, ગુજરાત મિનરલ ડેવલોપમેન્ટ કોપોરિશન, ગુજરાત વોટર રીસોર્સીસ ડેવલપમેન્ટ કોપોરિશન, ગુજરાત વોટર સપ્લાય એન્ડ સ્યુઅઝ બોર્ડ. સિંચાઈ વિભાગ, ગુજરાત એન્જિનિયરીંગ ઇસર્વેન્સ ઇન્સ્ટીટ્યુટ, ઇન્ડિયન બ્યુરો ઓફ માઇન્સ, સોઈલ કન્કર્વેશન બોર્ડ. ઇન્ડિયન સ્પેસ ઇસર્વેન્સ ઓર્ગનાઇઝેશન. ફિઝીકલ ઇસર્વેન્સ લેબોરેટરી, અમદાવાદ, નેશનલ ફિઝીકલ લેબોરેટરી.

નિઝન લિભિટ સરકારી સેક્ટરની કંપનીઓ વખતોવખત ભૂસ્તરશાસ્ત્રીઓ ની જાહેર ખબરો આપે છે. (૧) કોલ ઇન્ડિયા લિમિટેડ. (૨) હિન્દુસ્તાન કોપર લિમિટેડ. કોલકતા, (૩) હિન્દુસ્તાન ઝીક લિમિટેડ, ઉટ્પુર, (૪) નેવેલી લિમાઇટ કોપોરિશન લિમિટેડ, નેવેલી (૫) ડાયરેક્ટર જનરલ ઓફ માઇન્સ સેક્ટરી (૬) અન્ય પ્રાઇવેટ માઇન્નિંગ કંપનીઓ તથા વિવિધ રાજ્યોના માઇન્સ અને જ્યોતોલોજ કિપાર્ટમેન્ટ (૭) એટમિક એનર્જી ડેવલપમેન્ટ વિભાગ.

સંશોધનદ્વારે વિવિધ પ્રોજેક્ટોમાં આવિષ્કરણ તરીકેની ઘણ્ણાર અને એ માત્રાની આપે બે. પ્રોજેક્ટો
વિધાયાંઓની સંખ્યા કરતો જરૂરીયાત થયી આ છે, બુક્પ પણ અને એ માત્રાની સંખ્યા કરતો
સંખ્યાઓ બુક્પ સંબંધિત કાર્યો કરી રહી છે ત્યારે તેમના પ્રોજેક્ટોમાં લાંબોલોજિકલી ઘણ્ણાર જરૂર પડે છે.

આ ઉપરાંત સ્વતંત્ર રીતે સોફ્ટવેર પ્રોજેક્ટોની ઘણ્ણાર કરતો હોય જીવિધ વિધાયાં
તરીકે પણ કાગ કરી શકાય છે, કેચેના લોકો ખરીન ગુણવર્ણ સાચાણી પરીએથાની હાજર રહી જરૂરી આવનેની આપે
કે, આ સિવાય વિવિધ શૈક્ષણિક સંસ્થાઓમાં જનકો-ખરીનો-આવિષ્કારના નાજીની સંખ્યા રહી રોજગારી કેળવી
શકાય છે વિટેશોઓં પણ આપણા વિધાયાંઓ સીનોટોન્ટિંગ (શીરી લાંબોલોજ) પ્રોજેક્ટોમાં જરૂરી હોય કોણ્ણું
ભયોલોજ સોફ્ટવેર અને કેટા કલેક્શનમાં જોકાઈ પ્રાપ્તિ રહી રહ્યો છે, આજના આદુરીને કરીનુંના હુંબારી જાય
શ્રોતોમાં આવેલી તકોને ઓળખવાની જરૂર છે.

શિક્ષાના કોણે :

શિક્ષાદેશોત્તમાં વ્યાખ્યાતા (વર્ગ-૨) તરીકે રોજગારી મળી શકે છે, તે માટે બી. એસ્.એસી.એસ્. પ્રોજેક્ટોની અને એમ,
એસ.એ. માં પદ્ધતિ મેળવવા જરૂરી છે, વ્યાખ્યાતા તરીકે સિવિલ એન્જિનિયરીંની પાણી ઘણ્ણાર આવનો કોણ્ણું
ભયોલોજ વિષયના વ્યાખ્યાતા તરીકે નોકરી મળે છે, આ સિવાય સંશોધન દોની પચાતનામ કેનોટોન્ટિંગ સાઇસ્ટીક્સ
તરીકે જોકાઈ શકાય છે, ગુજરાત સરકારની આદેશાત મુજબ બુક્પ સંશોધન સંસ્થાની અમદાવાદ પાતે પ્રાર્થાની થણી
એ તેમાં તથા ડિઝાસ્ટર મેનેજમેન્ટાં પણ અને ભયોલોજ વિધાયાંઓ માટે રોજગારીની તકો બેસન થાયે.

“ નીચાના રાન્ધ રાન્ધ વો પાપાની રાન્ધા છ.

પા રાન્ધીનું બોનો આકાશ બાળી રાન્ધી રે છ.

એ જ જીદે રાન્ધ મોજસોનની બાળી રાન્ધ રાન્ધ વો મનની ભૂત રાન્ધા છ. રાન્ધ

રાન્ધારા મનનો ભૂતી બાળી રાન્ધ બોની રાન્ધ રાન્ધ ”

ની આ, પારદામાનિનેલી,

A brief note on the Research outcome:

26th December 2004 Sumatra Earthquake and Tsunami: Effects in Andaman and Nicobar Islands

By Dr. M. G. Thakkar

Introduction :

The Department of Science and Technology, New Delhi, Government of India has provided the financial assistance to the principal investigator of this project. The author carried out extensive field work at Andaman and Nicobar Islands covering the islands like Great Nicobar, Little Nicobar, Camorta, Nancowrie, Trinket, Katchall, Tarrassa, Car Nicobar, South Andaman, Middle Andaman, Baratang, Neil, Havelock, Ross, Viper, Chattham etc. and the locations like Port Blair, Chidiyatapu, Wandoor, Baratang, Rangat, Mayabunder, Kadamtala, Jarawa reserves and Nimbntala in South and Middle Andamans and many places in Nicobar districts. The aim of this research is to find out the deformational features of Sumatra earthquake and also the effect of the subsequent tsunami that devastated the coastal areas of the islands of the Andaman and Nicobar districts and also much part of the eastern coast of India. The author has successfully completed the research project and documented the subsidence and uplift of many of the island of Nicobar and Andaman districts. He has mapped some of the islands and reported the reduction of thousands of square kilometer of area due to the subsidence. Apart from this the severity of the tsunami at different places on different islands has been reported and a general relation of it with the distance from the epicenter and tsunami intensity is established. Based on the observation and previous literature a general article is prepared that can give the basic awareness about Sumatra earthquake and tsunami. There is no more technical terms and much research outcome is included in this article.

General about the islands

Andaman and Nicobar groups of islands are situated in the Bay of Bengal, mid way between peninsular India and Myanmar, spreading like a broken necklace in the North-South direction. These islands are located between $6^{\circ} 45'$ and $13^{\circ} 41'$ North latitudes, and 92° and $93^{\circ} 57'$ East longitude. There are in all 349 islands which can be distinguished into two groups geographically. Islands located north of 10° North latitude are known as Andaman group of Islands while islands located south of 10° N latitude are called Nicobar group of islands. There are 325 islands in Andaman group while Nicobar group has 24 islands. Total geographical area of Andaman & Nicobar Islands is 8249 sq km of which Andaman covers 6408 sq km while Nicobar group covers 1841 sq km. Out of total 349 islands only 38 islands are inhabited by human beings – 24 in Andaman group and 12 in Nicobar group. The administration and politics of the island is governed by the center as it comes under the Union Territory.

The Sumatra-Andaman Earthquake

The Sumatra-Andaman earthquake of 26th December 2004 also known as Banda Aceh earthquake, occurred on 6:29 IST (0.58 UTC) at subduction plate boundary where Indian and Australian plates converge and plunge below the Sunda plate. The M_w 9.3, (revised magnitude) plate boundary earthquake is located at 3.7° N and 95° E off the Sumatra coast near a small island of Simuelue with a focal depth of ~30 km. The earthquake is considered as the second largest ever recorded on the globe, and it caused wobbling of the earth's axis. The immediate aftershocks reveal the rupture plane is about 1,200 km extended to north up to Andaman and Nicobar Islands. Immediate observation by the satellite imageries confirms large scale subsidence around epicentral zone and many kilometers north of it in Andaman and Nicobar Islands. The United States Geological survey (USGS) has reported that the earthquake was caused by a large segment of the Indian plate being subducted beneath the Burma plate along a thrust fault that stretches more than 1200km north-south along the coast of Sumatra and the Andaman and Nicobar islands. The Indian plate is moving northward at approximately 6cm/year, placing huge stresses on the Burma micro-plate, which includes the island of Sumatra. These stresses were released when approximately 15m of the India plate slid beneath the Burma plate, releasing the energy in the form of a massive earthquake. The Burma plate rose approximately six meters during the earthquake. This violent uplift is what generated the massive tsunamis that spread out east and west at speeds approaching 550 miles per hour (900km/h). There is no accurate count of the number of primary tsunami waves generated, but several locations report from five to six waves striking shore.

Tsunami: General and 26 December 2004

Tsunami is a Japanese word pronounced as *Tsoo-nah-mee*, means harbor wave that is basically a wave train, generated in the ocean due to sudden disturbance that vertically displaces the water column. The causative factor of such an impulse is an ocean-floor tectonics (earthquakes and volcanic eruptions) or mass movements in the continental slope. All these processes result in elevating (potential energy) the water column up above the mean sea level, which then horizontally propagates (kinetic energy) as tsunami. Thus the tsunami differs from the tidal wave in that the latter has very low-order energy, since it originates due to gravitational forces. Tsunamis have a wavelength more than 100 km and period of the order of about 1 h. Since the speed of the tsunami varies as the square root of water depth, it travels faster in the open ocean than near the coast. As the tsunami moves from the deep ocean to the shore, its amplitude increases and wavelength decreases. This results in the steepening of the tsunami run-up, a measure of the height of the water on shore. After hitting the shore, a part of the tsunami energy is reflected back to the open ocean and also results in generation of edge waves that travel back and forth parallel to the shore. The recent tsunami that paralyzed the entire southeast and southern parts of India, owes its origin to a devastating earthquake off the west coast of Sumatra.

A large tsunami triggered due 26th December 2004 earthquake, created havoc in several

countries of the Indian Ocean, primarily Indonesia, Thailand, Malaysia, Andaman-Nicobar (India), East Coast of India, Sri Lanka, Somalia, Madagascar and several small islands in this area. It caused maximum loss in terms of property, human life and left millions of people homeless. More than 260,000 human lives are reported to have been lost and millions have been injured; thousands are reported missing. It has affected the citizens of more than 50 countries including tourists from developed countries. The loss of property is so large that even UN officials hesitate to make an estimate and suggest that it may take decades to normalize the situation in the affected regions. The loss owing to this tsunami on such a large scale appears to be due to unpreparedness in the countries bordering the Indian Ocean against tsunami waves and socio-economic conditions of the people living along the coasts of these countries. The lack of preparedness has been primarily attributed to absence of tsunami in the Indian Ocean. However according to records in the last 60–65 years, at least three large tsunamis have hit the Indian coasts related to earthquakes in the Andaman Sea in 1941, offshore Karachi in 1945 and the present one. The principle of recurring period may be applied to earthquakes but not to tsunami.

Tsunami Effects in Andaman and East coast of India

The tsunami waves were approximately 30ft (10m) in height in many locations. The first area struck was the west coast of Sumatra, where waves arrived approximately 20 minutes after the earthquake. The entire northern coastlines of Sumatra, from the area around the Banyak Islands to Medan on the east coast, appear to have been seriously affected. There is extensive damage to buildings, infrastructure, transportation grids, agriculture and industry throughout the entire area. Banda Aceh is especially hard hit, with approximately one-third of the city totally destroyed, and another 40% damaged or clogged with debris. An estimated 100,000 Indonesians were killed, and many tens of thousands of others are missing following the tsunami.

The Andaman and Nicobar Islands were heavily damaged by the tsunami and were the center of more than 100 aftershocks ranging in intensity from about 6.8 to dozens of shocks in the 2.5 - 4.5 range. Several islands suffered heavy damage and many of them have sunk by 2 - 4m covering the entire land of 1 – 4 km coastal area. The airfield on Car Nicobar was flooded and the tower is collapsed. The housing area at the airfield and the town of Malacca suffered extensive damage, and the island ring road was damaged in a number of different places. The port of Malacca suffered moderate damage and heavy silting, and may not be usable by anything but very shallow draft vessels. In the Nicobar Islands, the tsunami caused extensive flooding, and appears to have cut the island of Trinkat completely in three pieces.

India's southeastern coast suffered heavily from the tsunami. A number of towns from Pondicherry down to the village of Agasyampalli sustained moderate to severe damage, with loss of large numbers of buildings, damage to breakwaters and harbors, flooding and erosion. Hardest hit were the towns of Agasyampalli, Karaikal, Tarangambadi, Chennai (Madras) and Nagappattinam. Much of the infrastructure along the east coast was damaged or destroyed, including a number of major bridges, miles of road and rail lines, and several ports. Erosion and flooding have caused significant loss of agricultural land, at least for now.

A brief summary

Based on the USGS aftershock data and satellite imageries, NRSA-India satellite imageries of each island or a group of islands of Nicobar district taken before and after the tsunami and earthquake and also based on intensive ground observation from the Great Nicobar in the south to Mayabunder on Middle Andaman, a general conclusion is drawn for the nature and manner of island uplift and subsidence. It is found that Great Nicobar is subsided on and average by 2.5 to 3.0 meters while the same degree is not maintained throughout the Nicobar Islands as Nancowrie, Katchall, Trinket and Kamorta are found to be subsided by 1.5 to 1.75 m on an average and Car Nicobar has more or less same degree of subsidence. The southern most point of India, the Indira point is submerged by 4.0 to 4.5 m confirmed by the subsidence of lighthouse. The south Andaman Island is subsided more than the North and Middle Andamans, which is evident from the ground observation at each place. Referring the reports of other research teams, it is found that western shore lines of Car Nicobar, South Andaman, Rutland, Little Andaman, Middle and North Andaman are uplifted by a few centimeters to >30 cm at places. Amongst the most severely affected by earthquake subsidence are Katchall, Kamorta and Trinket islands of Nancowrie group of Islands. The island of Trinket is divided into three pieces from south to north with only narrow strip of land entirely made up of white sand (sand bars) left between these three pieces, however the dynamic process of wave action constantly modifies the sand bridge dimensions. Eastern and western bays of Katchall Island, Daring creek, Pilpillow and Cross harbour of Kamorta Island, east and west coast of Terrassa Island and eastern shore of Car Nicobar Island are vital examples of submergence of the Nicobar group of Islands, while South, Middle and North Andamans have experienced both submergence and upliftment at east and west coasts respectively. One of the distinctive effects of this earthquake on the Andaman group of Islands is activation of mud volcano and lateral spreads and ground cracks at Baratang Island between South and Middle Andamans. Based on all ground deformation and subsidence survey of Andaman and Nicobar Islands, revised maps of Nicobar group of islands are prepared considering their higher degree of subsidence and permanent inundation of the coast lines. The map distinctly reveals the change in the islands' topography and coastlines which needs to be resurveyed using more detailed instrumental survey, as the revised maps will be of great use in the future efforts in the reestablishment of infrastructural facilities and developmental activities on the islands.

*When we are no Longer able to change a situation,
We are challenged to change ourselves*

- Victor frankl

કરચ : અશ્રમ અભ્યાસ માટેનું સ્વર્ગ

પ્રો. હેણેના વી. મજેઠીયા

માનવજીતનો ઉદ્ભવ થયો ત્યારબાદ માનવી દરેક હોત્રમાં પોતાની આંતરિક સૂક્ષ્મબૂક્ષ્યી પ્રગતિ કરી આજના સુખાકારી યુગમાં પ્રવેશ્યો છે. વીસમી સાટી કદાચ યૈજ્ઞાનિક સંશોધનો માટેનો સુવર્ણયુગ પુરુષાર થાય એમ છે. કારણે આ જ સમયમાં મહત્તમ વિજ્ઞાન આધ્યારિત સંશોધનો થયાં છે. અને આ જ સમય દરમ્યાન માનવી મંગળની ઘરતી પર યાન મોક્ષલવામાં સહિન થયો છે. માનવીએ ઘણા પ્રકારના વિજ્ઞાનના ક્ષાર ખોલી નવી હિતિનો ઉભી કરેલ છે. જેમાંનું એક વિજ્ઞાન અશ્રમવિજ્ઞાન પણ છે. સો પ્રથમ તો એ જાણવું જરૂરી છે કે અશ્રમઓ એટલે શું ? અશ્રમ એટલે પુરાતન કાળમાં અસ્તિત્વ ઘરાવતા પ્રાણીઓ અથવા વનસ્પતિના ખડકોમાં સચ્ચવાચેલા અવશેષો. અશ્રમઓના અભ્યાસ પરથી પુરાતન કાળના વાતાવરણા, બોગોલિક સ્થિતિ, લુસ થચેલા પ્રાણી કે વનસ્પતિની શારીરની રૂચના. ખોરાક, આદતો, રહેઠાણ તથા વિકાસના તબક્કાની તવારીખ આપણે જાણી શકીએ છીએ. અશ્રમઓના અભ્યાસ પરથી જ ડાર્વિને ઉત્કૃષ્ટિવાદનો સિદ્ધાંત આપ્યો હતો. અશ્રમઓના અભ્યાસ ક્ષાર જે ખડકોમાં અશ્રમઓ મળે છે તેવા ખડકોની વચ્ચે સરખાવી શકાય છે. અશ્રમઓને ખૂબજ સાવચેતી પૂર્વક ખડકોમાંથી છુટા પાડવામાં આવે છે. અશ્રમઓની નામકરણ પક્ષતિ સ્વીડનના પ્રકૃતિશાસ્ત્રી કાર્લ લીનીયસે આપેલી હતી, જેમાં મોટે ભાગે પ્રાણીઓનું નામ અને જાતિ જોડાયેલી હોય છે. અશ્રમઓના નામકરણ અને તેમના પ્રાસિસ્થાનો, યૈજ્ઞાનિક નામો, પોરાણિક પાત્રો, અથવા પ્રચલિત નામો પરથી આપવામાં આવે છે.

ભારતમાં અશ્રમવિધાનો પાછો નાખનાર અંગેનો હતા. અશ્રમવિધાના અભ્યાસના ભૂતકાળમાં ડોચિયું કરીએ તો ઈ. સ. પણક માં ઝેનોફેલસ નામના યૈજ્ઞાનિકે પ્રથમવાર દરિયાઈ છીપલાને ફેરોસ પર્વત પરથી એકઢા કરીને અનુમાન કર્યું કે આ પર્વતીય વિસ્તાર ભૂતકાળમાં દીરિયામાં હોવો જોઈએ. છીપલા એ દરિયામાં જોવા મળતી જીવસૃષ્ટિ છે. ત્યારબાદ ૧૪૯૦માં લીયોનાર્ડ-ટી-વીનીસે અનુમાન કરેલું કે અશ્રમાં કાર્બનિક પદાર્થોના બજેલા છે. ઈ.સ. ૧૬૮૦ માં લામકિ અપૃષ્ટવંશી પ્રાણીઓ વિશે માહિતી એકઢી કરીને તેમને અશ્રમાં સાથે સરખાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો. આ સમયગાળા દરમ્યાન વિલિયમ સ્મિથે ઇંગ્લેડમાંથી મળેલા અશ્રમાના અભ્યાસ પરથી તારવ્યું કે ચોક્કસ પ્રકારના ખડકોમાંથી ચોક્કસ પ્રકારના અશ્રમાં જોવા મળે છે.

પૃથ્વી પર મુખ્યત્વે ત્રણ પ્રકારના ખડકો મળી આવે છે. (૧) અમિન્હૂત ખડકો (૨) વિહૃત ખડકો (૩) જળહૃત ખડકો. અનિન્હૂત ખડકો ખૂબ ઊચા ઉષ્ણાતામાને લાવારસ કે મેગમાંથી બનતા હોઈ આવી પરિસ્થિતિઓમાં અશ્રમાં નાશ પામે છે અને તે સચ્ચવાઈ શકતા નથી. વિહૃત ખડકો ગરમી અને દબાણની અસર હેઠળ બનતાહોઈ તેમાં પણ અશ્રમાં સચ્ચવાઈ શકતા નથી. જ્યારે જળહૃત ખડકો સામાન્ય તાપમાન અને દબાણ હેઠળ નિર્માણ પામતાં હોઈ આવા ખડકો માં અશ્રમાં સારી રીતે સચ્ચવાઈ શકે છે. આમ જળહૃત ખડકો અશ્રમાં માટેનું સ્વર્ગ સમાન રૂથળ

કે. કરણ પ્રદેશમાં મોટા ભાગના ખડકો જળસૂત્ર પ્રકારના છે. આથી ખડકોમાં અશિમાઓ પુષ્ટ પ્રમાણમાં મળી આવે છે. અશિમાઓ વિવિધ સ્વરૂપે સચચદાય છે. મૃતપ્રાણી કે વનસ્પતિ તેના મૂળભૂત અંગો સાથે ભાગ્યે જોવા મળે છે. કારણ કે પ્રાણી કે વનસ્પતિના નરમ અંગો અશિમકરણ ની પ્રક્રિયા દરમ્યાન નાશ પામે છે. જ્યારે મજબૂત અંગો સચચદાય રહેલા જોવા મળે છે. ધારી વાર ખડકોની તિરાઠોમાંથી પૃથ્વીની સપાઠી પર ડામર મિશ્રિત થઈ ખનીજ તેલ નીકળે છે. જે ખડકોમાં એકગ્રીત થાય છે ત્યારે તે રેતી કે માટીથી ઢંકાય છે. આ પરિસ્થિતિ દરમ્યાન કેટલાંડ પ્રાણીઓ એક કોષ અન્ય ખનીજકણાથી બદલાય છે. લાલન કોલેજ પાછળ આવેલી ટેક્સીઓમાં, લેર ગામની ટેક્સીઓમાં, આવા અશિમયુક્ત પ્રકારંડ મળી આવે છે. ધારીવાર અશિમાઓ શરીર કે અવશોધોને બદલે ખડક પર છાપ સ્વરૂપે જોવા મળે છે. મુદુકાય પ્રાણીઓના શરીર કોમળ હોવાથી તે જળવાતા નથી. ત્યારે તેમની છાપ ખડકો પર જોવા મળે છે. આવી છીપલાની છાપ, બેકીઓ પોડની છાપ, એમોનોઇટની છાપ કર્યાના જ્યુરાસીક સમયના ખડકોમાં સારી રીતે સચચદાયેલી જોવા મળે છે.

કરણમાં કુકમા પાસે આવેલ લેર ગામની ટેક્સીઓમાં અમોનાઇટ દરિયાદી પ્રાણીના અવશોધો, બીબાં સ્વરૂપે મળી આવે છે. તદ્વારાંત લોડાઈ ગામ, ધેંગ, કાળા હુંગર પરથી છીપના અશિમાઓ બીબાં સ્વરૂપે મળી આવે છે. જુરા ગામની બ્રેકીયોપોડના અશિમાઓ બીબા સ્વરૂપે મળી આવે છે. બુજની લાલન કોલેજની પાછળ આવેલી ટેક્સીઓમાં બીબાં આકારના સિલિકાયુક્ત પરવાળાના અશિમાઓ મળી આવે છે. ઉપરોક્ત દરિયાદી પ્રાણીઓના અવશોધો પરથી એવું તારવી શકાય છે કે અત્યારનો કરણ જમીન વિસ્તાર ભૂતકાળમાં પાણીની નીચે એટલે કે દરિયામાં હતો.

ધારીવાર ખડકોમાં દટાયેલા પ્રાણી કે વનસ્પતિમાંથી H_2 , O_2 અને N_2 હવામાં મળી જાય છે. અને તેના સ્થાને કાર્બન ગોઠવાય છે. સમય જતાં કાર્બનનું પ્રમાણ વધે છે. આ પ્રક્રિયાને અંતે વનસ્પતિમાંથી ખનીજ કોલસો બને છે. કરણમાં માતાનો મફ, ગુનેરી, પાન્ધો, અકરી મોટી વગેરે સ્થળોએથી લિમાઇટ પ્રકારના કોલસામાં વનસ્પતિ અવશોધો જોવા મળે છે.

ભારતમાં અશિમયુક્ત ખડકો હિમાલય વિસ્તાર, હિમાચલ પ્રદેશ, આસામ, કરણ, નર્મદા ખીણા, તિરુથીરાપક્ષી, ભારતનો પૂર્વ સમુક્રિયાટ, જેસલમેર વગેરે સ્થળોએ મોટી સંખ્યામાં જોવા મળે છે. પૃથ્વીની મહાકાય પ્રાણીઓ કે જે ડાયનોસોર તરીકે ઓળખાય છે અને જેમનું અસ્તિત્વ ૧૪ કરોડ વર્ષ પૂર્વ હતું તેવા પ્રાણીઓના અવશોધો હિમાલયની તળેટીમાં આવેલી શિવાલિક પર્વતમાળામાં પુષ્ટ પ્રમાણમાં મળી આવે છે. કરણ, બિહાર, મધ્યપ્રદેશ, મહારાષ્ટ્ર, અંધ્રપ્રદેશ અને હિમાલયના કેટલાક ભાગોમાં ગોન્ડવાના શ્રેણીના ખડકોમાં વનસ્પતિ અશિમાઓ અને સરીસૃપ પ્રાણીઓના અવશોધો મળી આવે છે. છેદા સંશોધનો અનુસાર કરણમાંથી પણ ડાયનોસોર પ્રાણીના છાપ અશિમાઓ

‘તथा હેડાના અશિભા મળી આવ્યા છે, કચ્છમાં જુયાસિક સમયથી માંડીને ટસ્સાયરી સમયના ખડકોમાં અરિમાં જગ્ઞકૃત ખડકોમાં મળી આવે છે, કચ્છ અશિભાના અભ્યાસ વાંચુઓ માટેનું સ્વર્ગ છે. કારણ કે કચ્છમાં દિવિધ રૂથને એમોનાઈટ અને પરવાળા પ્રકારના અશિભા પુષ્કળ પ્રમાણમાં મળી આવે છે.

કચ્છમાં જુરાસીક સમયકાળના ખડકોમાં સૌથી જુના પચ્છમ ક્રેટીમાં મોટા બાગના ચુનાના ખડકો અને રેતીના ખડકોમાં મોંટલી વાલ્સીયા નામના પરવાળા, ટ્રીગોનીયા, પેટટન પ્રકારના છીપલા તથા બેકીઓપોડ જેવા મૃદુકાય દરિયાઈ પ્રાણીના અવશોષો મળે છે. ત્યારબાદ છારી ક્રેટીમાં ચુનાના અને માટીના ખડકોમાં એમોલોઈટ વર્ગના બેલેમનાઈટ, ટેરામેલીસેરાસ, પેલ્ટોસેરાસ નામના અરિમાં મળી આવે છે. આ ખડકો આશરે ૧૮ કરોડ વર્ષ જુના છે. આ ખડકો લુજ, રાપર અને ઝડીર વિસ્તારમાં ખડકાયેલા છે. લુજ ક્રેટીના ખડકો જે ૧૪ કરોડ વર્ષ જુના છે. તેમાં ટ્રીગોગનીયા નામના છીપ, બેલેમનાઈટ અને એમોનાઈટ જેવા પ્રાણીઓના અવશોષો અને ટીલો ફાયલમ નામના વનસ્પતિ અશિભા પણ મળી આવે છે. લુજ, નખત્રાણા, ભચાઉ અને રાપર તાલુકાઓથી વિલિયમસોનીયા, ટીલોફાયલમ, બ્રેકીફાઈટસ અને કોનીફર જેવા વનસ્પતિ અવશોષો મળી આવે છે. તદ્દ્વારાંત કચ્છના આખાતમાં આવેલા પરવાળાના ટાપુઓ પણ અશિભાના અભ્યાસનું કેન્દ્ર બની રહ્યા છે. કચ્છમાં નાના મોટા થઈને કુલ ‘૪૨’ જેટલા પરવાળાના ટાપુ, ચેરના વૃક્ષો અને સુંદરીવનથી ઉભરાય છે. કચ્છના આખાતમાં આવેલા ટાપુઓ પર ‘૫૪’ પ્રકારના પરવાળાની નોંધ થયેલી છે. જેમાં મુનકોરલ, બ્રેઇનકોરલ, ફીંગરકોરલ અને સ્ટાર કોરલ મુખ્ય છે. કચ્છના આખાતમાં મળતાં ‘૪’ આકારના બોનેલીયા જે પરવાળાની નીચે રહે છે, ખૂલ જ દુર્લભ દરિયાઈ જુય છે.

આમ કચ્છ એમોનાઈટ અને પરવાળા ના અભ્યાસ માટે સ્વર્ગસમાન ફલક પુરું પાડે છે. અને આથી જ કચ્છના જગ્ઞકૃત ખડકો જુવિજ્ઞાનીઓ, ભૂસ્તરશાસ્ત્રીઓ, પ્રાણીશાસ્ત્રીઓ અને પુચ્છતત્વ વિદો માટે અભ્યાસ તથા આકર્ષણાનું કેન્દ્ર બન્યા છે.

“ ઓ ભારા પ્રલુ ! જે હું તબે બરછબી બીજે ભજતી હોઉં તો મબે બરછમાં લાણી મુજબ ;

જે હું તબે સ્વર્ગ લી આશાબે ભજતી હોઉં તો મબે એમાંથી લાભાત શર્ખબ ;

પણ જે હું તારે ખાતર જ તબે ભજતી હોઉં તો વાંદું અનંત સૌંદર્ય ભારાથી દુપાવીશ નહીં ..”

- રાધિયા

હમીરસર - જીવનસરોવર

પ્રો. ડૉ. નાલીન કે રૂ

હમીરસર એ ભુજ નો શાણગાર છે, ભુજનું ગોરવ અને સુંદરતાનું પ્રતીક છે. હમીરસર ભુજ શહેરની મદ્યા આવેલું છે. હમીર નામનો ભરવાડ કે જે તેના ઘેટાં બકરાં આ વિસ્તારમાં ચરાવતો તેના નામ ઉપરથી હમીરસર ન પાડવામાં આવેલ છે.

ચોમાસામાં જ્યારે પૂરતો વરસાટ પઢે છે ત્યારે હમીરસરના છલકાવાથી તેની સુંદરતામાં ચાર ચાંદ લાગ્ય છે. હમીરસરની સાથે ફાટેલ તળાવ, ધોબી તળાવ તેમજ છતરડીના વિસ્તારમાં પણ ભરાયેલા પાણી જો લોકોના હૈયાં નારી ઉઠે છે. હમીરસરની સંચાહ શક્તિ આશરે અક્ષસંક્રાન્ત કરોડ પંચોતેર લાખ ગેલન એટલે કે એક કરોડ એકવીસ લાખ પચીસ હજાર લીટર છે. આ હમીરસર ઓગને છે ત્યારે તેનું પાણી સ્વામિનારાચાણ વાડી, તેણાં દરગાહ પાસેથી ખારી નદીમાં બજી જાય છે. ભુજની ઉત્સવ પ્રિય જનતા આ હમીરસર ઓગનવાની ઘટનાને પણ તહેવાર તરીકે ઉજ્જ્વલ છે.

હમીરસર પર્યાવરણના એક ભાગરૂપે પોતાના વિસ્તારના જુદાજુદા ભાગોમાં વિવિધ પ્રકારના જીવાશ્વય આપે છે. તેમજ તેની આજુબાજુની જીવસૃષ્ટિને પણ ખીલવે છે. આ જીવ સૃષ્ટિમાં સૂક્ષ્મ વનસ્પતિઓ અને સૂક્ષ્મ પ્રાણીઓથી માંડીને મોટાં કદનાં વૃક્ષો અને વિવિધ પ્રાણીઓ જેવાં કે મત્સ્ય વર્જના પ્રાણીઓ, વિહંગો, સરીસુદર્શાની અને સસ્તાન પ્રાણીઓનો સમાવેશ થાય છે. આજે આપણે આ જીવન સરોવરની સૃષ્ટિની વાત કરીએ.

જીવસૃષ્ટિના પ્રથમ ચરણમાં આવેલાં સૂક્ષ્મ વનસ્પતિઓ (Phytoplanktons) અને સૂક્ષ્મ પ્રાણીઓ (zooplanktons) જે પ્લેકટોનના નામથી ઓળખાય છે, તેની ભરપૂર માત્રામાં હાજરી જોવા મળે છે. વનસ્પતિમાં પ્લેકટોનની લગભગ ૨૫ જાતિઓ જોવા મળી છે. જેણેકી એનાબીના, પેલીએસ્ટ્રાન, સ્પાયરોગાયરા, નેવીકયુનિયન, ડાયટેમા વિપુલ પ્રમાણમાં પ્રાપ્ત થાય છે. જ્યારે પ્રાણીસૃષ્ટિના પ્લેકટોનની ૧૧ જાતિઓ મળી આવે છે. જે ડાયટોબસ, સાયકલોપ્સ ઉપરાંત પેરામિશ્રાયમ ડેફિનિયા, ડાયફનોસોમા તેમજ મેઝોથિક્સ જાતિઓ સામાન્ય હોય.

હમીરસરના પાણીની સપાટી પર તરતી અને પાણીમાં અંશતા: ફૂલેલી કેટલીક જલજ વનસ્પતિઓ જે વેલીસનેરીયા, હાઇડ્રોલા, અને નીમફિયા, પણ આજ્ઞાક લાગે છે. જો કે આજે આ જલજ વનસ્પતિઓ જુજ પ્રમાણમાં હોવા મળે છે. હમીરસરના મદ્યાભાગમાં આવેલો લાખોટો કે જે રાજેન્ફ્રાન્ડ ભાગ તરીકે ઓળખાય છે. તેમાં પણ વિભાગની વનસ્પતિઓ જોવા મળે છે. આ બગીચામાં છોડ, કૃપ, વૃક્ષ સ્વરૂપની વિવિધ વનસ્પતિઓ બગીચાનો શાણ હોય, બગીચાને વિવિધ ભાગોમાં વહેંચતી મહેંટીની વાડ સૌને આકર્ષે છે. બગીચામાં લાલ રેંગના ફૂલ ધરાવતા જાણેલા,

કપાસ લીલા છોડ, કદ્ધબ, મીઠો લીમડો, ગોકરણા, આંબલી, નીમ, વિલાયતી આંબલી, બાવળ, શરૂ, શતાવરી, જેવનસ્પતિઓ બગીચાની રોનક વધારે છે. આ ઉપરાંત અશ્વગંધા, કરેણા, આકડો, ઘતુરો, ગુલબાસ, બારમારી, પીપળવડ, જેવી વિવિધ કદની વનસ્પતિઓ જોવા મળે છે. તો એકદણી વર્ગની વનસ્પતિઓ જેવી કે કુંવારપાણીનિકસ(ખજૂરી), અને નાળિયેરીનો પણ સમાવેશ થાય છે. આમ હમીરસરની આસપાસ આવેલા વિસ્તારમાં લગત પણ જાતની વનસ્પતિ ઓ મળી આવે છે. તે ઉપરાંત બાજુમાં આવેલ નર્સરી, મહારાવશ્રીના બગીચા, અને વાડીઓ વનસ્પતિ સૃજિની વિપુલતા જોઈ શકાય છે. કરણના મહારાવશ્રીએ માત્ર ટેશની જ નહીં પણ પરદેશની પણ કેટલા વનસ્પતિઓને પોતાના બગીચામાં સ્થાન આપ્યું છે. જે તેમનો પર્યાવરણાવાદી અભિગમ અને શોખ સુચયે છે.

જેમ હમીરસરની વનસ્પતિ સૃજિ સમૃદ્ધ જોવા મળે છે તેવી જ રીતે સમૃદ્ધ પ્રાણીઓની સૃજિ નિછાય છે. સૂક્ષ્મ પ્લેંકટોન, કીટક વર્ગમાં પેરાટેલફશ, માઇસિસ કોરીક્ષા, બ્યુકિસ્ટા જોવા પ્રાણીઓ મૃદુકાય વાસનેલ, નુપૂરક વર્ગમાં આવતા અણસિયા હમીરસરમાં મળી આવે છે. નીચલી કક્ષાન | પ્રાણીઓને ખોરાક તરીકે આરોગ્ય મત્ત્ય વર્ગનાં પ્રાણીઓ જોવા મળે છે. ઇન્ડિયન કાર્પમાં મુખ્ય કટલાકટલા, લેબિયોરોહિતા જ્યારે માઈનોર કાંક્રિગલ જેવી માછલીઓનો સમાવેશ થાય છે. આ માછલાંઓને ખાનાર સાપ અને નાગ તેમજ મીઠા પાણીના નેરાંતિના સાપની હાજરી જોવા મળે છે. નેસ્ટ્રીક જાતિના સાપ ખાસ કરીને રધુનાથજીના આરા પાસે આવેલા પગથિયાચાખાંચોમાં વસવાટ કરે છે. જો કે તેમની સાથે ટેકા, કાચબા, તેમજ ધો જેવા પ્રાણીઓ જોવા મળે છે. મીઠા પાણીસાપોની શરમાળ વૃત્તિના કારણો તે પાણીની અંદર જોવા મળે છે. આમ આવા પ્રાણીઓ પણ હમીરસરની જીવ સૃજિ ભાગ રૂપે વસે છે. કરણ જુદ્ધો વિહંગ વર્ગ માટે ઘણો જ સમૃદ્ધ છે. આ પક્ષીઓ પેકી કેટલાક માત્ર ચોકકસ અનુભૂતિ મુલાકાતી તરીકે મિજબાની માણવા આવે છે તો બાકીના કેટલાંક પક્ષીઓ બારેમાસ પાણીની આસપાસ જોવા માંબારેમાસ જોવા મળતાં પક્ષીઓમાં મુખ્યત્વે કાગડા, ચકલી, કબુતર, બુલબુલ અને પોપટની બે જાતોનો સમાવેશ છે.

આ ઉપરાંત મધુર અવાજ કરતી કોચલ, સફેદ દુધ જેવા બગલાઓ, કરણી જોખીડો, ચટકાર માખકલાલાપી, યેચા, કલબલ કરતી કાબર, સુંદર અને કલાત્મક માળો બાંધતી સુગરી, લક્કડ ખોદ, હમીરસરચાંપતી નજર રાખનારા કલકલીયા કે કિંગ ફિશર, નો સમાવેશ થાય છે. તેતર-બટેર પણ આજુબાજુ ઉગી નીજાડી ઝાખરાઓમાં જોવા મળે છે. એટલું જ નહીં હમીરસરના કોઈ ભાગમાં મોજમસ્તી કરતી જળકૂકડી, તો કોઈદ શાંત તપ કરતી કાળી ધોળી કાંકણાસર કાંઠા ઉપર જોવા મળે છે. સાંજના સમયે ટીટોડીઓ દોડતી દેખાય છે. છુટી છવાઈ સુરખાબ જેવી નાની જાતો સમયાંતરે જોવા મળે છે. અંધારાની નીરવ શાંતિમાં ચામાચીકિયાના ટોળ પડે છે. પ્રાણીસૃજિની આ વિવિધતા જોનારને શાંતિ અને પ્રકૃષ્ટતા બસે છે.

જો કે કચ્છમાં વરસાટ અનિયમિત અને અપૂરતો હોવાથી ભુજ વાસીઓને હમીરસર ભરાશે કે કેમ તેની હુમેશા ચિંતા સતાવે છે. જ્યારે વરસાટ ઓછો થાય ત્યારે પણ આસપાસ પડેલ વરસાટનું પાણી હમીરસરની વિશિષ્ટ હુજનેરી રચનાને કારણો તેમાં આવે છે. અને સઞ્ચાલ સૃષ્ટિને જીવંત અને ઘબકટું રાખે છે. ૪૦ માઈલ સુધીના કેચમેન્ટ એરીયા ઝારા પાણી જ્યારે હમીરસરમાં આવવાની રાહાત થાય છે ત્યારે દરેક ભુજ્યાસીના હૈયે અને હોઠે હમીરસર ઓગન્યું કે કેમ એ એક જ વાત હોય છે. લોકો વરસાટા વરસાટમાં કલેક્ટર ઓફિસ પાસેના મોટાબંધ પાસે એકઢા થઈ અદભુત દૃશ્ય નિહાળે છે. આમ હમીરસરની પાળે અને મોટા બંધ આગળ શહેરના નાગરિકોની હાજરી અને તે અંગેની વાતોથી સમગ્ર જનજીવન હિલોળે ચઢે છે. અને ઘબકટું જોવા મળે છે આમ હમીરસર ભુજનું હૃદય બની જાય છે.

બરસો બીત ગયે
ધ્યાર કી મહી સે આંખો કી
મઠકીયાલરી થી.....

આજ તક ઉઠેં,
ભૂમિ પર નહીં રખા હું.....
ઇસ બંદગી કો કંધે પર ઉઠાએ,

ધૂમ રહી હું
સિર્જિયુપ હું ખોલ નહીં સકતી “

- અમૃતા પ્રીતમ

વાચનનું મહાવ

આમેરિકા-ની વાચન લૂપણ

અમેરિકનો શું વાંચે છે ? કેટલું વાંચે છે ? શા માટે વાંચે છે ? એની તાજેતરમાં મોજાહી થઈ એનું તારણ બહાર પડ્યું. અમેરિકનોનું વાંચન ઓછું થતું જાય છે. જુવાન અને બુઢા, ગરીબ અને તવંગર, ભણોલ અને અભણ કાળા અને ગોરા બધાય ટી.વી. જોવામાં, સંગીતના જલસા માણવામાં અને ખેલકૂદની રૂપર્ધા જોવામાં જેટલો સમય ગાળે છે, એના ત્રીજા ભાગનો સમય પણ વાંચનને આપતા નથી.

સમાજનો ડાહો વર્ગ આ હકીકતથી બહુ જ ચિંતિત છે. મગજની નિષ્ક્રિયતા તરફ લોકોનું વલણ વધી ગયું છે અને કોઈ પણ વ્યક્તિકે સમાજના ઘડતર માટે આ કંઈ સારું ચિહ્ન નથી. અલબરટ મગજના વિકાસ માટે જેટલો ફાળો લેખનનો છે. એટલો ફાળો વાંચનનો નથી. છતાંચ માણસના ઘડતરમાં વાંચન મહત્વનો ભાગ ભજવે છે.

કાફકા જેવા વિદ્ધાનો કહે છે કે પુસ્તક માનવીના મન પર જામી ગયેલા બરફના થરને તોડવાનું કામ કરે છે. આજ છલ્પીસ અક્ષરોની આડીઅવળી ગોઠવણીથી કેવું અદ્ભુત મનોવિશ્વ સર્જાય છે! આ અ, ઈ, ઈ, ઉના છલ્પીસ અક્ષરોની વાત છે. આ આશ્રય તો કોઈ પુસ્તકનો આસ્વાદ લેનારને જ સમજાય. આ છલ્પીસ અક્ષરોની વિવિધ કોળોનો જગતની સંસ્કૃતિઓના મૂળમાં છે.

ટેલિવિડન, ઇન્ટરનેટ અને વિડિયો ગેમ્સ માનવીના મગજને જડ બનાવી મૂકે છે. આ અણોય માદ્યમો આહિતી રંધાઠને ટેબલ પર આવતી વાનગીઓ જેવી છે. એ વાનગીઓ આરોગનારને પોતાની વિચાર કરું અને કાંઈ સમસ્યાઓ સામે આંખ આડા કાન કરવા માટે માણસ ટી.વી. નો આશરો લે છે. એની જુદી મોતાંગી સમસ્યાનો કાયમી ઉકેલ મળી જશે એવા બમ્બમાં એ રહેતો હોચ તોચ કંઈ કહેવાય નહિ, મુશ્કેલી એ પોતાની સમસ્યાઓને ભૂલવાનો વ્યર્થ પ્રયત્ન કરે છે.

અભાવના ખરિયામો જોઈએ. આજો ટિવિસ ટી.વી., વિડિયો કે કોમ્પ્યુટર સામે બેસી રહેનાર પ્રકારની ખાલીપો અનુભવે છે. કલાકોના કલાકો સુધી આ માદ્યમોની સામે બેસી

કારણ ?

(/કારણ) લા વ્યાધિ માટે કંઈક અંશે વાંચનના અભાવને જવાબદાર લેખવામાં આવે સેનગાળી લીતિ ઓછી છે. જર્મનીના હિટલર અને ગોબલ્સે અને રણિયામાં આગામી મૂક્યાં હતાં. કારણ કે વાંચનથી આવતી જાગૃતિ, ખીલતી શાસકોને કર હતો. એમના જુલમી શાસનને જળમૂળથી ઉઝેડી

વાચનનું મહત્વ

અમેરિકાની વાચન ભૂમાન

અમેરિકનો શું વાંચે છે ? કેટલું વાંચે છે ? શા માટે વાંચે છે ? એની તાજેતરમાં મોજણી થઈ એનું તારણ બહાર પડ્યું. અમેરિકનોનું વાંચન ઓછું થતું જાય છે. જુવાન અને બુઢા, ગરીબ અને તવંગર, ભરોલ અને અભણ કાળા અને ગોરા બધાય ટી.વી. જોવામાં, સંગીતના જલસા માણવામાં અને ખેલકૂદની રૂપરૂપ જોવામાં જેટલો સમય ગાળે છે, એના ત્રીજા ભાગનો સમય પણ વાંચનને આપતા નથી.

સમાજનો ડાહ્યો વર્ગ આ હકીકતથી બહુ જ ચિંતિત છે. મગજની નિષ્ઠિયતા તરફ લોકોનું વલણ વધી ગયું છે અને કોઈ પણ વ્યક્તિકે સમાજના ઘડતર માટે આ કંઈ સારું ચિહ્ન નથી. અલબટ મગજના વિકાસ માટે જેટલો ફાળો લેખનનો છે. એટલો ફાળો વાંચનનો નથી. છતાંચ માણસના ઘડતરમાં વાંચન મહત્વનો ભાગ ભજ્યે છે.

કાફકા જેવા વિદ્ધાનો કહે છે કે પુસ્તક માનવીના મન પર જામી ગયેલા બરકના થરને તોડવાનું કામ કરે છે. માત્ર છબ્બીસ અક્ષરોની આડીઅવળી ગોઠવણીથી કેવું અદ્ભુત મનોવિશ્વ સર્જાય છે! આ અ, ઈ, ઈ, ઉના છબ્બીસ અક્ષરોની વાત છે. આ આશ્ર્ય તો કોઈ પુસ્તકનો આસ્વાદ લેનારને જ સમજાય. આ છબ્બીસ અક્ષરોની વિવિધ રંગોળીઓ જગતની સંસ્કૃતિઓના મૂળમાં છે.

ટેલિવિઝન, ઇન્ટરનેટ અને વિકિયો ગેમ્સ માનવીના મગજને જડ બનાવી મૂકે છે. આ ત્રણોય માદ્યમો દ્વારા પીરસાતી માહિતી રંધાઈને ટેબલ પર આવતી વાનગીઓ જેવી છે. એ વાનગીઓ આરોગનારને પોતાની વિચાર શક્તિનો જરા સરખોય ઉપયોગ કરવાનું રહેતું નથી. એ પરિસ્થિતિમાં મગજ શિથિલ ના થાય તો બીજું થાય પણ શું ? વાસ્તવિક જીવનની જટિલ સમસ્યાઓ સામે આંખ આડા કાન કરવા માટે માણસ ટી.વી. નો આશરો લે છે. એની જુદી જુદી ચેનલો ફેરવતાં પોતાની સમસ્યાનો કાચમી ઉકેલ મળી જશે એવા બ્રમમાં એ રહેતો હોય તોચ કંઈ કહેવાય નહિ, હકીકતમાં તો એટલા સમય પુરતો એ પોતાની સમસ્યાઓને ભૂલવાનો વ્યર્થ પ્રયત્ન કરે છે.

હવે વાંચનના અભાવનાં પરિણામો જોઈએ. આજો દિવસ ટી.વી., વિકિયો કે કોમ્પ્યુટર સામે બેસી રહેનાર વ્યક્તિ પોતાના જીવનમાં એક પ્રકારનો ખાલીપો અનુભવે છે. કલાકોના કલાકો સુધી આ માદ્યમોની સામે બેસી રહેનારના મગજ કેવાં થઈ જાય ?

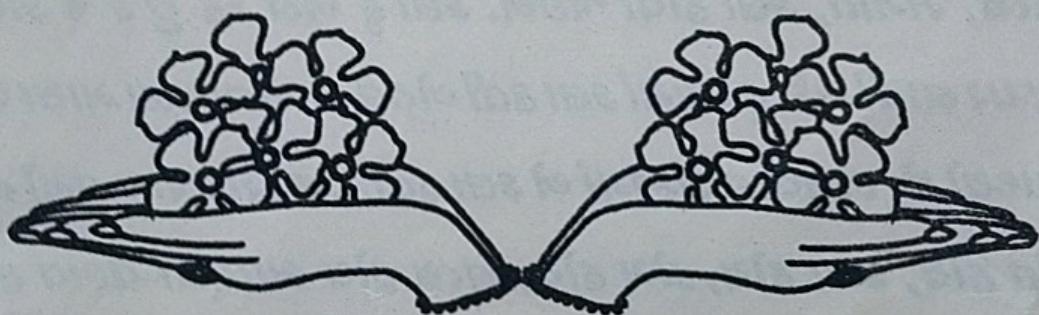
સ્મૃતિલોપ (Alzheimer) ના વ્યાધિ માટે કંઈક અંશો વાંચનના અભાવને જવાબદાર લેખવામાં આવે છે. જેનું ભણાતર, વાંચન ચાલુ છે અને આ રોગની ભીતિ ઓછી છે. જર્મનીના હિટલર અને ગોબલ્સે અને રશીયામાં સ્ટેલિને પુષ્કળ પુસ્તકો અને પુસ્તકાલયો સળગાવી મૂક્યાં હતાં. કારણ કે વાંચનથી આવતી જાગૃતિ, ખીલતી વિચારશક્તિ અને માનવીય અદ્ભુતતાનો આ જુલમી શાસ્કોને કર હતો. એમના જુલમી શાસનને જળમૂળથી ઉઝેડી

નાખવાની શાહિત પુસ્તકોમાં છે.

માણસ પુસ્તકો વાંચે તો એના જેવો થવાનો પ્રયત્ન કરે, પણ એ કશું જ વાંચે નહિ તો જેમ પાણી વગર છોડ કરમાઈ જાય એમ એની મગજની શાહિતાઓ કરમાઈ જાય છે.

સાહિત્ય માનવીનું માત્ર મનોરંજન નથી કરતું એ એના જીવનને સમૃદ્ધ પણ બનાવે છે. એના સંસ્કારોને દઢ કરે છે. સારા-નરસાની સમજ છેણવે છે. આપણા ઐનિક જીવનમાં વાંચન તાણાવાળાની જેમ વણાઈ જવું જોઈએ.

(સંકલિત)

શિક્ષણમાં કલાતત્ત્વ હોવું જોઈએ. ધર્મ, રાજ, કલા, સંગીત,
 આ બધા માંથી કલાતત્ત્વ નીકળી જાય તો ધર્મ જૂઠો બની જાય છે. અને
 રાજકીય તત્ત્વ શુદ્ધ બની જાય. રાજ્યમાં પણ કલાતત્ત્વ હોવું જોઈએ.
 સાહિત્ય, સંગીત, કલા હોવી જોઈએ. કલા હું એને કહું છુ કે જે કાળના
 માથા પર નાચી શકે. કૃષ્ણમાં કલા હતી એટલે કાળીનાગના માથા ઉપર
 ઓનાથ્યો છે. ભગવાન શંકરમાં ઓ કલા હતી... નાટરાજ રાજ નમો નમ:
 સંગીત હોય, કલા હોય, પ્રેમ હોય, બૃત્ય હોય ભાષાનો વૈભવ હોય,
 સંસ્કૃત ગિરાનો સાત્ત્વિક સ્વાદ હોય તેવું શિક્ષણ સંકર્ણા બેલું કરી શકે.

- શ્રી મોરાર્જ બાપુ

લાલન કોલેજને (ભૂકંપ પછી) જોઈને

(મંદાકાન્તા : સોનેટ)

જૂંકીને શું અમણાઈ જઈને વળી બેવડી એ,
પીડા કેવી ખદબદ થતી ભીતરે ના સમાઈ ,
યેંચીને આ રગરગ બધી નીકળી બ્હાર આવી :
ટીંગાતા હૈન બરક સળીઆ એમ આ દ્વષ્ટિ સામે !

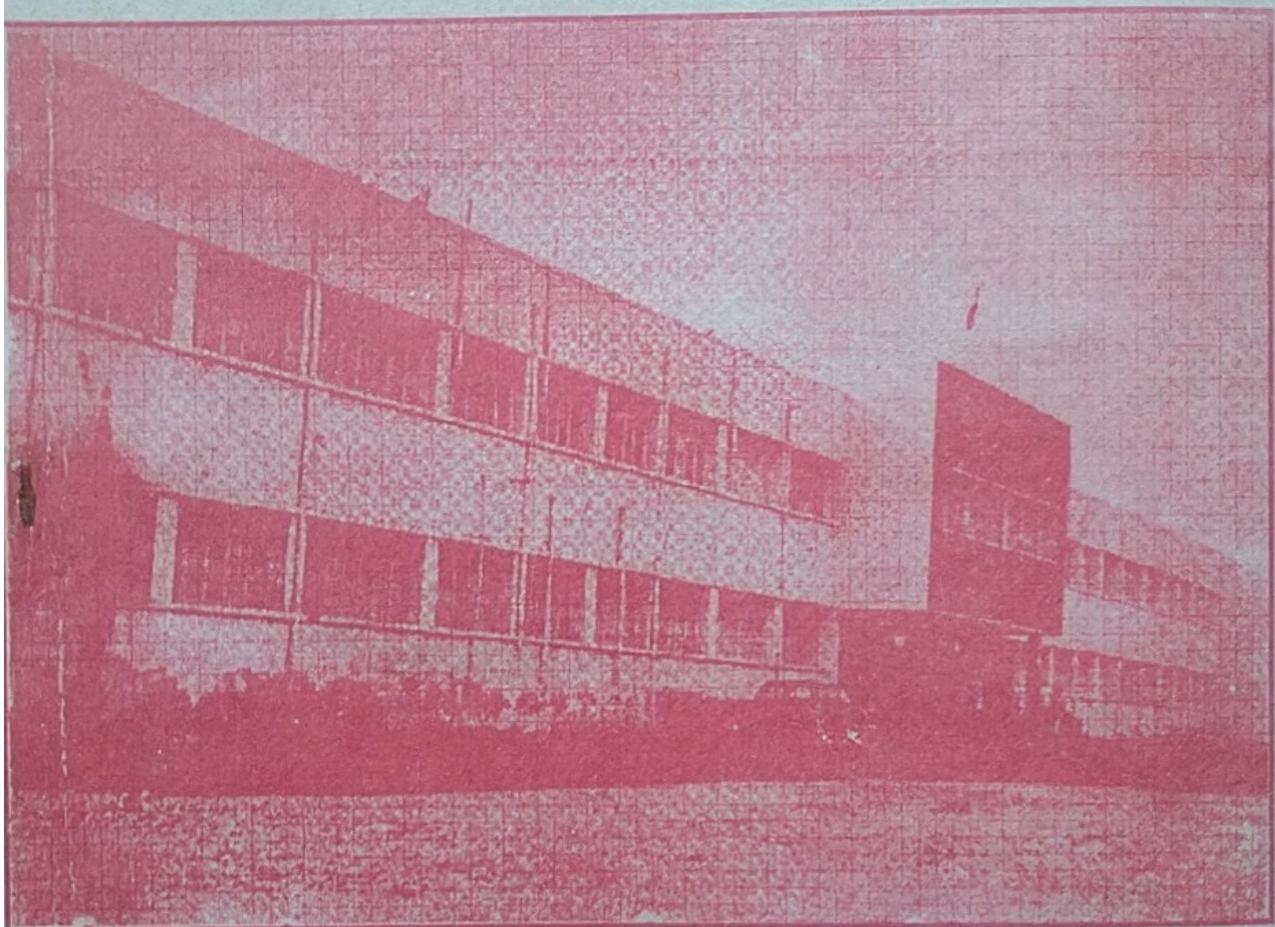
ધૂંઘા પ્હાણા કણકણ મહીં એમ વેરાઈ જાતા,
તૂઠી આ તો તડતડ થતી જાય આખી હ્યાતી ;
ટીંબો થે ગે પળવિપળમાં ધાટ આખો ગુમાવી:
જખી આખો પરિસર થચો વીંટળાઈ વળીને !

કાઢી લેવા મિલકત બધી એ તળે જે દટાઈ,
ખોટે-ખૂંદું તળ-વિતળ સો લોક ટોળે વળીને
ચાલ્યાં ચાલ્યાં જન સહુ અહીંથી હવે એ પછીયે
દુંદું દુંદું અવિરત બની બ્હાવરો હું અહીંયા.

બંડારેલી કણા સકલ આ ઊછળીને પડી છે,
મારી કોઈ વિગત થઈ એકાદ એમાં કડી છે ?

- વીરેન્દ્ર મહેતા

“ મુદ્રમાપૂર્વ કોલેજ - કુમારત ”

“ દિનાંતે આજે તો શકલ નિજ અપી મરી જવું.... ”

-પ્રથ્મલાદ પારેખ

